

தமிழ்நாடு சப்.மன்றப் பேரவை.

1984, மார்ச் 30, வெள்ளிக்கிழமை.

பங்குனி 17, ருத்ரோத்காரி—திருவள்ளூர் ஆண்டு 2015.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“ உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை .”

எல்லா உறுப்புக்களும் நிறைந்ததாய், இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாததாய் உள்ள வெற்றி தரும் படை, அரசினுடைய செல்வங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது ஆகும்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி அணுமின் நிலையம் ஆரம்பிக்கும் திட்டம்

510—(*வினா 20173) திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி அமைக்கப்படும் அணு மின்நிலையத்தை ஆரம்பிக்க மைய அரசு முன்வந்துள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. செ. செம்மலை : தலைவரவர்களே, பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் கிடைக்கின்ற யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி வெளிநாட்டு உதவியுடன் ஒரு அணு மின் நிலையத்தை நம்முடைய நாட்டில் அமைக்க

[1984 மார்ச் 30]

இருப்பதாக மத்திரிகையில் செய்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒருவேளை யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி வெளிநாட்டு உதவியுடன் அமைக்கும்போது, அப்படிப்பட்ட அணுமின் நிலையத்தை நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கின்ற யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி, தமிழ்நாட்டில் அமைக்க நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆராய்ச்சி Fast Breeder Reactor என்ற அளவில் கல்பாக்கத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்தி வெளிநாட்டு உதவியுடன் அணுமின் நிலையம், அமைக்கும் தகவல்பற்றி என்னிடம் விவரம் இல்லை. இருப்பினும் அணுமின் நிலையம் ஒன்று தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நமது அரசு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது.

திரு. செ. செம்மலை : தலைவரவர்களே, கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்தில் உற்பத்தியாகின்ற மின்காரத்தை முழுமையாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு வற்புறுத்தி வந்ததே, அதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அது மத்திய அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அடுத்த அணுமின் நிலையத்தை உருவாக்குவதற்கு மத்திய அரசினுடைய பரிசீலனைக் குழு வந்து பரிசீலனை செய்துவிட்டுப் போயிருக்கிறது என்றும் அந்த நம்முடைய அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது என்றும் 2,000 மெகாவாட் உற்பத்தியாகும் அணுமின் நிலையம் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் ஒருமுறை அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தப் பிரச்சினை எந்த நிலையில் இருக்கிறது? அதை நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டிற்கு, தெற்குப் பகுதிக்குத் தருகின்ற நிலைமை இல்லை என்று பாராளுமன்றத்தில் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் உண்மையான நிலை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, 2,000 மெகாவாட் என்று நான் சொன்னதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. அணுமின் நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கும் நிலைமை இல்லை. ஆனால் இந்த நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் 10,000 மெகாவாட் அணுமின் நிலையங்கள் மூலம் உற்பத்தி

1984 மார்ச் 30]

செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய அரசு விரும்புகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கூடங்குளம் பகுதியில் ஒரு அணுமின் நிலையத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று நாம் இந்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறோம். அதற்கான இடத்தையும் பார்த்தாகி விட்டது. பாராளுமன்றத்தில் திரு. இரா. மோகன் என்ற தி.மு.க. உறுப்பினரின் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

The Committee set up by the Centre was examining various sites and a decision would be taken after it submits its report,— He told Mr. Era Mohan and Dr. A. Kalanidhi. Mr. Era Mohan said, the State plan document had stated that a site in Tirunelveli had been selected for an atomic power plant. Since the Centre had not made any such choice, he wanted to know whether the Tamil Nadu Chief Minister would be asked to delete this portion from the plan document. Mr. Patil said, it was not for him to make any such suggestion to the Chief Minister.

டெலீட் பண்ணவேண்டுமென்று நாம் கேட்காமல் இருந்தால் போதுமானது.

திரு. மி. வின்கென்ட் : தலைவர் அவர்களே, யுரேனியம், டைட்டானியம், சிலிகான், மானோசைட் போன்ற மூலப்பொருள்கள் இந்தியாவிலேயே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள குமரி மாவட்டத்தில் தான் கிடைக்கின்றன. ஆகையால் இங்கே அணுமின் நிலையத்தை அமைப்பதற்காக, மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு கட்டாயம் வற்புறுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு கட்டாயமாக வற்புறுத்துகிறோம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், தொழில் வளர்ச்சிக்கும், மற்ற வளர்ச்சிக்கும், மின்சாரம் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். இப்போது தமிழ்நாட்டில் மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. கூடங்குளம் அனல் மின் நிலையத்தைப் பற்றி 10, 12 ஆண்டுகளாகப் பேசக் கூடிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. கூடிய விரைவிலேயே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தமிழக அரசு முழு மூச்சுடன் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. போதுமான நீர் வசதியில்லை. பச்சைமலை ஆற்றில் தற்போது வெள்ளம் நிறைய வந்து, நீர் வசதி இருக்கின்றது என்று நிரூபித்திருப்பதால், நீர் வசதி இருக்கிறது என்று சொல்லி, திரும்பவும், கூடங்குளத்தைப் பொறுத்தவரையில் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

[1984 மார்ச் 30]

மின் பயனீட்டாளர்களுக்கு மின்வாரியம் விதித்துள்ள
நிபந்தனை

511 --(*வினா எண் 21525) திரு. டா. கின்னராசு, திரு. செ. செம்
மலை : மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா -

(அ) தமிழ்நாடு மின் வாரியம் மின்சாரப் பயனீட்டாளர்களே மின் இணைப்புக்காகும் முழுச் செலவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனை எதுவும் விதித்துள்ளதா?

(ஆ) இது குறித்து புகார்கள் எதுவும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) மின் பயனீட்டாளர்களே மின் இணைப்பிற்காகும் முழுச் செலவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நிபந்தனை ஏதும் இல்லை. ஆனால் மின் பயனீட்டாளர்களுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் எடுத்துச் செல்லப்படும் மின்பாதைக்குரிய கட்டணத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனை உள்ளது.

(ஆ) இல்லை.

திரு. டா. கின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஐ.நா. மன்றத்திற்குச் சென்றபோது, மின் வாரியம், பயனீட்டாளர்களுக்கு மின்சாரம் எங்கேயிருந்து எடுக்கப்படுகிறதோ, அங்கிருந்து மின்சாரம் பயன்படுத்துகின்ற இடம் வரையுள்ள செலவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற கட்டாய உத்தரவை அமல்படுத்திய நேரத்தில் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அமைச்சரவர்கள் திரும்பி வந்ததும் இதில் தலையிட்டு பழைய மாதிரி பயனீட்டாளர்களுக்குள்ள செலவுகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுடைய சொந்த இடமாக இருக்கிறதே தவிர, வேறு இடங்களில் மின் இணைப்பைக் கொண்டுபோவதற்காகும் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிபந்தனை ஏதேனும் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நிபந்தனை இல்லை. அதற்கான ஆபீஷன் இருக்கிறது. சில மின் பயனீட்டாளர்கள் மின் வாரியம் சர்வீஸ் கனெக்ஷன் தருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகியது என்று கருதுவார்களேயானால், அவர்களுடைய சொந்தச் செலவில் மின் இணைப்பை அமைத்துக்கொள்வதற்கு ஆபீஷன் இருப்பதால், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் கம்பல்ஷன் இல்லை.

1984 மார்ச் 30]

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின் வாரியம் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்தாலும், மின் இணைப்புக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அப்படி மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய மின் இணைப்புச் சாதனங்கள் பற்றாக்குறையைப் போக்கிவிட்டதா? அப்படி இல்லையென்றால், மின் வாரியம் உடனடியாக மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு, பற்றாக்குறையைச் சரி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதுவும் ஒரு குறை. மின் இணைப்பு தருவதற்குச் சாதனங்கள் பற்றாக்குறை, நிதிப் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றினால் சாலதாமதம் ஏற்படுகிறது, எனவே மின் பயனிட்டாளர்கள் இந்த விதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : சாலதாமதம் ஏற்படுமேயானால் அவரவர்களே வாங்கித் தந்தால், உடனடியாக இணைப்பைக் கொடுப்பதற்கு ஆபீஸன் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எனவே அப்படி ஆபீஸன் இருப்பதன் காரணமாக அவர்களே வாங்கித் தருவார்கள். நாம் ஏன் செலவு பண்ணவேண்டுமென்று டிலே பண்ண இடம் அளிக்கிறது. ஊழலுக்கும் அன்பேர் பிராக்கீசுக்கும் இடம் கொடுக்கிறது. ஆகவே ஏன் அவர்கள் டிபார்ட்மெண்டிலேயே இதை வாங்கக் கூடாது?

(முற்பகல் 9-10)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஊழலுக்கோ, முறைகேடுகளுக்கோ, நிச்சயமாக இடம் இல்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல், நாம் நிதி ஒதுக்கம் செய்கிறபோதும், இந்த சர்வீஸ் கணக்கன் மெட்ரிசியல்சுக்கு இவ்வளவு என்று நிதி ஒதுக்கம் செய்கிறோம். அதற்கான ஆர்டர்களும் அவர்கள் போடுகிறார்கள். அதற்குரிய மெட்ரிசியல்ஸ் வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவ்வளவு பெருமளவிற்குக்கூட பயனிட்டாளர்கள் இந்த விதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை. நிறைய லோன் வாங்கி, எல். டி. இன்டஸ்ட்ரிஸ், சிறிய இன்டஸ்ட்ரிஸ் போட்டுவிட்டு கர்த்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள், அதைப் போல உள்ளவர்கள் இதை ஓரளவிற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர, இது முறைகேட்டுக்கு வழி வகுக்காது.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 'ஆப்சனிலிருந்து' விவசாயத்திற்காக எடுக்கப்படும் மின் இணைப்புக்கு விதிவிலக்கு ஏதும் தரப்பட்டிருக்கி

[1984 மார்ச் 30]

றதா? விவசாயிகளுடைய நிலம் ஓரளவிற்குப் பரந்ததாக இருந்தால், 4 அல்லது 5 மின் கம்பங்கள் போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதனால் அவர்களுக்குச் செலவு அதிகமாக ஆகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு 'கன்சசன்' தருகிற முறையில், நிவாரணம் தருகிற முறையில், அதிலிருந்து ஏதாவது சலுகை கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயத்திற்கு இது பொருந்தாது. விவசாயத்திற்கு முழுவதுமே மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதிநிலையில் இருந்து போடப்படுகிறது.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது, விவசாயத்திற்கு இது பொருந்தாது என்று சொன்னார்கள். பெரும்பாலான இடங்களில் மின் கம்பங்கள் ஏனையவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த விவசாயிகளை மின் இலாசா பயன்படுத்தி கொண்டு வருகிறது. மேலும் அவர்கள் அப்படிக்கொண்டு வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, வண்டி வாசனங்கள் இல்லாததால். ஆகவே மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. எனவே இந்த மாதிரியான புகார்கள் வருகிறபோது, அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, இதைத் தவிர்க்க முன்வருமா என நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதில் ஒன்றும் புகார் வருவதில்லை. அதை விவசாயிகளே செய்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கே தெரியும். அது தொன்றுதொட்டு வரும் வழக்கம்.

திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத் துறையிலே இருந்து மின் இணைப்பு பயனீட்டாளருக்குக் கிடைக்கிறபோது, அது அலுமினியம் ஓயரிலே செய்யப்படுகிற ஓயராக இருப்பதாலே, மின்சாரம் அடிக்கடி தடைப்படுகிறது அல்லது லோ-வோல்டேஜ் வருகிறது. ஆகவே, இதைத் தவிர்க்க செப்புக் சம்பியை வாங்கி அந்த ஓயரை வைத்து, மின் இணைப்பு தத்தால் நல்லது என்று பயனீட்டாளர்கள் நினைக்கிறார்கள். தற்போது, நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் அடிக்கடி மின்சாரம் தடைப்படுகிறது அல்லது லோ-வோல்டேஜில் வருகிறது. எனவே இவைகளைத் தவிர்க்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, செப்புக் சம்பியைப் போடுவது சாத்தியம் அல்ல என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஏன் என்றால் செப்புக் சம்பி போட்டால் அது அங்கே இருப்பதில்லை.

1984 மார்ச் 30]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின் பயனீட்டாளர்களுக்கு மின்வாரியம் விதித்துள்ள நிபந்தனைகளில் ஒரு நிபந்தனை, முன்னால் எல்லாம் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் பணம் கட்டவில்லை என்றால், திரும்பவும் பணம் கட்டுகிற போது 5 ரூபாய் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும் என்று இருந்தது. இப்போது அந்த 5 ரூபாயை 10 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். எனவே 1 நரள், 2 நாள் கழித்து, ஞாபகமறதியாகக் கட்ட மறந்துவிட்டு, பின்னர் போய் பணம் கட்டும்போது 10 ரூபாய் என்று சேர்த்து வாங்குவதை, 5 ரூபாயாகக் குறைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து வருகிற இந்தக் காலத்தில் இது ஒன்றும் பெரிதல்ல.

நாகப்பட்டினத்தில் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் தங்கும் விடுதி கட்டும் திட்டம்

512—(*வினா எண் 17247) திரு. எஸ். இராசாராமன் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நாகப்பட்டினத்தில் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் தங்கும் விடுதி கட்டும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

(இ) திட்ட மதிப்பீடு எவ்வளவு?

(ஈ) வேலை எப்பொழுது துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. ஆம். எம். வீரப்பன் : (அ) மற்றும் (ஆ) தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் நாகப்பட்டினத்தில் சாலையோர விடுதி கட்டும் திட்டம் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) திட்டத்தின் மதிப்பீடு ரூபாய் 12.50 இலட்சம்.

(ஈ) முறையாக முடிவெடுத்தபின் வேலை தொடங்கப்படும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாகப்பட்டினம் ஒரு மேஜர் சென்டர். பயணிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், நாகருக்கு இலட்சக்கணக்கான

[1984 மார்ச் 30]

ஜினங்கள் வருவதும், அதேபோல் வேளாங்கன்னி ஆலயத்திற்கு இலட்சக்கணக்கான ஜினங்கள் வருவதும் மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் இருந்து பயணிகள் கப்பல் மூலமாக நிறைய பேர்கள் வருவதுமாக இந்த இடம் இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட இடத்தில் இன்று சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குத் தேவையான வசதிகள் இல்லாததினால், அங்கே தனியார்கள் மிகவும் சுகாதாரமற்ற முறையில் அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிகிறார்கள், இங்கு இடம் பற்றாக்குறையிருப்பதால் வெளிநாட்டிலேயிருந்து வருகின்றவர்கள் ரோட்டிலே தங்கக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்தத் தேவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தேவையான அளவிலே, பெரிய அளவிலே தங்கும் விடுதிகளைக் கட்டும் திட்டத்தை வகுப்பதற்கு முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான், முதலிலே ஒரு பெரிய விடுதியை சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் முதலீட்டிலே கட்ட முடியுமா என்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டது. ஆனால், அப்படி பெரிய முதலீட்டிலே கட்டினால், எந்த அளவிற்கு அது வருமானத்தைத் தரும் என்கிற சந்தேகம் வந்ததற்குப் பிறகு, முதலிலே 12 படுக்கை வசதிகளைக் கொண்ட, இது போன்ற சாலை ஓரம் தங்கும் விடுதி என்று அழைக்கப்படுகின்ற மோட்டல் கட்டலாம் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக 1.25 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததைப் போல நாகூர், வேளாங்கன்னி, சிக்கல் போன்ற முக்கிய புனிதமான யாத்திரீகர்கள் ஸ்தலமாகவும், கப்பல் வருகின்ற காரணத்தாலே பயணிகளும் அங்கே வந்து செல்லுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நாகப்பட்டினம் முக்கிய இடமாக இருக்கிறது. ஆனால், எவ்வளவு முக்கிய இடமாக இருந்தாலும் விடுதிகளிலே தங்குகிற பழக்கத்தை நம்முடைய மக்களிலே பலர் இன்னும் பற்றிக் கொள்ளாத காரணத்தாலே, பெரிய முதலீட்டிலே விடுதி கட்டினால் பயன் தருமா என்ற ஐயப்பாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகவே, நமக்கு நிலம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் முதலிலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகு, நடைமுறைகளில் பார்த்து, அதை விரிவுபடுத்துகின்ற ஒரு திட்டத்தைச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போதுத் திருவாரூரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டத்தைப் பிரிக்க இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே, நாகப்பட்டினத்தில் இட நெருக்கடி அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை மாற்றி, திருவாரூரிலே சுற்றுலா

1984 மார்ச் 30]

வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் தங்கும் விடுதி கட்ட, அரசு மறு பரிசீலனை செய்தால் பொதுமக்களுக்கு நலமாக இருக்கும். எனவே, அரசு திருவாரூரிலே தங்கும் விடுதி கட்ட முயற்சிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நாகப்பட்டினத்தில் இப்போது உடனடியாக அவசரமாக தேவைப்படுகிற சூழ்நிலையில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. திருவாரூர் தலைநகரமாக வந்ததற்குப் பிறகு அதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

காரைக்குடியில் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் விடுதி கட்டும் திட்டம்

513—(*வினா எண் 18496) திரு. சித். சிதம்பரம் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) காரைக்குடியில் சுற்றுலாத் துறை மூலமாக விடுதி கட்ட திட்டமுள்ளதா?

(ஆ) இல்லையெனில், சுற்றுலா விடுதி கட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) மற்றும் (ஆ) காரைக்குடியில் சாலையோர விடுதி ஒன்று கட்டும் திட்டம் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

மதுராந்தகம்-திண்டிவனம் இடையே சாலையோர உணவு விடுதி ஏற்படுத்தும் திட்டம்

514—(*வினா எண் 19456) திரு. சி. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை-விழுப்புரம் செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் மதுராந்தகம் - திண்டிவனம் இடையே போக்குவரத்து வாகனங்கள் நிற்கக்கூடிய வகையில் கழிப்பிட வசதி, உணவு விடுதி போன்ற வசதிகளுடன் கூடிய சாலையோர உணவு விடுதி ஏற்படுத்தும் எண்ணம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மதுராந்தகம்-திண்டிவனம் இடையே, மேல்மருவத்தூரில், சாலையோர விடுதி ஒன்று கட்ட ஒரு கருத்துரு தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1984 மார்ச் 30]

திரு. சி. கணேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக அங்கே இந்த வசதிகளைச் செய்து தருவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தப் பணிக்காக அங்கே கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதற்காகவும், உணவு விடுதி கட்டுவதற்காகவும் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு விட்டதா? அதற்கான முயற்சிகள் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டத்திலேதான் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தினுடைய நிர்வாக இயக்குநர் அவர்கள், இயக்குநர்களின் கூட்டத்தைக் கூட்டி அதிலேதான் இதைப்பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டும். முடிவு எடுத்தபிறகு அந்தப் பணியினுடைய மீதி வேலைகள் நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அண்மையிலே கிழக்காசிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்த நேரத்தில், ஜப்பான் நாட்டில் பல்வேறு இடங்களிலே போக்குவரத்து வாகனங்களை நிறுத்தக்கூடிய அளவிலே சாலை ஓரங்களில் இது போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்க முடிந்தது. ஆகவே, தமிழகத்திலும் இதை விரைவாக அமைக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் முயற்சி எடுப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-20)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழகத்தில் இது போன்ற நெருக்கடிகள் அதிகமாக உள்ள நெடுஞ்சாலைகளிலும், தேசிய நெடுஞ்சாலைகளிலும், அதுபோல மாநில நெடுஞ்சாலைகளிலும், இந்த நெடுஞ்சாலைகளைத் தொடர்புபடுத்துகின்ற முக்கியமான ஊர்களிலும் இப்படிப்பட்ட மோட்டல் என்று அழைக்கப்படுகின்ற சாலை ஓர தங்கும் ஓய்வு விடுதிகளைக் கட்டுகிற திட்டம் தொடர்ந்து இப்பொழுதும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. உளுந்துர்பேட்டை, இராணிப்பேட்டை, கிருஷ்ணகிரி ஆகிய இடங்களில் இப்போது நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் காஞ்சிபுரம், நாகப்பட்டினம், தேனி, புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி, திருநெல்வேலி, குற்றாலம், செஞ்சி, சேலம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட விடுதிகள் கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டங்கள் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அதையொட்டி போக்குவரத்துத் துறைக்கும் சுற்றுலாத் துறை இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலோசனையை வழங்கி

1984 மார்ச் 30]

யிருக்கிறது. போக்குவரத்துக் கழகங்கள் சார்பிலே நெடுஞ்சாலைகளில் — அவர்களிடத்திலே இருக்கிற நிதியைக் கொண்டு — பயணிகளுக்கான அப்படிப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டு துறைகளும் இணைந்து தமிழகத்திலே உள்ள பல இடங்களிலே மிக முக்கியமான சாலைகளில் அந்த விடுதிகளைக் கட்டுகிற திட்டங்கள் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை-விழுப்புரம் சாலையில் ஒரு பயணிகள் தங்கும் இடம் ஏற்பாடு செய்வது சம்பந்தமாக ஆலோசனை இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேபோன்று சென்னை-பெங்களூர் சாலையில் சுங்குவார்சத்திரம் என்ற ஊரில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் செல்கிற அந்த இடத்தில் எந்தவிதமான சௌகரியமும் இல்லாமல் இருக்கிறதே அந்த இடத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை-பெங்களூர் சாலையில் இராணிப்பேட்டையிலே இப்படிப்பட்ட ஒய்வு விடுதி ஏற்கெனவே நடைபெற்று வருகிறது. சுங்குவார்சத்திரம் என்பது 40 மைல்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அது பயன் அளிக்குமா என்பது வேறு விஷயம். இப்போது நீங்கள் பார்க்கிற கூட்டம், போகிற லாரி, வண்டிகளை நிறுத்திக்கொண்டு உசாப்பிடுவதற்கும் சிற்றுண்டி சாப்பிடுவதற்கும் தான் நிற்கிறார்களே தவிர தங்குவதற்காக அல்ல. இப்படிப்பட்ட வசதி என்பது ஒருசில நேரங்களில் பயணிகள் குடும்பத்தோடு அல்லது பயணிகளே போனால் அங்கே தங்கி இரவு நேரமாக இருந்தால் இரவிலே தங்கிவிட்டு காலையிலே புறப்படுவது போன்ற அப்படிப்பட்ட வசதிகள் நிறைந்ததுதான் மோட்டல் என்று அழைக்கப்படுகிற சாலை ஓர் வசதித் திட்டம் ஆகும்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் புதிதாக சாலை ஓர் விடுதி அதாவது மோட்டல் அமைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பெரியார் மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக இருக்கிற ஈரோடு பல போக்குவரத்துகள் சந்திக்கின்ற முக்கியமான இடமாக இருக்கிறது. ஈரோடு நகரில் இதுபோன்று சாலை ஓர் விடுதி அதாவது மோட்டல் அமைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஈரோடு நகரம் என்பது ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாக இருக்கிறது. ஆனால் தேசிய நெடுஞ்சாலை அல்லது மாநில நெடுஞ்சாலையை ஒட்டி

[1984 மார்ச் 3]

போக்குவரத்துப் பயணிகள் தங்குகின்ற அல்லது அந்த வழியில் போகின்ற மற்றவர்கள் தங்குகின்ற வசையில் ஈரோடு நகரம் வருகிறதா என்பதைப் பரிசீலித்துதான் முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சுங்குவார்சத்தி ரத்திலே போதிய வாய்ப்பு இருக்குமா நாம் ஓய்வு இல்லம் கட்டினால் என்று கேட்டார்கள். சுங்குவார்சத்திரம் வழியாக நாள் ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கணக்கான அல்ல பல நூற்றுக் கணக்கான பஸ்கள் செல்கின்றன. அங்கே அத்தனை பஸ்களும் நிற்கின்றன. அங்கே தாய்மார்கள் கிறுநீர் கழிப்பதற்குக் கூட எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் கழிப்பிடம் உடனே கட்டுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். விரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில், மாநில நெடுஞ்சாலைகளில் இப்படிப்பட்ட வசதிகளை பயணிகளுக்காக செய்து தரவேண்டிய பொறுப்பை போக்குவரத்துக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், அதற்கான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று சுற்றுலாத் துறை போக்குவரத்துத் துறை இடத்தில் தெரிவித்து இருக்கிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தேசிய நெடுஞ்சாலை பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே கொடை ரோடில் அந்த மாதிரி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டபோது அதுவும் பரிசீலனையில் உள்ளதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே கொடைக்கானல் மலையில் கிட்டத்தட்ட 352 நாடுகளிலிருந்து குழந்தைகள் வந்து படிக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் தங்குவதற்கு, காப்பி குடிப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆக தேசிய நெடுஞ்சாலை யாக இருக்கிறது, கொடைக்கானல் மலைக்குப் போகிறவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியாக ஒரு விடுதி அமைத்துத் தருவதற்கு வழி வகைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இனிமேலாவது செய்வார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். விரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கொடைக்கானல் ரோடு என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்தப் பகுதி பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அந்த இடம் கொடைக் கானல் அருகே வழியில் இருக்கிற காரணத்தாலே அதனுடைய மதிப்பும் கவர்ச்சியும் குறைந்து காணப்படுகிறது. ரயில் பயணிகள்

1984 மார்ச் 30]

இறங்கிய உடன் கொடைக்கானலுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்தில் யார் தங்குகிறார்கள், எவ்வளவு பேர் தங்குகிறார்கள், எவ்வளவு பேர் தங்குவதற்கு அவசியம் ஏற்படும் என்ற விவரம் எல்லாம் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நான் முதலில் தெரிவித்தபடி போக்குவரத்துத் துறையிடத்தில் அந்த இடங்களில் பயணிகள் வசதியாக தங்குவதற்கு அல்லது கழிப்பிடங்கள் மற்ற வசதி உள்ள ஒரு அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு நம்முடைய சுற்றுலாத் துறை போக்குவரத்துத் துறைக்குப் பரிந்துரை செய்யும்.

திரு. துரை ராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூடலூர்-நாகப்பட்டினம் நெடுஞ்சாலையில் வெள்ளக் கோயில் இருக்கிறது. அங்கே இந்த மாதிரி ஒரு மோட்டல் அமைக்க அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்-

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் பல நெடுஞ்சாலைகள் பல ஊர்களில் இருக்கின்றன. எல்லா ஊர்களிலும் இப்படி மோட்டல்கள் அமைக்க இயலாது.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் தமிழகத்தில் பல இடங்களில் சுற்றுலா விடுதிகள் கட்ட இருப்பதாக, குறிப்புகள் உள்ளதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்தார்கள். ஆனால் தமிழகத்தில் மிகப் பெரிய சுற்றுலா ஸ்தலமாக திகழ்ந்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய பழனியில் அந்த மாதிரி கட்டிக் கொடுப்பதற்கு எந்த ஏற்பாடும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது. ஆகவே இனிமேலாவது அந்த வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தின் முடிவுக்கு இணங்க இந்த ஆண்டு அங்கு சுற்றுலாத் துறையின் மூலமாக ஒரு விடுதியைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உத்திரவிடுவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்-

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பழனி என்பது சுற்றுலா ஸ்தலம் என்கின்ற அடிப்படையில் அல்லாமல் அது ஒரு வணங்குகின்ற யாத்ரிக ஸ்தலமாக விளங்குகின்ற ஒரு பெரிய ஸ்தலம் ஆகும். ஆகவே பழனியில் பயணிகளுக்கு வேண்டிய அப்படிப்பட்ட விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு ஆலயம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்புகிற வசதியை

[1984 மார்ச் 30]

ஆலய நிதியிலிருந்து செய்யலாம். அதை சுற்றுலாத் துறை சார்பில்தான் செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல. ஆலய நிதியிலிருந்தே பயணிகளுக்குத் தேவையான விடுதியைக் கட்டுவதற்கு அரசு அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில்தான் மாண்புமிகு சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்ற பிறகுதான் இதுபோன்ற ஒட்டல்கள் தமிழகத்தில் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது போன்ற ஒட்டல்களில் இரவு 7 மணிக்கு மேல் சிற்றுண்டிகூட கிடைப்பது இல்லை. வாகனங்களில் சென்று அங்கே நின்று உணவோ, சிற்றுண்டியோ இல்லாமல் திரும்ப வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மாலை 7 மணிக்கு மேல் சிற்றுண்டியாவது கிடைப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சாலை ஓர பயணிகள் விடுதி என்பது இரவு பகல் முழுவதும் பணியாற்றுவதற்காக அமைக்கப்பட்டு இருக்கிற ஒன்று தான். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவிப்பது போன்று இரவு 7 மணிக்கு மேல் அங்கே எந்த ஆகாரமும் கிடைப்பது இல்லை என்று சொல்வது சரியான கருத்தாகத் தெரியவில்லை, சரியான தகவலாக தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு இரவு 9 அல்லது 10 மணிவரை உணவு பரிமாறப்படுகிறது அல்லது வழங்கப்படுகிறது. அதற்குமேல் நடுநிசியில் வருகிறவர்களுக்கு வழங்குகின்ற முறை சிலயிடங்களில் இருக்கிறதா என்பது கேள்விக்குரிய ஒரு சூழ்நிலை ஆகும். காரணம் இந்த உணவுகள் தயாரிக்கப்பட்டு விற்பனை ஆகாமல் தேங்கி விட்டால் அவ்வளவும் நஷ்டம் ஆகிவிடும். ஆகவே பயணிகள் வந்த பிறகு அவர்கள் ஆர்டர் கொடுத்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தயாரிக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். அப்படி நடு இரவில் வந்து அவர்கள் விரும்புகிற உணவை எல்லாம் தயாரித்துக் கொடுப்பது என்பதும் நடைமுறையில் சாத்தியம் இல்லாத ஒரு காரியம் ஆகும். இருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு இயலுமோ நல்ல பயணிகள் வந்து வியாபாரம் அதிகமாகிற சூழ்நிலை உருவாகிற முறையில் அந்த அமைப்பு இருக்குமானால் எந்த நேரத்திலும் உணவுகள் வழங்குவதற்கு அவைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. 7 மணிக்கு மேலே கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்ற ஒரு தகவல் வேளை உண்மையாக இருக்குமானால் அதை தெரிந்து 10, 11 மணி வரை கிடைப்பதற்கு இப்போதுள்ள அந்த முறையை இன்னும் சரியாக நடைமுறைப்படுத்த ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

1984 மார்ச் 30]

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நெடுஞ்சாலை பயணிகள் விடுதி அமைக்கின்ற திட்டத்தின்கீழ் துரத்துக்குடி-திருச்செந்தூர் செல்லும் வழியில் பாண்டிய மன்னர்கள் வாழ்ந்த கொற்கை என்ற இடத்தில் இது போன்ற நெடுஞ்சாலை பயணிகள் விடுதி அமைக்க அரசின் திட்டத்தில் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். விரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசின் திட்டத்தில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 413, 414, 415, 416, 417, ஆகியவை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

(முற்பகல் 9-30)

உப்புர் கிராமத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள C.M.C.S.S. என்ற கிளை நிறுவனம்

515—(*வினா எண் 16357) திரு. செ. கிசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆர். எஸ். மங்களம் ஒன்றியம் உப்புர் கிராமத்தில் C.M.C.S.S. என்ற போலி கிளை நிறுவனம் ஆரம்பித்து ஹோமியோபதி மருத்துவர்களை மோசடி செய்து 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் கையாடல் நடந்திருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) அப்படியானால், தடுத்து நிறுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) மற்றும் (ஆ) : மோசடி குறித்து ஒரு புகார் தமிழ்நாடு ஹோமியோபதி மன்றத்திற்கு வந்தது என்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினர் விசாரணை செய்து குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்கத் தகுந்த ஆதாரங்கள் இல்லாமையால் மேற்கொண்டு விசாரணை கைவிடப்பட்டதென்று தமிழ்நாடு குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினர் தனக்கு அறிவித்துள்ளனர் என்றும் தமிழ்நாடு ஹோமியோபதி மன்றப் பதிவாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

D-2 A 30—3

[1984 மார்ச் 20]

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு ஸ்தாபனம் இருப்பதாகவும், அது சம்பந்தமான நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக சரியான புரூப் இல்லாததன் காரணமாக அதை விட்டுவிட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் தமிழ் நாட்டிலே அந்த ஸ்தாபனத்தை வைத்து கொள்ளயடித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இந்தக் கொள்ளையைத் தடுக்க நமது அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றப் புலனாய்வுத் துறையினர் இங்கே விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜி. சீனியாசன் என்பவர் ஓமியோபதி கவுன்சிலில் ஒரு உறுப்பினர். அவர் சில குற்றச்சாட்டுகளை கொடுத்திருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத்திலும் அவர் கொடுத்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். 18-10-1981-ல் இந்த மாதிரியான பெட்டிஷன் கொடுத்து அதிலே 3 மாநிலங்கள், ஆந்திர பிரதேஷ், கே. ஜி. எப்., தமிழ் நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் நடைபெறுவதாகவும், ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் வெவ்வேறான வகையில் பெயர் வைத்துக்கொண்டு ஒரு மாநிலத்திலே ஒருவர் தலைவராகவும் இன்னொரு மாநிலத்திலே செயலாளராகவும் இப்படியாகச் சேர்ந்து ஒரு அமைப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நடைபெறுவதாக நம்மிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அதை நாம் கவனிக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். முழுமையாக நமக்குத் தகவல் கிடைத்தவுடனே, நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இதுவரையிலே புரூப், திட்டவட்டமான குற்றச்சாட்டுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திட்டவட்டமான குற்றச்சாட்டு கிடைக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில், சட்டப் பேரவையில் எழுப்புவதை குற்றச்சாட்டாக எடுத்துக் கொண்டு, அந்த நபர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் தொடர்ந்து கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகளாக இருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளாக, பல தடவை டி. டி. சி. கூட்டத்திலேயும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; இங்கேயும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு கேட்ட கேள்வி, இன்றைக்குத்தான் இங்கே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக மீண்டும் வேகமாக, துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு, ஏற்கனவே பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூல் செய்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாமதத்திற்குக் காரணம் என்னவென்றால், ஆந்திர மாநிலத்திலே இருந்து சில தகவல்கள் கிடைக்க வேண்டும். அவர்களைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். அதிலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது.

'In his letter dated 11th January 1984, addressed to the Registrar, Tamil Nadu Homeopathy Council. The Deputy Inspector General of Police (C.I.D. Crimes) has reported that the above petition was enquired into by the Hyderabad Crime staff, and that enquiry has revealed that as some of the Tamil Nadu Homeopathy Medical Council Practitioners were denied key posts, the petition was sent against the Christian Missionary, Punganoor, levelling false allegations.'

என்ற தகவல் அங்கேயிருந்து அவர்களுக்கு சாதகமாக வந்திருக்கிறது. சில பேர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை, அதனால் குற்றம் சுமத்தியிருக்கிறார்கள் என்று ஹைதராபாத்திலிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே காலதாமதம் ஏற்படவில்லை நம் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், பல்வேறு இலாக்காக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் உள்ளபடியே சுறுசுறுப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கிராமப்புறங்களில் சர்க்கரை நோய் கண்டுபிடிக்கும் பயிற்சி முகாம் நடத்தும் திட்டம்.

516—(*வினா எண் 18362) திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) கிராமப்புறங்களில் சர்க்கரை நோய் கண்டு பிடிக்கும் பயிற்சி முகாம் நடத்தும் உத்தேசம் அரசிற்கு உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது நடத்தப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) கிராமப்புறங்களில் சர்க்கரை நோய் கண்டுபிடிக்கும் பயிற்சி முகாம் நடத்தும் திட்டம் ஏதும் இத்துறையில் தற்சமயம் இல்லை.

(ஆ) எழுவில்லை.

[1984 மார்ச் 30]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது இப்படிப்பட்ட முகாம்கள் நடத்துவதற்கு உத்தேசமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பல கிராமங்களில் பலபேர்கள் சிறுவயதில் கூட இந்தச் சர்க்கரை வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் நாம் எப்படி கண் சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தினோமோ அதேபோல் இந்தச் சர்க்கரை வியாதியைப் பொறுத்தும் அப்படிப்பட்ட முகாம்கள் நடத்துவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே இது மக்களுக்கு நன்றாகப் புரிய வேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய இலாகாவில் பணி புரிகிற டாக்டர் எ. சந்திரம், எம். டி. அவர்கள் நீரிழிவு நோய் காலம் என தமிழில் ஒரு புத்தகம் போட்டு எல்லோருக்கும் புரியக்கூடிய அளவில் ஒரு நூலை தயார் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நாம் என்ன செய்கிறோம் என்றால் அதிலிருந்து சில பகுதிகளை எடுத்து Health Education Information on Diabetes சர்க்கரை வியாதியை பொறுத்த வரையில் மக்கள் என்னென்ன தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், என்பதையெல்லாம், எப்படிப்பட்ட உணவு அருந்த வேண்டும், எந்த உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும், எப்படி அந்த வியாதி வருகிறது, தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது என்பது பற்றி டயபடிக் எட்யூக்கேஷன் என்று ப்ரோச்சர்ஸ் அச்சடித்து பாம்பல்லட்ஸ் போல் தயார் செய்து ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். எல்லா மருத்துவமனைகளிலும் அதற்காக ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். இன்னொன்றையும் தமிழக சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத ஒரு வேலையைச் செய்திருக்கிறோம். டயபட்டிக்ஸ்-க்கு போஸ்ட் க்ராஜுவேட் கோர்ஸ் கிடையாது. எம். டி. (டி) கொண்டு வர வேண்டும் என்று நாம் மெடிக்கல் கவுன்சிலுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் இந்த ஆண்டு எம்.டி. (டயாபெட்டாலஜி) என்ற போஸ்ட் க்ராஜுவேட் படிப்புக்கூட வர வாய்ப்பிருக்கிறது. இந்த வகையில் இந்த டயபட்டிக்ஸ் நோய்க்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எல்லா வகைகளிலும் ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறோம். பயிற்சி முகாம்தான் தேவை இல்லை என்று சொன்னேன்.

திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரிலும் பாம்பல்லட்ஸ் போட்டுக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிக் கொடுத்தாலும்கூட கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் இதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. இந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்த, இது எதனால் வருகிறது என்று—இது ஹெரிடிட்டரி என்கிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது

1984 மார்ச் 30]

என்று - நாம் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தவில்லையென்றாலும் - ஆங்காங்கு ஆஸ்பத்திரிகளில் இதைப்பற்றி மக்களுக்குச் சொல்லக்கூடிய, Oral-ஆக சொல்லக்கூடிய வாய்ப்புகளை உண்டாக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு நல்ல யோசனை. இந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக வேண்டிய, தேவைப்படுகிற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். இது செயல்படுத்தப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் எண்ணம் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே வாக்குறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எஸ். துரைசாமி : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரை வியாதியைக் கண்டுபிடிக்க, கிராமப்புறங்களில் உள்ள நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகளில் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் என்ன செய்யும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திலும் ஒது மொபைல் ஹெல்த் சென்டர், 415 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் 260 இடங்களில் மொபைல் ஹெல்த் சென்டர்ஸ் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அங்கு யூரின் டெஸ்ட் செய்து சர்க்கரை வியாதி இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிக்கிறார்கள். இன்னொன்றையும் நாம் செய்திருக்கிறோம். தாலுகா மருத்துவமனைகளில் உடனடியாகப் ப்ளட் டெஸ்ட் செய்து ப்ளட் ஷுகர் இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிக்கக்கூடிய விதத்தில் ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். எல்லா தாலுகா மருத்துவ மனைகளிலும் ப்ளட் டெஸ்ட் செய்வதன் மூலம் ப்ளட் ஷுகர் இருக்கிறதா, எவ்வளவு இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

மதுரைப் புறநகர்ப் பகுதியில் மருத்துவமனை அல்லது மருந்தம் அமைக்கும் திட்டம்

517 - (*வினா எண். 19741) திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா -

மதுரைப் புறநகர்ப் பகுதிகளில் மருத்துவமனை அல்லது டிஸ்பென்ஸரி அமைக்கும் உத்தேசம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இல்லை.

[1984 மார்ச் 30]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனை இருக்கிறது, இராமநாதபுரம் மாவட்ட தலைமை மருத்துவமனை இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் அது சென்ட்ரல் ப்ளேனில் இல்லை என இராமநாதபுர மாவட்ட மக்கள் மதுரையில் உள்ள தலைமை மருத்துவமனைக்கு வருகிறார்கள். இதனால் மதுரை புறநகர் மக்களுக்கு தலைமை மருத்துவ மனையில் இடம் கிடைக்காமல் நெருக்கடியாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இதை உத்தேசித்து மதுரை புறநகர்ப் பகுதியில் மருத்துவமனை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களை, இப்பொழுது மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மதுரையிலே பெரிபரல் மருத்துவமனை புற நகர் மருத்துவமனையாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இதுவல்லாமல், இன்னொரு யோசனையும் நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் எல்லைக்குள்ளே இருக்கிற ஒரு மருந்தகம் நெடுஞ்சாலையில்—இருக்கிறது. அந்த மருந்தகத்தைப் பெரிய மருத்துவமனையாக ஆக்குவதற்குச் சில யோசனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் பரிசீலித்து, புற நகர் மருத்துவமனையாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதைப் பரிசீலித்து மதுரைப் பல்கலைக் கழக வட்டாரத்திலுள்ள மருந்தகத்தை நல்ல விரிவாக்கப்பட்ட மருத்துவமனையாக மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது வெகு விரைவில் செயல்படுத்தப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்கனவே ஒரு டிஸ்பென்சரி இருப்பதாகவும், அதை விரிவுபடுத்தப் போவதாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். அது எந்த அளவுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்த நேரத்தில், பரீட்சார்த்தமாக, பைலட் ப்ராஜக்ட் என்ற வகையில் எடுத்துச் செயல்படுத்தப்பட்டது. அங்கே நோயாளிகள் நிறைய வர ஆரம்பித்தார்கள்; அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதையொட்டி அந்த இடத்தில் படுக்கை வசதி ஏற்படுத்தி,

1984 மார்ச் 30]

அதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் — இருதய நோய் போன்ற எல்லா நோய்களுக்கும் சிகிச்சை அளிக்கின்ற வகையில் விரிவாக்கப்பட்ட மருத்துவமனையாக அரசாங்கமே அதை எடுக்க வேண்டும் — ஏனென்றால் இப்பொழுது பல்கலைக் கழகத்தில் மேற்பார்வையில் அது இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தேசம் இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். நிச்சயமாக வெகு விரைவில் அது செயல்படுத்தப்படும்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை புறநகர்ப் பகுதியிலே மருத்துவமனை ஏற்படுத்துவது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே மதுரையில் இருக்கின்ற இராஜாஜி அரசு மருத்துவமனை மிகப் பெரிய அளவில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, ஏராளமான நோயாளிகள் அங்கே வந்து கூடுகின்ற காரணத்தால் நெருக்கடி இருக்கிறது; போதுமான கட்டிட வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, அந்த அரசு மருத்துவமனையில் இருக்கின்ற பல்வேறு பிரிவுகளையும் மதுரை நகரத்தில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பிரித்து, தனித் தனியாக அமைப்பதற்கு அரசு ஏதாவது திட்டம் வகுத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூடிய வரையிலேயும் பெரிபரல் மருத்துவமனைகளை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற யோசனை இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான உதவியும் இல்லை; நாமாகத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நம் முடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் திட்டவட்டமாக, புற நகரத்திலுள்ள பெரிபரல் மருத்துவமனை என்று சொல்லப்படும் அந்த மருத்துவமனைகளையெல்லாம் நாம் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு, முதல் கட்டமாக நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்றால், தற்பொழுது பெரிபரல் மருத்துவமனைகளில் சிவில் அசிஸ்டன்ட் சர்ஜன்கள் தான் இருக்கிறார்கள்; சிவில் சர்ஜன்களை நியமித்தால் அங்கே உயர் மட்ட மருத்துவ வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும்; ஆகவேதான் அண்மையிலே பெரிபரல் மருத்துவமனைகளுக்கெல்லாம் சிவில் அசிஸ்டன்ட் சர்ஜன்களாக இருக்கின்ற பதவியை உயர்த்தி — சிவில் சர்ஜன்களாக உயர்த்தி நாம் உத்தரவு போட்டுக்கொண்டு வருகிறோம்; படிப்படியாகச் செய்து வருகிறோம். அந்த வகையில் ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகின்ற அந்த மருத்துவமனையைக்கூட இன்னும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு நடந்து கொண்டு வருகிறது. சிவில் சர்ஜன்களைப் போட்டு விட்டாலே, ஹை குவாலிட்டி ட்ரீட்மெண்ட் வரும். எம்.எஸ்., எம்.டி. படித்தவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுச் செய்வதற்கு சௌகரியம் ஏற்படும்.

[1984 மார்ச் 30]

திரு. ஏ. பாலுச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் புறநகர்ப் பகுதிகளில் மருத்துவமனை அமைப்பதற்காகப் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் ஒப்புதல் அளித்து, நிலம் கொடுப்பதாகவும், பணம் கட்டியும் இன்னும் மருத்துவமனைகள் அமைப்பதற்கு உத்தரவு வழங்காமல் உள்ளனவா? அவை எவை எவை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அது குறித்துத் தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் எல்லா விவரங்களையும் நாம் சேகரித்துத் தருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கும் திட்டம்

518—(*வினா எண். 21439) திரு. எம். சின்னசாமி, திரு. சி. கணேசன், திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்பொழுது துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்படுமா என்று கேட்டதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பு திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய துணை வேந்தர் திரு. மணிகந்தரம் அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் அழைத்து திருச்சியிலே இருக்கின்ற திரு. காளமேகம் என்பவரின் தலைமையில் ஒரு குழுவைப் போட்டு அக்குழுவின் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்வதாகச் சொன்னார்களே. அப்படிப்பட்ட குழு அரசாங்கத்திற்கு வந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்ததா? அதுபற்றிய விவரம் அரசுக்குத் தெரியுமா?

1984 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, அதைப்பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் தரவில்லை; தந்தார்களேயானால் அதைப் பரிசீலிக்க அரசு தயாராக இருக்கின்றது.

திரு. எம். கின்னசாமி : தலைவர் அவர்களே, பெருந்தலைவர் சாமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது திருச்சியிலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவது பற்றிப் பரிசீலிப்பதாக இருந்தது, பின்னர் அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக அது ஏற்படுத்தப்படாமல் போய்விட்டது என்று சில முதிய அரசியல்வாதிகள் சொன்னார்கள் அந்தக் கூட்டத்திலே. ஆகவே அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்தாவது திருச்சியிலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கக்கூடிய முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சங்கடம் இருக்கின்றது. அங்கிருந்து 35 மைலுக்கு அப்பாற்பட்டு தஞ்சையிலே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆகவே அவ்வாறு 35 மைல் தூரத்திலேயே இன்னொரு மருத்துவக் கல்லூரியையும் ஆரம்பிக்கலாமா, அப்படி ஆரம்பிப்பது உசிதமாக இருக்குமா என்ற ஒரு கேள்வி எழுகின்றது.

மேலும் மத்திய அரசும் ஒரு கைட்லைன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நூறு மைல் தூரம் இருக்கக்கூடிய அளவிலே, ஆங்காங்கே ரீஜினல் ரெப்ரசண்டேசன் வரக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல வகையிலே மருத்துவக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்ற ஒரு யோசனையை மத்திய அரசு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் தந்திருக்கின்றது. அந்த யோசனைக்கு நாம் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. இருந்தாலும் அது ஒரு யோசனை என்பதை இங்கே தகவலுக்காக நான் சொல்கிறேன்.

திரு. சி. கணேசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி அமைப்பதற்கு சாத்திய கூறுகள் இல்லை என்றும், முயற்சிப்பதாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே சேலத்திலேயாவது ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற வகையிலே மருத்துவக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கின்ற முயற்சியை அரசு செயல்படுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, திருச்சியிலே அமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. திருச்சியிலே இருந்து அப்படிப்பட்ட ஒரு கோரிக்கை வந்தால் கவனிக்கப்படும் என்றுதான் சொன்னேன்.

(திரு. எச். வி. ஹண்டே) [1984 மார்ச் 30]

னேன். ஆனால் சேலத்தைப் பொறுத்த வரையில் சேலம் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற தலைமை மருத்துவமனையில் மருத்துவக் கல்லூரிக்குத் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு பெட்ரெங் 614 இருக்கின்றது. அதனை விஸ்தரிக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் அங்கே இருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் இரயில்வே செஸ் ஃபன்ட்-விருந்து 50 இலட்சம் ரூபாய், தேவைப்பட்டால் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டதாகத் தகவல் வந்திருக்கின்றது. அதற்கான நிலத்தையும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

எனவே 100 மைல்களுக்குள்ளாக இருக்கக் கூடாது என்று, மத்திய அரசு சொல்லி இருக்கின்ற அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலும், நம்முடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்துகின்ற அடிப்படையிலும், கொஞ்சம் ரீஜினலைஸ் பண்ணக்கூடிய அளவுக்கு பிரித்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது சேலம் மாவட்டத்தில் ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே சென்று ஹவுஸ் சர்ஜியன்ஸ் படித்து விட்டால் பின்னர் அவர்கள் மிகுரி பெறக்கூடிய அளவில் ஒரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். இதனால் என்ன நன்மை என்றால் ஆங்காங்கே மாவட்டத்திலே இருப்பவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலே பயிற்சி பெற்றால் அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய வகையில் ஒரு எண்ணம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு மென்டாலிட்டி டெவலப் ஆகவும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து இரயில்வே செஸ் மூலமாக 50 இலட்சம் ரூபாயும், இடமும் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்தப் பரிசீலனையில் நல்ல வகையில் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வந்தால் அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி துவக்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க சாத்தியக் கூறு இல்லாவிட்டாலும் சேலத்தில் ஆரம்பிக்க சாத்தியக்கூறு இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சேலத்திலே ஆரம்பித்தால் சேலம், தர்மபுரி ஆகிய இடங்களிலே உள்ள மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்ற அளவில் அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று ரொம்பவும் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள். ஆகவே அங்கே இடமும் இருப்பதால், இரயில்வே செஸ் ஃபன்டிலே இருந்து 50 இலட்சம் ரூபாய் பணமும் கிடைப்பதால் பேரவைத் தலைவருக்காவாவது அது அங்கே ஆரம்பிக்கப்படுமா? இப்போது அது ஒரு கோடி ரூபாயாகக்கூடி இருக்கின்றது. ஆகவே பணமும் கிடைக்கின்றது; இடமும் கிடைக்கின்றது; எனவே சேலத்திலே பேரவைத் தலைவருக்காவாவது மருத்துவக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 30]

(முற்பகல் 9-50)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்ற உறுப்பினர் அத்தனை பேருக்கும் தெரியும், பேரவைத் தலைவர் எதையாவது நினைத்தாரானால் அதை முடித்தே தீருவார் என்பது. ஆகவே, அவர் எதை நினைத்தாலும் அதைச் செய்து முடிக்காமல் இருக்க மாட்டார் என்பது அத்தனை பேருக்கும் தெரியும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயப் படிப்பிற்கும் இன்ஜினியரிங் படிப்பிற்கும் தனிப் பல்கலைக் கழகம் இருப்பதைப் போல, மருத்துவப் படிப்பிற்கும் தனிப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படுமா? ஆம் என்றால், எப்பொழுது செயலுக்கு வரும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்காக நாம் கமிட்டி அமைத்து அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குச் கொஞ்சம் பணம் செலவாகும் என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இவைகளை நாம் சுவனித்து கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் என்றால் இன்னும் ஏராளமாகச் செலவாகும். அதைப் பற்றியெல்லாம் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிற காரணத்தாலே உடனடியாக, இப்பொழுது நாம் ஆரம்பிக்க முடியும் என்று பதில் கூறமுடியவில்லை. என்றாலும்கூட அந்த எண்ணத்தை அரசாங்கம் கை விடவில்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சேலத்தில் மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதாக ஒத்துக் கொண்டதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்திலே, இந்த ஆண்டே அதற்குரிய ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா? பணமும் அங்கே இருக்கிறது. போதிய வசதிகளும் இருக்கின்றன. இடமும் கிடைப்பதற்கு., பேரவைத் தலைவரைப் போன்ற பெரியவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக இந்த ஆண்டே, அதற்குரிய அரசாணை பிறப்பித்து, நிதிநிலைமை அதிகமாகப் பாதிக்காத காரணத்தால், உடனே வருகின்ற 'எஜிகேஷனல்' ஆண்டு என்று சொல்லப்படுகின்ற கல்வி ஆண்டிலே இருந்து அங்கே கோர்ஸ்களை துவக்குவதற்கான உத்தேசம் அரசிடம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1984 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய ஒரு கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதனால் நிதி நிலைமை பாதிக்காது என்று சொன்ன கருத்து அவ்வளவு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்தாக இல்லை. இதற்கும் பணம் நிறைய செலவாகும். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய பணத்திலே உடனடியாக ஆரம்பிக்க முடியாது. அது ஓரளவுக்கு உதவும். ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் ரூ. 1½ கோடியை மீட்டுவது ரூ. 2 கோடி வரை நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. மருத்துவ மனையை மருத்துவக் கல்லூரியாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால், புதிதாக ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், இன்னும் ஜாஸ்தியாகும். ஆகவே, பணச் செலவு அதிகம் இருக்கிற காரணத்தாலே நாம் அதைப்பற்றி பதில் கூறுகிற நேரத்திலே கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்திலே மருத்துவக் கல்லூரி துவக்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நினைத்ததை முடிப்பார் என்று சொன்னார். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தமிழ் நாட்டுக்கே சொந்தமானவர். இதை அப்படியே செய்து விடுவாரானால் அவர் ஏதா சேலத்திற்கு மட்டும் சொந்தக்காரராக மாறிவிட்டவர் என்ற அச்சம் கூட ஏற்படக்கூடும். 100 மைலுக்கு இடையிலேதான் ஒரு கல்லூரி உருவாக வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லி வேறு ஒரு கருத்துக்கு ஆதரவாகத் தன்னை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அடையாளம் காட்டிக் கொண்டார். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, சென்னையிலே 3 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதை விட்டு, சென்னையிலேயிருந்து சுமார் 30 மைல் தூரத்திலேயிருக்கிற செங்கல்பட்டிலே ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் கடந்த காலத்திலே இருக்கிற நடைமுறைகள். இவைகளை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியிலே வரக்கூடாது அல்லது வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதற்காக சுற்றி வளைத்து பல்வேறு காரணங்களைச் சொன்னாலும் அங்கே இருக்கிற மக்கள் 1968 ஆம் ஆண்டிலேயே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குற்றச்சாட்டு சொல்கிற நேரம் இதுவல்ல, உங்களுக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : குற்றச்சாட்டாக நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்கின்ற கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்பதற்காக 1968 ஆம் ஆண்டிலிருந்து முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதற்காக நிதி கூட வசூ

1984 மார்ச் 30]

லிக்கப்பட்டு பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று அந்த மக்களிடத்திலே அதற்கான உணர்வுகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மக்களுடைய உணர்வை ஜனநாயக முறையிலே ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் உருவாக்கட்டும் ; அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. அது உருவாக்கப்பட வேண்டியதுதான். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் திருச்சியிலே உருவாக்குவதற்கு என்ன வழியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைத் தலைவருக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. நான் அதற்காகத்தான் மிக எச்சரிக்கையாக இதிலே பேரவைத் தலைவருக்குப் பங்கு இருக்கிறது என்று எதுவும் சொல்லவில்லை. நான் நம்முடைய சாத்தியக் கூறுகளைப் பற்றித்தான் சொன்னேன் எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் சாத்தியக் கூறுகள் அடிப்படையிலும். 'இன்பீரா ஸ்டரக்ச்சரஸ் பெசிலிட்டஸ்' அடிப்படையிலும் நாம் முடிவு எடுத்துக் கொள்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் சொன்னார்கள். நான் சேலத்தில் இருக்கிற மாவட்ட மருத்துவமனையில் இருக்கிற நினைமைக்களைச் சொன்னேன். அதே நேரத்தில் 30 மைல்கள் தூரத்தில் இருக்கிறது ; ஆகவே நாம் துவக்கக் கூடாது என்று எதுவும் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசினுடைய கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்றும் நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இன்னமும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே ஒரு சவுகரியம் இருக்கிறது. அங்கே பல்கலைக் கழகம் இருப்பதால் அவர்களும் அந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது விஷயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் மற்றவர்கள் அங்கே வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதையும் கைவிடவில்லை ; அதையும் பரிசீலனை செய்கிறோம். பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிறவர்கள் நம்மை அணுகவிருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய உடனே அதைப்பற்றி முடிவை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே எதையும் நான் இங்கே திட்டவட்டமாக சொல்ல முடியவில்லை என்பதைத்தான் சொன்னேன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திருச்சியை நாம் ஏதோ பாரபட்சமாக நினைக்கிறோம், புறக்கணிக்கிறோம் என்ற மனப்பான்மையை வைத்துக் கொள்ளாமல் அந்த முயற்சியிலே அவர்கள் தொடர்ந்து ஈடுபடலாம். அதில் வெற்றி பெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கே பல்கலைக் கழகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடைய உதவியும் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. கொஞ்சம் பணமும் அங்கே நமக்குக் கிடைக்குமானால் அங்கே ஆரம்பிப்பதற்குச் சவுகரியம் இருக்கிறது. ஆகவே எதையும் திட்டவட்டமாகச் சொல்வதற்கு இயலாது என்பதை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1984 மார்ச் 30]

சிறுமுகையிலுள்ள விஸ்கோஸ் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் கழிவு நீர்

519 —(*வினா எண். 21265) திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு சுற்றுப்புறச் சூழல் கட்டுப்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) கோவை மாவட்டம், மேட்டுப்பாளையத்தை அடுத்துள்ள சிறுமுகையில் உள்ள விஸ்கோஸ் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் கழிவுநீர் பவானியாற்றில் நீரைக் கெடுத்து வருவதால் கால்நடைகள் சாவதும், விவசாயம் பாதிப்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன்மீது எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : (அ) ஆம்.

(ஆ) இது குறித்து தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் தொடர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விஸ்கோஸ் கம்பெனி பல ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வருகிறது. அதிலே ரொம்ப மோசமாக விஷத்தன்மை கொண்ட இரசாயன கழிவுப் பொருள்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு அதிலேயிருந்து வெளியேறுகிற தண்ணீர் முழுவதும் பவானி ஆற்றிலே கலக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை மாடுகள் குடிக்கிறபோது அவை சாவதும் மனிதர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறபோது அவர்களுக்குப் பல்வேறு வியாதிகள் வருகிற நிலைமையும் இருக்கிறது. இது குறித்து அரசாங்கத்திற்குப் பல ரிப்போர்ட்டுகள் விவசாய சங்கங்களின் சார்பிலும், தனி நடர்களின் சார்பிலும், தொழிற்சங்கங்களின் சார்பிலும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அப்படிப்பட்ட மனுக்களின்மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வாரியத்திற்கு அப்படிப்பட்ட புகார் எதுவும் வரவில்லை என்றுதான் குறிப்பிலே இருக்கிறது. அந்தக் கழிவு நீர் சம்பந்தமாக வாரியம் தொடர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கம்பெனியிலேயிருந்து வெளியேறுகிற கழிவு நீரிலேயிருந்து விஷத்தன்மை கொண்ட பொருள்களை அப்புறப்படுத்துவதற்காக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து வெளிநாடுகளின் உதவியோடு இயந்திரங்களை வரவழைத்திருந்தும் கூட அந்தத் தொழிற்சாலையில் அந்த இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தாத நிலை இருக்கிறது. அப்படியென்றால் அந்தத் தொழிற்சாலை தொடர்ந்து அந்த

1984 மார்ச் 30]

தவறை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா? வாரியம் கவனிக்கிறது என்றால், இதன் மீது என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவத் -மாக அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தொழிற்சாலை நாளொன்றுக்கு 57 மி.லி. தண்ணீரைத் தொழிற்சாலை உபயோகத்திற்காக பயன்படுத்துகிறது. நாளொன்றுக்கு 55 மி.லி திரவக் கழிவு நீரை இத்தொழிற்சாலை பவானி ஆற்றில் வெளியேற்றுகிறது. இத்தொழிற்சாலை தனது கழிவு நீரைச் சுத்திகரிப்பதற்காக சுமார் ரூபாய் இரண்டு கோடிக்கு ஒரு கழிவு நீர் சுத்திகரிக்கும் நிலையத்தை அமைத்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவரும் கழிவு நீரின் தன்மைகளாவன : பி.எச். 3.5; டி.டி.எல். 1,230 மி.லி./லிட்டர் ; சிங்க் 5.5 மி.லி./லிட்டர் ; பி.ஓ.டி. 380 மி.லி./லிட்டர் ; சி.ஓ.டி. 964 மி.லி./லிட்டர்.

இத்தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவரும் கழிவு நீரானது தானே இயங்கும் கண்தடுப்பு வழியாகச் செல்கிறது; இந்தக் கண்தடுப்பானால் கழிவு நீரில் உள்ள மிதக்கும் பொருள்கள் தடுத்து நிறுத்தப்படுகின்றன. பின்னர் இக்கழிவு நீரானது இரண்டு நடு நிலைப்படுத்தும் தொட்டிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இத்தொட்டிகளில் கழிவு நீரானது மாறி மாறி சேகரிக்கப்பட்டு சுண்ணாம்புக் கலவையின் மூலம் நடுநிலைப்படுத்தப்படுகிறது. இத்தொட்டிகளின் அடிப்பகுதியிலிருந்து கழிவு நீரில் காற்று செலுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு சுத்தப்படுத்தப்பட்ட கழிவு நீர் இரண்டு வடிய வைக்கும் தொட்டிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்தத் தொட்டிகளில் படிக்காரத்தின் மூலம், கழிவு நீரானது தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு தெளிய வைக்கப்பட்ட கழிவு நீரானது ஒவ்வொன்றும் 50 குதிரைத் திறனுள்ள 30 காற்றூட்டிகள் பொறுத்தப்பட்ட மூன்று தொட்டிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்தக் காற்றூட்டி தொட்டிகளில் சுத்திகரிக்கப்பட்ட கழிவு நீரானது பின்னர் பவானி ஆற்றில் வெளியேற்றப்படுகிறது.

(முற்பகல் 10-00).

இவ்வாறு சுத்திகரிக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்படும் கழிவு நீரின் தன்மைகள் வாரியத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வரையறைக்குள் இல்லாமல் இருக்கின்றன என பரிசோதனை முடிவுகளிலிருந்து தெரிய வருகிறது. சுத்திகரிப்பு முறையிலுள்ள குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து, கழிவு நீரின் தன்மையை, உரிய வரைமுறைக்குள் கொண்டு வரவேண்டும் என தொழிற்சாலை அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து தமிழ் நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் தொடர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2 ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

இலங்கையில் தமிழர்கள் தாக்கப்படுவது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரா. உமாநாத், கே. ஆர். சுந்தரம், சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, தி. கா. நல்லப்பன், பொ. உத்திராபதி, என். ஏ. பூங்காவனம், எம். அப்பாதுரை, எம். ஆறுமுகம், ஏ. டி. கருப்பையா, ப. நெடுமாறன், துரைமுருகன், அ. ரகுமான்கான், அன்பில் தர்மலிங்கம், சு. பாலன், பி. சுந்தரம், து. இராசரத்தினம், மு. அரங்கநாதன், ஆர். நவந்தகிருஷ்ணபாண்டியன், எஸ். என். இராமசாமி, பொ. விஜயராகவன், ஏ. சாகுல் ஹமீது ஆகியோர் “இலங்கை வாழ் தமிழர் மீண்டும் தாக்கப்படுவது குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைக் குறித்து அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய தமிழ் சிறுபான்மை மக்கள் மீது மீண்டும் ராணுவத் துறையிலிருந்து பயங்கரமான தாக்குதல் சமீபத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக நடந்த விஷயம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்திய நாடு பூராவும்—நேற்று பாராளுமன்றத்தில் கூட அது னுடைய எதிரொலி இருந்ததைப் பார்த்து இருப்பீர்கள்— இன்றைக்குக் கவலை தரும் ஒரு விஷயமாக மீண்டும் தலை தூக்கி இருக்கிறது. நிலைமை அளவிற்கு மீறிப் போய் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே பத்திரிகை செய்திகள் எல்லாவற்றையும் நான் பார்த்தேன் ஸ்ரீலங்காவின் அரசாங்கத்தின் அறிக்கையையும் படித்துப் பார்த்தேன். அவற்றைப் படிக்கிறபோது ஒன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அதாவது சாதாரண பொதுமக்கள் கூடியிருக்கும் ஒரு கான் கிரகேஷன் என்று சொல்வார்களே, அந்த மாதிரி இருக்கும் இடங்களில் ஏர்போர்ஸ்—அங்கேயிருக்கும் விமானப்படை இன்டிஸ்கிரிமினேட்டாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து இருக்கிறார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட மரணம் கிட்டத்தட்ட 10 என்று சொல்கிறார்கள், 30 என்று சொல்கிறார்கள். ஜனங்கள் கூடியிருக்கும் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட தாக்குதலை, ராணுவத்தைச் சேர்ந்த, ஆகாயவிமானப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்து இருக்கிறார்கள். இதனால் ஏராளமான மரணம் நடந்து இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கும் ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கம் அளித்துள்ள விளக்கத்தைப் பார்க்கிறபோது, டெர்ரரிஸ்ட் தாக்குதலுக்கு எதிர்தாக்குதல் செய்த

1984 மார்ச் 30] (திரு. ரா. உமாநாத்)

தரக்க குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இலங்கை ஏர்போர்ஸ் மீது எந்தவிதமான காயமோ சேதமோ ஏற்படவில்லை என்றும் அவர்களுடைய அறிக்கையிலேயிருந்து தெரியவருகிறது. அங்கே நடந்த தாக்குதல் விளைவாக, சுடப்பட்டதன் விளைவாக, கர்ப்பிணி பெண் இறந்து இருப்பதாக எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் செய்தி வந்து இருக்கிறது. கர்ப்பிணிப் பெண் என்ன ஆயுதம் தாங்கி டெர்ரரிஸ்ட் ஆக்ட் செய்தார்கள்? இதில் இருந்து ஒன்று தெரிகிறது. அந்த இலங்கை ராணுவ ஆகாயவிமானப் படை, சாதாரண மக்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முறையில் அங்கே கொலைகள் நடைபெற்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தியாவிலிருந்து, தமிழகத்தில் இருந்து சென்று அங்கே ஸ்ரீலங்காவில் வாழ்ந்து வரும் சாதாரண மக்கள் மீது, பாதுகாப்பற்ற முறையில் இப்படிப்பட்ட தாக்குதல் மீண்டும் தலைதுக்கி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அத்துமீறிய சம்பவம் அங்கே நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

இது ஒரு சீரியஸ் விஷயம். அங்கே இருக்கக்கூடிய சிறுபான்மை தமிழ் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை; பெரிய அபாயம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இது நடக்கக்கூடிய “பாக்கிரவுண்ட்”, அதாவது அந்தப் பின்னணி என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு சுமுகமான தீர்வு காண்பதற்காக நம்முடைய மத்திய அரசு இன்னொரு அரசினுடைய விஷயத்தில் தலையிட அதிகாரம் இல்லை நம்முடைய நாட்டின் விவகாரத்தில் தலையிட இன்னொரு நாட்டுக்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலையில், ஆனால் இந்திய அரசு இதிலே ஒரு சுமுகமான நிலையை உருவாக்குவதற்கு முயற்சி செய்த காரணம் அந்த அரசின் வேண்டுகோளின்படிதான். அங்கே இருக்கக்கூடிய ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனேக்கு டெலிபோன் பண்ணி, அவர் அவருடைய தம்பியை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி, பிரதமரிடம் சொல்லி, அவர் உங்களுடைய குட் ஆபீசை பயன்படுத்திச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்ன பிறகு, இன்னாரை அங்கே அனுப்பலாமா என்று கேட்டு, அவர்களுடைய சம்மதத்தின் பேரில்தான் இந்தியாவின் பிரதிநிதியை அனுப்பிவைத்தார்கள்.

இலங்கையில் இருக்கிற தமிழ் மக்கள் பிரதிநிதிகளும், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். பேச்சுவார்த்தை நடக்கிறபோது நம்முடைய அரசின் சார்பில் உதவி அளிப்பதாக, அவர்களைச் சமாதானப்படுத்துவதற்காகத் தான் இந்திய அரசின் பிரதிநிதியை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ரொம்ப சிரமப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு மாநாடு கூட்டி, பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறபோது மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிற பின்னணிக்குப் பின்னால் தான் இந்தச் சம்பவம் நடக்கிறது என்றால் எதிர்காலத்தில் எவ்வளவு பெரிய அபாயத்திற்குப் போகும் என்று நமக்குத்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

தெரியாது. பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருந்த நாடு திடீரென்று இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்திருக்கிறது.

It is not good. Does not என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். எதிர்கா அறிகுறி இல்லை. இரண்டு மாதங்களுக்கு பேச்சுவார்த்தையும் இல்லாமல் மாநாட்டை ஒத்திறார்கள். இது கவனிக்க வேண்டிய ஒரு விஷயம்.

இந்தப் பின்னணியில் இன்னொன்றையும் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அரசு கேட்டுக்கொள்கள் அனுமதித்ததால்தான் அவர்களுடைய தேர்தலுக்கு அட்வைஸ் கொடுக்கிறோம் என்ற சர்க்கார் என்ன பிரச்சாரம் செய்கிறது வேண்டும். நாம் சமாதானத்திற்கு முயற்சி (செய்து) இருக்கிற நேரத்தில் அங்கே இருக்கிற பிரதமர் பிரச்சாரம் செய்கிறார். இந்தச் சம்பவத்தில்தான் இந்திய தலையீடு, அதிலும் குறிப்பாக தென்னாற்காசம் என்று அவர்களுடைய பிரச்சாரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்குதான் அவர்களுக்கு ஆயுதங்கள் கொடுக்கிறார்கள், பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அங்கே இருக்கக்கூடிய பதட்ட நிலையைத் தவிப்பதற்குப் பதிலாக இந்திய நாட்டின் மீதும் தமிழ்நாட்டின் மீதும் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். இங்கே இருந்துபோன ஒரு பத்திரிகையில், அந்தத் தீவிரவாதிகளுக்கு இங்கே டிரெயினிங் கொடுக்கிறார்கள், இளம் டைகர்ஸுக்கு இங்கே பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள் என்று போட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றிகூட நம்முடைய நாடாளுமன்றத்தில் பெரிய விவாதம் தடைபெற்றிருக்கிறது.

இப்போது சிலோனில் இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பத்திரிகையில் அதனுடைய பின்னணி என்ன என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்தியை, அதாவது இந்தியாவில் அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில்தான் தீவிரவாதிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள் என்ற ஒரு செய்தியை பத்திரிகையில் போடச் செய்ததே சிலோன் அரசாங்கம்தான் என்று ஸ்ரீலங்கா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. சிலோன் அரசாங்கம் தான் அங்கே இருந்து இந்தியாவுக்கு ஆட்களை அனுப்பி, அந்தப் பத்திரிகையிலே எழுத வைத்து, அந்தப் பத்திரிகையை சிலோனுக்கு வரவழைத்து, அதை பேஸ் பண்ணி இப்படிப்பட்ட பிரச்சனை நடத்தியிருக்கிறது என்று ஸ்ரீலங்காவில் இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பத்திரிகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படித்தான் இலங்கை அரசாங்கம் தூண்டிவிடுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பின்னணியில்தான் அந்த மாநாடு நடக்காமல் திடீரென்று இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒத்திப்போடப்பட்டிருக்கிறது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதே நேரத்தில் இந்தியாவுக்கு எதிராகவும், தென்னகத்திற்கு எதிராகவும் ஒரு விரோத உணர்ச்சியை, வெறியை ஊட்டக் கூடிய நிலைமை இப்போது சிலோனில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது மிக அபாயகரமானது. அங்கு இருக்கக்கூடிய சிறுபான்மை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு சுத்தமாக இல்லை; பெருத்த அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது 'ஹாலோஹஸ்ட்' மிகப் பயங்கரமான அபாயமாக இருக்கிறது. மூலங்கா அரசாங்கத்தின் இப்படிப்பட்ட போக்கை மாற்ற மூலங்காவில் இருக்கக் கூடிய ஜனநாயக சக்திகளும், அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களும் ஒன்றுபட்டு அந்தச் சிறுபான்மை மக்களைப் பாதுகாப்பது என்பதுதான் வழியே தவிர மூலங்கா மக்களிடம் இந்த மாதிரியான வெறியுணர்வை ஊட்டுவது இலங்கைக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்காது. ஏனென்றால் அவர்களே ஒன்று சொல்கிறார்கள். இப்போது 'டிஃப்ன்ஸ் பண்டு' என்ற ஒன்று கலக்ட் பண்ணுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அது அவர்களுடைய உரிமை. அதிலே நாம் தலையிடவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இப்போது ஒரு பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதாவது இலங்கையின் கோஸ்டல் ஏரியாவில் அயல்நாட்டுப் படையெடுப்பு அபாயம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். யாரைக் குறிப்பிடுகிறது என்று சொன்னால்—அங்கே இருக்கின்ற மூலங்கா மக்களிடம் படை எடுப்பு அபாயம் இருக்கிறது என்று தூண்டிவிடுகிறார்கள். ஆகவே நம்மைத்தான், இந்தியாவைத்தான் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே இந்திய மக்களுக்கு, தென்னக மக்களுக்கு எதிராக ஜனங்களைத் தட்டிவிட்டு, படையெடுப்பு அபாயம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் படையெடுப்பு அபாயம் மூலங்காவையும் சுயாதிபத்ய உரிமையையும் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அது இந்தியாவாலோ, அல்லது தமிழகத்தாலோ அல்ல. அமெரிக்காவிலிருந்துதான் மூலங்காவினுடைய சுயாதிபத்ய உரிமை பாதிக்கப்படும் அபாயம் இருக்கிறது. அவர்கள் அதைத் தடுப்பதற்கு பதிலாக, அந்தச் சக்திகள் மீண்டும் தலை எடுக்கும் வகையில் செய்தால், அவர்களுடைய சுயாதிபத்ய உரிமைக்கு அபாயம் ஏற்படுகின்ற அளவிற்குத்தான் கொண்டுபோய் விடும்.

(முற்பகல் 10-10)

அமெரிக்காவினுடைய தந்திரமே இதுதான். சுதந்திர மடைந்த நாடுகளிலுள்ள சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதற்காக, அங்கே இருக்கக்கூடிய சிறுபான்மை மக்களைத் தாக்க விடுவது, அந்த மக்களிடையே பிளவு ஏற்படுத்துவது. இவைகள்தான். லெபனானில் இதைப் பார்த்தோம். ரொம்ப துரம் போக வேண்டியதில்லை. சுயாதிபத்ய உரிமைக்கு அபாயம் இந்தியாவாலோ, தென்னக மாநிலங்களாலோ கிடையாது. அமெரிக்க

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 30]

காவால்தான் வரும். அதைத் தடுப்பதற்கு அங்கே உள்ள மக்களை ஒன்றுபடுத்துவது, சிறுபான்மை மக்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, அந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் முறையில் அவர்கள் முடிவு எடுப்பதுதான் சிறந்த வழியே தவிர, வேறு வழியில்லை. அப்படிச் செய்யாத வரையில், அவர்களுடைய சுயாதிபத்ய உரிமைக்கு அபாயம்தான் இருக்கும்.

திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் ஸ்ரீலங்காவிலுள்ள பெருவாரியான தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். அவர் டில்லிக்கு வந்திருக்கிறார், சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார். இப்போது சென்னையில் இருக்கிறார். அவருடைய அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்த மாநாட்டைத் தோற்கடிப்பதற்காக, பல முயற்சிகளை எடுத்து, அவர்களுக்கு ஆத்திரமூட்டலை ஏற்படுத்தினால், அதைப் பார்த்து, அவர்கள், "நாங்களே வெளியேறுவேம்" என்று சொல்லி வெளியேறியிருவார்கள் என்று கருதினார்கள். ஆனால், 'We did no oblige them' என்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். அந்த மாநாட்டை உடைத்து, எங்களை வெளியேற்றுவதன் மூலம் மாநாட்டை 'குளோஸ்' செய்துவிடலாம் என்பதற்கு நாங்கள் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றும், நாங்கள் உறுதியாக இருந்து வாதாடினோம் என்றும் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆட்டிபூட்டிலே மேலும் மேலும் ஜனநாயக சக்திகளை ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டும். Holocaus எப்படி பயங்கரமான சேதம் அந்தச் சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஏற்படும் என்று கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம் சீக்கிரமாக, எந்தவிதமான தாமதமும் இல்லாமல் பெரிய அளவில் இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று அந்த சிலோன் அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு பிரதமர் அவர்கள் உடனடியாக இதைத் தடுப்பதற்கான சகல முயற்சிகளிலும், நடவடிக்கைகளிலும் இறங்க வேண்டும். இந்த மாநாட்டைச் சீக்கிரமாகக் கூட்டுவதற்காக, நம்முடைய இந்திய நாட்டின் 'குட் ஆபிசை' உபயோகப்படுத்தி, இந்த மாதிரி வெடிக்காமல் இருப்பதற்கு அந்த மாநாடு தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் முடிவு காண்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இதுதான் தவிர, வேறு அல்ல.

மக்களை பாதுகாக்க வேண்டியது என்று சொன்னால், அரசாங்கம் இதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசு மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, உடனடியாக அடுத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. சகலவிதமான யோசனைகளையும் முயற்சி

1984 மார்ச் 30]

[திரு ரா. உமாநாத்]

களையும் எடுத்து, நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதால். இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு, அவையினுடைய மற்றைய அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இதனை விவாதிக்க இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலே மீண்டும் நம்முடைய சிறுபான்மை தமிழர்கள் வசிக்கக் கூடிய இடங்களில், அந்த விமானப் படையினர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்துள்ள தகவல்களைப் பல பத்திரிகைச் செய்திகள் தந்துள்ளன. 30, 100 பேர் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் காயம் அடைந்திருப்பவர்களுக்கு, டாக்டர்கள் சிகிச்சை அளிப்பதற்குக் கூடப் பயப்படுகிறார்கள். அப்படி சிகிச்சையளிப்பதன் காரணமாக டாக்டர்களுக்கும் இந்த ராணுவத்தினர் துன்பங்களும் கஷ்டங்களையும் ஏற்படுத்துகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வட்ட மேஜை மாநாடு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே, அதை நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாநாடுகளை அச்சுறுத்துவதில் இலங்கை அரசு, ஜெயவர்த்தனே அரசு இறங்கியிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், சென்ற வாரம் தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சகம் என்ற ஒரு அமைச்சகத்தை ஏற்படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய நிதியை எல்லாம் சேகரிப்பதற்காக செய்திகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு இலங்கையிலே உள்ள முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகள் இந்தப் பிரச்சனையை சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தாலும் கூட, அங்குள்ள சில இன வெறியர்கள் அதே நேரத்தில் அதற்குப் பின்னால் உள்ள சில ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் தூண்டுதல்களின் காரணமாக, இந்தியாவையே அச்சுறுத்தக் கூடிய முறையிலே பல நடவடிக்கைகளிலே அவர்கள் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தியாவோடு சுமுகமாக இருப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டு, இந்தியாவோடு நட்பாக இருப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டு, இந்தியாவிற்கு விரோதமான பல நடவடிக்கைகளில், ஜெயவர்த்தனே அரசு தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகிற சம்பவங்களை எல்லாம் நாம் பார்க்கிறோம். இப்போது அமெரிக்காவிடமிருந்து ராணுவ உதவிகளையும் பெறுவதற்கு சகல முயற்சிகளும் நடந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே நமக்குப் பக்கத்திலே உள்ள அண்டை நாடாகிய இலங்கையிலே இப்படி ஒரு வெறியை, மைனாரிட்டி மக்களுக்கு எதிராக, விரோதமாக தூண்டிவிட்டு, படுகொலைகள் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெற்று வருகின்றன. நமக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள அந்த

[illegible]

(முற்பகல் 10-20)

புத்தமதக் குருக்கள் அதைச் செய்கிறார்கள் என்றால் இலங்கை அரசுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் அதைச் செய்ய முயலாது. அடுத்தபடியாக இலங்கைத் தமிழர்கள் வாழக்கூடிய வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு, அந்த இடங்களை இராணுவத்திடம் ஒப்படைத்திருப்பதாக இலங்கை அரசு சில நாட்களுக்கு முன்னால் அறிவித்தது. ஆக, இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் பகுதிகளில் சிவில் அபிமானிஸ்ட்டிரேஷன் இல்லை. இராணுவ ஆட்சி அங்கே முடுக்கிவிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து புதிய விசேஷமான சட்டம் ஒன்றை இலங்கை அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. இலங்கை இராணுவத்தினர் யாரை வேண்டுமானாலும் எந்தவிதமான விராணடும் இல்லாமல் கைது செய்யலாம். யாருடைய வீட்டுக்கு வேண்டுமானாலும் எந்தவிதமான உத்தரவும் இல்லாமல் அவர்கள் சென்று சோதனை போட்டலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலங்கையிலிருந்து வெளியே செல்லக் கூடிய செய்திகள் முழுவதுமாக தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. எந்தச் செய்தியும் இலங்கைக்கு வெளியே செல்வது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடுமையான சென்ஸார் முறை அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தற்சமயம் கிடைக்கக்கூடிய அரைகுறை செய்திகள் எல்லாம் கூட லண்டன் மூலமாகவோ, வெளிநாடுகள் மூலமாகவோ தான் தெரியவருகின்றன. இலங்கையிலே தமிழர்கள் வாழ் பகுதிகளிலே நடக்கக் கூடிய உண்மையான செய்திகளை நம்மால் அறிய முடியாது. அந்த அளவிற்கு இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் இருட்டிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1984 மார்ச் 30]

கள். இப்படி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்துக் கொண்டதற்குப் பின்னால், இனப் படுகொலையினை தொடங்கி இருக்கிறார்கள். திட்டவட்டமாக ஜெனோசைட் மீண்டும் ஆரம்பித்திருப்பதை இங்கே வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு தடவையும் இதே போல இலங்கையில் இனப் படுகொலை நடக்கிறபோது அதை இங்குள்ள கட்சிகள், எந்தவித கட்சி வேறுபாடும் இல்லாமல், நாமெல்லோரும் தமிழர்கள் என்ற ஒரே உணர்வோடும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனிதாபிமான உணர்வோடும் அதை எதிர்த்து இந்த அவையிலே குரல் கொடுக்கிறோம். இந்திய நாடாளுமன்றத்திலே கூட குரல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று மறுபடியும் தமிழகத்திற்கு பெரிய அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் இப்படிச் செய்வதோடு நம்முடைய கடமை முடிந்து விடுகிறதா? ஒவ்வொரு தடவையும் இனப் படுகொலையை அவர்கள் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். முழுவதுமாக இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய தமிழர்களை அழிக்கும் வரையில் ஓய்வது இல்லை என்று அவர்கள் திட்டமிட்டு நடத்துகிறார்கள் என்றால், அதைப் பார்த்துக் கொண்டு எத்தனை நாளைக்கு நாம் சும்மா இருக்க முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

இந்த சமாதான பேச்சு வார்த்தை எப்படி ஆரம்பித்தது என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தின் முயற்சியின் பேரில் தமிழர்களின் தலைவர்கள் இதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். இலங்கை அரசும், ஜெயவர்த்தனேவும் என்ன செய்வார்கள் என்பது தமிழர்களின் தலைவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தப் பேச்சு வார்த்தையினால் எந்தவிதப் பயனும் இல்லை என்பது அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். ஆனாலும் கூட இந்திய அரசு சொல்கிறது. பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக இந்தப் பேச்சு வார்த்தைக்கு அவர்கள் சென்றார்கள். சென்ற போதிலும் கூட எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. ஒரு பக்கம் பேச்சு வார்த்தை நடக்கிறது, இன்னொரு பக்கம் தமிழர்கள் படுகொலை நீடிக்கிறது.

ஆகவே, இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையின் பேரிலே இந்தப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு இலங்கையிலே தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான முழு பொறுப்பையும் இந்திராகாந்தி அவர்கள் ஏற்க வேண்டும். அவர்களுடைய பேச்சை நம்பித்தான் தமிழர்களின் தலைவர்கள் பேச்சு வார்த்தைக்கு தயாராக சென்றார்கள். பேச்சு வார்த்தைக்குப் பின்னாலேயும், படுகொலை தொடர்ந்து நடக்குமே

1984 மார்ச் 30]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

யானால், அதைத் தடுக்க வேண்டிய முழு கடமையும் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு உண்டு. இந்த அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு. அதைச் செய்ய அவர்கள் தவறுவார்களேயானால் மனித சமுதாயம் நிச்சயமாக மன்னிக்காது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த தமிழகத்திலே உள்ள அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு ஒரு குழுவாக உடனடியாக டெல்லிக்குச் சென்று, இந்தப் படுகொலைகளை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று இந்திரா காந்தி அவர்களை வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்கள் இதனை தடுப்பதற்கு உடனடியாக எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காவிட்டால், இந்த அவை முழுவதும் ராஜினாமா செய்வதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரச்சினை முற்றியிருக்கிறது. அதை மேலும் வளர விடுவதன் மூலம், இலங்கையிலே வாழ்கிற தமிழர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய உயிருக்கும் மிகப் பெரிய ஆபத்து ஏற்படும். அது மிகப் பெரிய பின் விளைவுகளை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தும். 5 கோடி மக்களும் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு எதிர்க்காமல் சும்மா இருக்க முடியாது. சும்மா இருக்க மாட்டோம் என்று தெரிவித்து, அதைப்பற்றி இன்னும் விரிவாக விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்குமாறு கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புயல் இன்னும் கரையை கடக்கவில்லை என்று சொல்வதைப் போல் இலங்கையில் இனப் படுகொலை காட்டு மிராண்டித் தனமாக நடைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு அருகே சனகம் என்ற இடத்திலும் மால்கம் என்ற இடத்திலும் இலங்கையைச் சார்ந்த விமானப் படை தமிழர்களுக்கு எதிராக மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் அன்றைக்கு யூத மக்களுக்கு எதிராக ஹிட்லர் நடத்திய மிகப்பெரிய கொலை வெறியைப் போல அங்கே பலரை சுட்டுப் பொசுக்கி இருக்கிறார்கள். கர்ப்பிணிப் பெண்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 100 பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் கொலை செய்யப் பட்டதாக செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அது மாட்டும் அல்ல, அந்தக் குலங்களை அரசின் சார்பாக சொல்லப்படுகின்ற காரணம் அந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விமானப் படையைச் சார்ந்த சிலர் ஒரு பாங்கில் டிபாசிட் செய்வதற்கு போனார்கள். விடுதலைப் புலிகள் அவர்களைக் கொன்று குவித்தார்கள். அதனுடைய விளைவாக இந்த கலவரம் என்று சிங்கள அரசு காரணம் சொல்லியிருக்கிறது. இது ஒரு காரணமே தவிர உண்மை அல்ல. அண்மையில் 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் தமிழர்கள் இலங்கையில் கொலை செய்யப்பட்ட

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 30]

டார்கள். பல தமிழ்ச்சிகள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். தமிழர்கள் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பெற்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் வெள்ளிக்கரை சிறைச்சாலையில் குட்டிமணி யையும், அது போல தங்கதுரையையும் மற்றவர்களையும் மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் கொன்றார்கள். அப்போது எல்லாம் அவர்கள் சொல்லிய காரணம், இராணுவத்தை விடுதலைப் புலிகள் சுட்டார்கள் என்று தான். எனவே இதை ஒரு காரணமாக வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்கு இலங்கை தமிழர்களுக்கு விரோதமாக இன வெறி படுகொலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இலங்கையில் நெருக்கடி பாதுகாப்பு நிதி திரட்டும் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். வீட்டில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரும் சிங்களவர்கள் மற்றவர்கள் அரசுக்கு நிதி கொடுக்கவேண்டுமாம். இதற்கு என்று தனியாக தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சரகம் என்ற ஒரு அமைப்பை அமைத்து இருக்கிறார்கள். ஒரு அமைச்சரைப் போட்டு ஒரு இலாக்காவை அமைத்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்று ஒரு சிங்கள வெறியரை அமைச்சராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் என்ன என்று கேட்டால் விடுதலை புலிகளை கூண்டோடு ஒழிக்கவேண்டும். இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய தமிழர்களை கூண்டோடு ஒழிக்கவேண்டும். அதுதான் இன்றைக்கு அங்கு ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய அவசரநிலை ஆகும் என்று அவர்கள் வாதாடுகிறார்கள். அதற்கான காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அது மட்டும் அல்லாமல் இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய புத்த பிச்சுகள் தமிழர்களை வேரோடு ஒழிக்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடு இன்றைக்கு அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய அரசு பல்வேறு வெளிநாடுகளுக்கு எல்லாம் சென்று பாதுகாப்பு தலைமையாக கருதப்படுகின்ற திரிகோண மலையை மையமாக வைத்து இராணுவ ஒப்பந்தங்கள் இலங்கைக்கு மிலிடெரி உதவி செய்யவேண்டும் என்று ஒப்பந்தங்கள் மறைமுகமாக போடப்படுவதாக செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனவே உங்கள் மூலமாக தெரிவிப்பது எல்லாம், இது இன்றைக்கு நேற்றைக்கு நடைபெறும் சம்பவம் அல்ல. 1956-லிருந்து ஆட்சி மொழிச் சட்டம் சிங்கள மொழி மட்டும் தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட காலத்திலிருந்து 1958, 1961 டட்லி சேன நாயகா பிரதமராக இருந்தபோதும் 1966, 1972, 1977-லே 4-வது உலகத் தமிழ் மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றப் போது ஜாலியன் வாலாபாக் போல நிரபராதியாக இருக்கின்ற தமிழர்கள் எல்லாம் அங்கே படுகொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இது தொடர்ந்து வருகிறது. அது மட்டும் அல்ல, புத்தலம் பள்ளி வர்சலில் இருக்கும் தமிழ் பேசுகின்ற முஸ்லிம்கள் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள். ஆகவே

1984 மார்ச் 30]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

தொடர்ந்து அண்மையில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் வரைக் கும் இந்த இனக் கலவரங்கள் தமிழர்களை கூண்டோடு இலங்கையை விட்டு வெளியேற்றவேண்டும், கொல்ல வேண்டும் என்ற காரியங்கள் சிங்கள வெறியர்களால் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சிரில்மேத்திவ் என்ற சிங்கள அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார், தமிழர்களை எல்லாம் கடலிலே தூக்கி போடவேண்டும் என்று. ஆக இதிலிருந்து தெரிவது என்ன என்று கேட்டால் இலங்கையில் சிங்களரோடு தமிழர்கள் வாழ முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழன் அங்கே வாழ முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை தான் இது தெளிவாக காட்டுகிறது. மாண்புமிகு திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல் சுய நிர்ணய உரிமைப் பற்றி பேசினால் கொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்படும் பார்லிமெண்டில் உறுப்பினராக இருக்க முடியாது. தேர்தலில் நிற்க முடியாது. கல்வி வசதி கிடையாது என்று 6-வது சட்டத்தில் திருத்தத்தை கொண்டு வந்து terrorist movement-ஐ அடக்குகிறோம் என்பதன் பெயராலே நிரபராதியான தமிழர்கள் அங்கே படுகொலை செய்யப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளுக்கு எல்லாம் என்ன பரிகாரம்? இந்த தமிழக அரசு என்ன செய்யவேண்டும்? மத்திய அரசு தமிழர்கள் பாதுகாப்பிற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் வட்ட மேஜை மாநாடு நடத்தி பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணலாம் என்று பிரதமர் இந்திரா அவர்கள் ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய தூதுக் குழுவை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். நிவாரண நிதி திரட்டி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். திரு. பார்த்தசாரதியை அனுப்பினார்கள். ஜெயவர்த்தனே தம்பியோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்த பேச்சு வார்த்தைக்கு எதிராக இருக்கக்கூடாது என்று கூட நமக்கு எல்லாம் உபதேசம் செய்தார்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன். இந்த வட்ட மேஜை மாநாடு இப்போது தான் புதிதாக இலங்கையில் நடைபெறுகின்றதா? 1950 ஆம் ஆண்டு பண்டார நாயகா செல்வா ஒப்பந்தம் வட்ட மேஜை மாநாட்டின் மூலமாகத்தான் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1960 ஆம் ஆண்டு டல்லி சேன நாயகா செல்வா ஒப்பந்தம் நடைபெற்றது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் கூட்டாட்சியில் ஆரம்பித்து சுய ஆட்சிப்பற்றி பேசப்பட்டு மா வட்ட கவுன்சில் பற்றி பேசப்பட்டு; Regional Autonomy தருவதாகச் சொல்லப்பட்டு இவைகள் எல்லாம் ஒப்பந்தங்கள் போட்டு இன்றைக்கு தூக்கி ஏறியப்பட்டன, அங்கு இருக்கக்கூடிய ஜெயவர்த்தனே பொறுப்பால். அவரே கண்டி

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1984 மார்ச்]

யில் புத்தர் சிலை இருக்கக்கூடிய இடத்தில் அந்த நாட்டுக்கு தமிழும் அதேபோல் சிங்களமும் ஆட்சி மொழியாக ஆவது ஒத்துக்கொள்ளமுடியாது. Regional Autonomy ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சிங்கள வெறியர்களை திரட்டி ஒரு பாத யாத்திரை நடத்தியவர் தான் தமிழர்களுக்கு எதிராக இந்த வட்ட மேஜை மாநாடு ஒப்பந்தங்களை கிழித்து எறிந்தவர் தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஜெயவர்த்தனே என்பதை தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது. இன்னும் ஒன்றை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய வட்ட மேஜை மா நாட்டின் மூலம் பிரச்சினைகள் தீரப்போவது இல்லை. அதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் வேண்டாம். திரு. பார்த்த சாரதி அவர்கள் துரதுப் போனாலும் பிரச்சினைகள் தீரப்போவது இல்லை. அங்கே இருப்பவர்களுக்கு சுய நிர்ணய உரிமை தந்தால் ஒழிய தமிழர்கள் இலங்கையில் வாழ முடியாது. தனி ஈழம் பெற்றால் ஒழிய தமிழர்கள் அங்கே வாழ முடியாது என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இவ்வளவு பெரிய படுகொலைகள் நடைபெற்றுள்ளதே இதை தடுப்பது எப்படி? நம்முடைய முதலமைச்சர் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பலபேரை அழைத்துக் கொண்டு டெல்லிக்கு மகஜர் கொடுக்கப் போனார்கள். அந்த மகஜரில் சொன்னார்கள், சர்வதேச பார்வையாளர் குழு ஒன்றை அனுப்பவேண்டும் என்றும் அதற்கு பிரதமர் இந்திரா அவர்கள் வலியுறுத்தவேண்டும் என்றும், அடுத்து இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஐ.நா. மன்றத்தினுடைய பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்று அந்த மனுவில் சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் கொடுத்த மனுவில் இன்னும் ஒன்றையும் சொன்னார்கள். பாலஸ்தீனம் அகதிகள் பிரச்சினையில் மத்திய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்ததோ? பள்ளாதேச பிரச்சினையில் மத்திய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்ததோ அதே போன்ற நடவடிக்கையை இலங்கை தமிழர் பிரச்சினையிலும் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்துக்கொண்டு டெல்லிக்குப் போய் பிரதமர் இந்திரா அவர்கள்மேல் நம்பிக்கை வைத்து அந்த மகஜரைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் உங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன், பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இந்தப் பிரச்சினை பேசப்பட்டதா? தென் ஆப்ரிக்கா நீக்ரோ-வெள்ளையர் இன வெறி படுகொலை செய்கிறார்கள் என்பதற்காக ஐ.நா மன்றத்தில் இந்திரா அம்மையார் பேசினார்கள். தென் ஆப்ரிக்காவின் துரதுவர் அலுவலகம் இங்கே கிடையாது. இந்தியாவின் துரதுவர் அலுவலகம் தென் ஆப்பிரிக்காவில் கிடையாது. அரசாங்க உறவை வெட்டி எறிந்து விட்டார். காரணம் நீக்ரோக்களுக்காக. நீக்ரோக்களுக்காக ஐ.நா. மன்றத்தில் பேசினார்கள். பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இலங்கை தமிழர்கள் பிரச்சினையை பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இந்திய அரசின் சார்பாக பேசப்படவில்லை,

1984 மார்ச் 30]

[திரு. அ. ரகுமான்சான்]

Arafat

பிரச்சினை இங்கே பேசப்பட்டது. பாலஸ் தீனப் பிரச்சினை பேசப்பட்டது. ஐ.நா. மன்றத்தின் உறுப்பினராக அல்லாத Arafat ஆனாலும் அவர் பேசுவதற்கு ஐ.நா. மன்றத்தில் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று வாதாடியவர் நம்முடைய பிரதமர் இந்திரா அவர்கள். இவைகள் எல்லாம் உள்நாட்டு விவகாரங்கள் என்று சொல்லி அவர்கள் நிறுத்தி விடவில்லை. ஆனால் இன்னும் ஒன்றையும் நான் தெளிவாக சொல்ல விரும்புகிறேன். இராணுவத்தை அனுப்பவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்வது அங்கே இருக்கக்கூடிய இலங்கையைக் கைப்பற்றுவதற்கு அல்ல. 'அக்ரஷனுக்காக' அல்ல. இன்றைக்கு ஒரு நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தலைவர் அவர்களே, சைப்ரஸ் தீவு உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்குப் போய் வந்தவர்கள். சைப்ரஸ் தீவில் துருக்கியர்கள் வாழ்கிறார்கள். கிரேக்கர்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கே வாழக்கூடிய துருக்கியர்கள் மைனாரட்டி. கிரேக்கர்கள் மேஜரட்டி. மேஜரட்டியான கிரேக்கர்கள் மைனாரட்டியான துருக்கியர்களை இனப் படுகொலை செய்தபோது ஐ.நா. மன்றத்தினுடைய படை அன்றைக்கு அங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சமாதானப்படை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 1953-ல் கொரியாவுக்கு ஐ.நா. மன்றத்தின் படை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஐ.நா. மன்றத்தின் படை காங்கோவுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.நா. மன்றத்தின் படை சைப்ரஸுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தோனேசியாவுக்கு ஐ.நா. மன்றத்தின் படை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அமைதி பாதுகாப்புக்காக, ஆனால் இன்றைக்கு ஐ.நா. மன்றம் தன்னுடைய படையை இலங்கைக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கூட இந்திய அரசின் சார்பாக கேட்கவில்லை. சரி இந்திய அரசின் இராணுவத்தை அனுப்பக்கூடாதா என்று கேட்டால் இதே சைப்ரஸ் பிரச்சினையில் துருக்கி இராணுவத்தை அனுப்பி தங்களுடைய மக்கள் சைப்ரஸ் தீவில் படுகொலை செய்யப்படுவதை தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறது. இதே இந்திய அரசு பங்களாதேஷ் விவகாரத்தில் இராணுவத்தை அனுப்பியிருக்கிறது. உலக யுத்தம் வரும் என்று சிலர் சொல்கின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. முத்தண்ணன் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள்; பயில்வானுக்கு பயந்து கொண்டு எவனும் கல்யாணம் செய்யாமல் இருக்கமுடியாது. இராமேஸ்வரத்தன்மீது ஜெயவர்த்தனே நாளைக்கு படை எடுப்பார் என்றால் உலக யுத்தம் வந்துவிடும் என்று இந்தியா அமைதியாக இருக்க முடியாது. நாளைக்கு டெல்லியை பாகிஸ்தான் காரன் படை எடுக்க வருகிறான் என்றால் உலக யுத்தம் வந்து விடும் என்று இந்தியா அமைதியாக இருக்கமுடியாது. நாளைக்கு கல்கத்தாவை சீனாக்காரன் படை எடுத்தால் உலக யுத்தம் வந்துவிடும் என்று அமைதியாக இருந்து விட முடியாது. ஈரான், ஈராக் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. உலக யுத்தம் வந்து

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 30]

விட்டதாகப் பொருள் அல்ல; ஆகவே, ஐ.நா. மன்றம் சமரசப் படையை அனுப்ப வேண்டுமென்று இந்தியாவிலிருந்து வேண்டும். இல்லையென்றால், மத்திய சர்க்கார் இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

ஆனால் இந்தக் காரியங்கள் செய்யப்படுவதற்குப் பதிலாக, இன்றைக்கு வெறும் பேச்சுவார்த்தைகள், வட்ட மேஜை மாநாடு என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது எந்தவிதத்திலும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்க முடியாது. ஆகையால், நம்முடைய முதலமைச்சவர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், மத்திய சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையிலே இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்குச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டிய முறையான காரியங்களைச் செய்யவில்லை; மத்திய சர்க்கார் ஒரு கண்ணீர் நாடகம்தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரின் முயற்சிகள் இன்றைக்கு இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஆகாது.

உங்களைப் பொறுத்தவரையில், மாநில சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில், இந்திராகாந்தி அம்மையார் என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்களோ அதுதான் சிறந்த நடவடிக்கை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, மாநில சர்க்கார் எடுக்க வேண்டிய சட்டமைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு நாள் மாநில சர்க்காரின் சார்பாக உறர்த்தால் அனுஸ்டித்தோம்; கறுப்புச் சட்டை பேட்டுக் சழற்றி விட்டோம் அல்லது தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுகிறோம் என்று சொல்வதால் பிரச்சனைகள் தீர்ந்து விடாது.

ஆகவே, இந்தச் சட்டமன்றம், இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; இந்திராகாந்தி அம்மையார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, இங்கே யிருக்கின்ற மாநில சர்க்கார், மத்திய சர்க்காரைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, இலங்கைவாழ் தமிழர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றுவதுதான் அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற கடமையாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை என்பதால் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இலங்கையிலே தமிழர்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இப்பொழுது போலீஸ் மானியத்திற்கு அவசியமில்லை, எனவே நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுடைய இந்த போலீஸ் மானியத்தை நாளைக்கு எடுத்துக்கொண்டு

1984 மார்ச் 30] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இந்தப் பிரச்சினையிலே உள்ள முக்கியத்துவத்தைக் கருதி, இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையிலே உள்ள முக்கியத்துவத்தைக் கருதி; இதைப்பற்றி விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். நவநீதிகிருஷ்ண பண்டியன் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்ற ஜூன் மாதத்தான் இலங்கையில் நடந்த இனக் கலவரத்தில் ஆயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டு, இலட்சக் கணக்கான தமிழ் மக்கள் வீடிழந்த அவலச் செய்தியைக் கேட்டோம்.

ஆனால், சமீபத்தில் இலங்கையிலே சுணகம், மல்லகம் ஆகிய இடங்களில் நிரபராதிகளான தமிழர்களைக் கொன்று இரத்தக் களரியை ஏற்படுத்தியிருப்பது சரியா? இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களைக் கூட, இலங்கை அரசைப் பொறுத்தவரையில் நட்புறவைப் பாதிக்கக் கூடும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளது. இதிலிருந்து நேச மனப்பாண்மை என்பது இலங்கை அரசுக்கு இல்லை என்பது திட்டவட்டமாகத் தெளிவாகிறது.

எனவே, இனியும் இந்தியா தாமதமாக இருந்துகொண்டிருந்தால் அங்கே வாழுகின்ற தமிழர்களின் நிலைமை என்ன வாகும் என்றே தெரியாது. பத்திரிகைகளில் நூறு பேர்கள் இறந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சரியான விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால், இலங்கையில் பத்திரிகைத் தணிக்கையை அமல் செய்கிறார்கள். எந்த நிகழ்ச்சி அங்கே நடந்தது என்று அறிய முடியவில்லை.

அதைவிட முக்கியமான பிரச்சினை, தமிழர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் புதுச் சட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி, வாரணம் இல்லாமலேயே யாருடைய வீட்டை வேண்டுமானாலும் சோதனை போடலாம்; யாரையும் கைது செய்யலாம்; அவர்களைக் கொன்றால்கூட பிரதப் பரிசோதனை கூட நடத்த வேண்டாமென்று சொல்லுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை மிகத் தெளிவாகவும், தீவிரமாகவும் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது.

மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நமது மாநில அரசு தன்னுடைய பணிகளைச் சிறப்பாக செய்ய வேண்டிய கட்டம் இது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்கூட வெளி நாட்டுக்குச் செல்லவிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பு, நாளைக் கோ அல்லது நாளை மறுநாளோ உடனடியாக டெல்லிக்கு நேரடியாகச் சென்று.....

[1984 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் இப்பொழுது வெளிநாடு செல்வதாக இல்லை.

திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன் : எனவே, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள், நேரடியாகச் சென்று பாரதப் பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, இலங்கைவாழ் தமிழர்களை காப்பாற்றுவதற்கான நடவடிக்கையில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதற்காக, அதைப்பற்றி இன்னும் விரிவாகப் பேச வேண்டுமென்பதற்காக இன்றைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இலங்கையில் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்ற காரியங்களைப் பார்க்கின்றபோது குறிப்பாக சிறுபான்மை இன மக்களான தமிழர்கள் தான் படுகொலை செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகின்றது. இராணுவத்தினரே இந்த அத்துமீறலை நடத்தி, அடக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கணக்கு எல்லாம் 10 பேர் இறந்து போனார்கள், 30 பேர் இறந்து போனார்கள் என்பதுதான் என்றாலும் கூட விமானப்படை விமானத்திலே இருந்து தாக்குதலை நடத்தி இருக்குமே யானால் எத்தனை பேர் இருந்திருப்பார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பலநூற்றுக்கணக்கான பேர் இறந்துவிட்டனர் என்ற செய்தியைத்தான் நாம் அறிய வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. வட்டமேஜை மாநாடு நடத்தி அங்கே அமைதியை ஏற்படுத்தி, சுமுகமான சூழ்நிலையைக் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக வட்டமேஜை மாநாட்டை ஒத்திப் போடுவது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு அங்கே ஸ்ரீலங்காவிலே இருக்கக்கூடிய பிரைம் மினிஸ்டர் இந்தியாவிற்கு எதிரான கருத்துக்களைப் பரப்பி வருகிறார். இந்திய அரசாங்கம் வருத்தம் தெரிவித்ததைக் கூட, கவலையோடு இந்திய அரசாங்கம் கண்டித்ததைக் கூட இன்றைக்கு மிக மோசமான அளவுக்கு அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொண்டு இந்தியாவிற்கு எதிரான விஷமப் பிரச்சாரத்தைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். திரிகோணமலையிலே மிக வேகமாக அமெரிக்கா ராணுவத் தளத்தை அமைக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. இவை எல்லாம் எதைக் காட்டுகின்றன என்று சொன்னால் ஓட்டு மொத்தமாக அங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழ் மக்களை, சிறுபான்மை மக்களை அழித்துவிடவேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமல்ல; இந்திய நாட்டினுடைய தெற்கு எல்லையிலே இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கும் இந்திய நாட்டினுடைய அமைதிக்கும் ஆபத்து

1984 மார்ச் 30]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

விளைவிக்கின்ற ஒரு செயலில் அவர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அவர்கள் எங்கோ ஒரு திசையில் திட்டமிட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்திய விரோதச் செயலில் தமிழர்களைக் கொன்று குவிக்கின்ற ஒரு செயலில் அவர்கள் திட்டமிட்டு இறங்கிவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே தமிழக அரசின் சார்பிலே மத்திய அரசிடத்திலே சொல்லி அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உடனடியாக இந்த விஷயத்திலே நடந்து கொள்ள வேண்டுமோ அப்படி நடந்து கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் எப்படிச் செய்வார்களோ தெரியாது. அது உசிதமானதாக இருந்தாலும் எப்படி இருந்தாலும் நம்முடைய தேவை என்னவென்றால் உடனடியாக இந்த நிலைமைகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டாக வேண்டும் என்பதுதான். இந்த நிலைமை உடனடியாக அடக்கப்பட்டாகவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களுடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும்.

எனவே இதைக் கருத்தில் கொண்டு உடனடியாக இந்திய அரசுக்கு இதுபற்றித் தெரியப் படுத்துவதற்கான எல்லா முயற்சிகளிலும் இந்த அரசு ஈடுபடவேண்டும். அந்த வகையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக ஈடுபடவேண்டும். இந்திய நாட்டுக்கும், அண்டை நாடான இலங்கைக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சினை காரணமாக இந்தியாவினுடைய எல்லைக்கே ஆபத்து வருகின்ற அளவில் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிற்கே ஆபத்து வருகின்ற அளவில் பிரச்சினைகள் இருப்பதன் காரணத்தால் இதுபற்றிய பல்வேறு விஷயங்களை விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை எல்லாம் ஒத்திவைத்துவிட்டு இதுகுறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சிலோனிலே தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சகோதர, சகோதரிகள் கொன்று குவிக்கப்படுகின்ற நிலையைக் காண்கிறோம். அங்கு வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மை மக்கள். அப்படிப்பட்ட சிறுபான்மை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய அரசு, அந்த சிறுபான்மை மக்களைக் கொடுமைப்படுத்துகின்றது; அந்த மக்களை ராணுவம் சுட்டுப் பொசுக்குகின்றது. எனவே இது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றாகும். மனித ரத்தத்தையே உறைய வைக்கும் அளவுக்கு, நெஞ்சை நடுங்க வைக்கின்ற அளவுக்கு கோரக் கொலைத் தாண்டவம் நடக்கின்றது. அந்தக் கோரக் கொலையைத் தடுத்து நிறுத்து

[ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1984 மார்ச் 30]

கின்ற அளவிலே மனிதாபிமானத்தோடு இந்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக அங்கே தமிழ்ச் சமுதாயம், சிறுபான்மை மக்கள் வதைபடுவதை இந்த அரசு கண்டித்து, இந்திய அரசின் மூலமாகத் தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்.

சிலோனில் இருக்கின்ற தூதரகத்திலே தமிழகத்தின் சார்பாக ஒரு தூதர் இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் தடுக்க முடியும். ஆகவே இன்றைக்கு தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளையும், கோரக் கொள்கைகளையும் தடுத்து நிறுத்துகின்ற வகையிலே உடனடியாக நமது தமிழக அரசு இந்திய அரசை அணுகி தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து இப்பிரச்சினைக்கு முறையாகத் தீர்வு காண முயல் வேண்டும். வட்டமேஜை எல்லாம் இன்றைக்கு உடைந்த மேஜையாக ஆகி விட்டது. ஆகவே இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து பூரணமாக விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இலங்கையிலே இலங்கை அரசினுடைய இராணுவம் சுட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட காரணத்தினால் இலங்கையிலே வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள் விமானப் படையினரால் சுட்டு வீழ்த்திக் கொல்லப்பட்டார்கள். இலங்கையிலே இருக்கிற தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவ, மாணவிகள் சீருடை அணிந்து பஸ் நிலையத்திலே நின்று கொண்டிருந்த பொழுது, மிருகத்தனமாக விமானப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் சுட்டு வீழ்த்தியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைச் செய்தி நமக்கு ஓரளவுக்குக் கிடைத்தாலும் அதிலே முழுமையாக செய்திகள் தரப்படவில்லை. ஒரு பத்திரிகையைப் பார்த்தால் 10 பேர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பத்திரிகையிலே 100 பேர்கள் என்று 'சொல்கிறார்கள். விமானப் படை தாக்கி 100 பேர்கள் தான் இறந்திருப்பார்கள் என்கின்ற அளவுக்கு, முடிவாகக் கூட நமக்கு அண்டை நாடாகிய, நமது தமிழ் மாநிலத்திலேயிருந்து 20, 30 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே, இலங்கையிலே நடக்கின்ற செய்தி நமக்குத் தெரியாத அளவுக்கு, அங்கே பத்திரிகைச் சுதந்திரம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இலங்கையிலே வாழ்கிற தமிழர்களை அழித்து ஒழித்து விட வேண்டுமென்பதற்காகவே புதியதொரு இலாகாவை அந்த அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. மத்திய அரசு முயற்சியின் மூலமாக, வட்ட மேஜை மகாநாடு தொடர்ந்து நடந்தாலும் அந்த நிகழ்ச்சியை ஒத்திப் போட்டுவிட்டு, அந்த நாட்டின் பாதுகாப்பு என்பதன் பேரில் ஒரு அமைச்சரை ஏற்படுத்தி, அங்கே பாதுகாப்பு நிதி வசதி செய்து கொண்டிருக்க

1984 மார்ச் 30] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

கிறார்கள். தமிழ் இனத்தையே இலங்கை மண்ணிலிருந்து ஒழித்து விட வேண்டுமென்று செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலேயும் விரிவாக விவாதித்திருக்கின்றோம். ஜுன் மாதத்திலே நடந்த இனப் படுகொலையில் இலட்சக்கணக்கான தாய்மார்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள்; பெண்களை எல்லாம் கடலிலே வீசி எறிந்தார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டுத் தமிழர்களும், தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு போராட்டத்தை இந்தத்தமிழகத்திலே நடத்திக் காட்டி அதற்கு மேலும் தமிழக முதல்வர் அவர்கள், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துச் சென்று மத்திய அரசு பிரதம அமைச்சர் இந்திரா அம்மையார் அவர்களிடம் ஒரு மனுவைக் கொடுத்தார்கள். அந்த மனுவினாலே சொல்கிற பொழுது மத்திய அரசு வங்காள தேசத்திற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்ததோ, அந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு மனுவைக் கொடுத்தார்கள். அந்த மனுவினாலே கையெழுத்துப் போட்டவர்களிலே நானும் ஒருவன். இந்திரா அம்மையாரிடம் பேசியபொழுது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். வங்காள தேசத்திலே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையை ஏன் எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டபொழுது, Geography is different என்று சொன்னார்கள். என்ன பூகோள வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் திரு. ஜி. பார்த்தசாரதி அவர்களை அனுப்பி வட்டமேஜை மாநாடு மூலம் தீர்வு கண்டு விடுவோம் என்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார்கள்.

இலங்கையிலே படுகொலை நடத்திய நேரத்திலே, “ஐக்கிய நாட்டு சபையிலே பேசிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இலங்கையிலே படுகொலை செய்யப்பட்ட அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி பேசாமல் மற்ற உலக விவகாரங்களையெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி பேசாமல் இருந்தது, தமிழ் மக்கள், தென் பிராந்தியத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற அந்தப் பாகுபாட்டோடு அந்த அம்மையார் வைத்திருக்கிறார்களோ என்கின்ற அளவுக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது. உலக யுத்தமாக மாறிவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். வங்காள தேசத்திலே அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்த பொழுது உலக யுத்தம் வராதது இன்றைக்குத் தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக நடவடிக்கை எடுத்தால் உலக யுத்தம் வந்து விடுமோ என்ற காரணத்தை மத்தியிலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கிற இந்திரா அம்மையார் சொல்வார்களானால் அது வெறும் கண்துடைப்பாகும். தொடர்ந்து நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. சென்ற முறை நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பொழுது தமிழகத்திலே இருக்கிற மீனவர்கள் மீன் பிடிக்கச் சென்றவர்களை, கப்பல் படை மீனர் பிடித்து அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி

[1984 மார்ச் 30]

தமிழக அரசுக்கும் தெரியும், மத்திய அரசுக்கும் தெரியும். ஆகவே தொடர் நடவடிக்கையாக இலங்கை அரசு இந்திய அரசை எதிர்த்துச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற நமது துரதரகத்தைத் தாக்கியபொழுது, தமிழ் மக்களை மட்டும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசை எதிர்த்து நடவடிக்கை இல்லை என்று மத்திய அரசு நினைக்குமானால் தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இருந்தார்கள் தவிர, இலங்கை அரசு செய்கிற ஒவ்வொரு செயலும் இந்திய அரசுக்கு விரோதமாக செய்கின்ற பொழுது கூட சமர்தானம் பேசிக் கொண்டிருப்பார்களானால் தமிழகத்தில் இருக்கிற தமிழ் மக்களை மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் இருக்கிற தமிழ் மக்களையும் காப்பாற்றுகின்ற நடவடிக்கைகளிலே மத்திய அரசு இல்லை என்ற நினைப்புதான் நமக்குத் தோன்றுகிறது. நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆகவே, தமிழக மக்கள் சார்பாக அனைத்துக் கட்சிகள் சார்பாக, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மத்தியில் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருக்கிற இந்திரா அவர்களை வலியுறுத்தி என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் இங்குள்ள தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். இதில் அரசியல் பார்க்க வேண்டாம். தமிழ் இனமே அழிகின்ற நேரத்தில் அரசு சார்பாக என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் அனைத்துக் கட்சிகள் சார்பாக நமது உணர்வுகளை மத்திய அரசுக்குத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் கடுமையாக எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினை பற்றி இன்னும் விரிவாக விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு.. என். எஸ். வி. கித்தன் : மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு நாட்களாகவே இலங்கைத் தீவிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நமக்கு வருகிற செய்திகள் அதிர்ச்சியும், வேதனையும் நெஞ்சை உருக்குவதுமாக இருக்கின்றன. கடந்த ஜூலை மாதத்திலிருந்து நடைபெறுகிற அந்த பயங்கர நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்கு ஓரளவிற்கு வட்ட மேஜை பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக குறைந்து சுமுகமான சூழ்நிலை வரும் என்று நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நிலையில், வெந்தப் புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சுவதைப் போல கடந்த இரண்டு நாட்களாக வருகிற செய்திகள் நமக்கு மிக்க வேதனை பூட்டுகின்றன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல யாழ்ப்பாணம் சந்தைக்குப் போய் வந்த மக்கள் மீது இலங்கை இராணுவத்தினரும், விமானப் படையினரும் வெறித்தனமாக சுட்டதன் காரண

1984 மார்ச் 30] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மாக கர்ப்பிணிப் பெண்கள் உட்பட பலர் இன்றைக்கு இறந்து போயிருக்கிற சோகமான செய்திகள் நம்மைப் பெரிதும் வாட்டுகின்றன. பொதுவாகவே இந்தப் பிரச்சினை தமிழர்கள் பிரச்சினையாக மட்டுமல்லாமல், இந்தியர் பிரச்சினையாக மட்டுமல்லாமல், மனதாபிமானத்திலே நம்பிக்கைக் கொண்டுள்ள யாருமே ஒப்புக் கொள்ள முடியாதது; சகிக்க முடியாததாகும். அந்த அளவிற்கு கொடுமைகள் அந்தத் தீவிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில் அரசியல் வேறுபாடின்றி நம்முடைய அருமைத் தமிழர்கள் அங்கே படுகொலை செய்யப்படுவதை கண்டித்து பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் குரல் கொடுத்திருக்கிறோம். இதைத் தொடர்ந்து நடப்பதை நாம் நிச்சயமாக அனுமதிக்க முடியாது என்பதில் யாருக்கும் இருவேறு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசும் இந்தப் பிரச்சினையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி நிச்சயமாக தன்னுடைய ஆதரவைக் கொடுக்கும் என்று உறுதி கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல, தேவைப்படுமேயானால் பாரதப் பிரதம அமைச்சரிடம் இங்கேயிருந்து எல்லாக் கட்சிகளும் அடங்கிய ஒரு தூது கோஷ்டி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் சென்று இந்தப் பிரச்சினையை வலியுறுத்துவது பொருத்தம் என்று கருதுவார்களானால் அந்த முயற்சியை அரசு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாகவே எங்கேயெல்லாம் மனிதாபிமானம் பாதிக்கப்படுகிறதோ, மனிதர்கள் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்களோ, சுமாதானத்திற்கு சாவு மணி அடிக்கப்படுகிறதோ அதற்கெல்லாம் குரல் கொடுக்கிற நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்சினையில் அசட்டையாக இருக்க மாட்டார்கள். பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் தொடர்ச்சியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினை முடிந்து எதிர்க்காலத்தில் நம்முடைய தமிழர்கள் சுமுகமாக வாழ வேண்டுமென்பதில் மிக அக்கறையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையில் இங்கே கொடுக்கிற குரல்கள் மத்திய அரசின் கார்துகளை எட்டும் என்பதோடு, இந்தப் பிரச்சினையில் உடனடியாகத் தீர்வு காண வேண்டும் என்பதில் நாம் மிகுந்த அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே இதுபோன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பேசவிருக்கிற காரணத்தால் இந்தப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற இரண்டு நாட்களாக இலங்கையின் யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் அங்கே வாழ்கிற தமிழர்களுக்கு எதிராக சிங்கள இராணுவத்தினர் ஈடுபட்டிருக்கிற வெறி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1984 மார்ச் 30]

யாட்டத்தின் மூலமாக, கலவரங்கள் வாயிலாக ஏற்பட்ட சூழ்நிலையை ஒட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதிலும், அவர்களுக்கு வாழ்வு உரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பதிலும் இந்த அவை அவ்வப்போது அக்கறை கொண்டு, அவையிலே உள்ள அத்தனைக் கட்சிகளுடைய சார்பாகவும், உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி இருப்பதோடு, என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களோடு கூடிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவ்வப்போது வழங்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

இலங்கையில் கடந்த ஆண்டு சூலை, ஆகஸ்ட் திங்களில் சிங்கள இனவெறியர்களும், சிங்கள இராணுவத்தினரும், சிங்கள காவல் துறையினரும், இலங்கைவாழ் தமிழர்களுக்கு எதிராக கலவரத்தில் ஈடுபட்டனர். அப்பொழுது பல ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டனர். தமிழ்ப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். தமிழரின் கடைகள் சூறையாடப்பட்டன. தமிழர்களின் வீடுகள் கொள்ளையிடப்பட்டு தீ வைக்கப்பட்டன. இந்தியக் குடியுரிமை பெற்றவர்கள் கொலை, கொள்ளை போன்ற பேரவதிகளுக்கு உட்பட்டனர். இந்தியாவைச் சேர்ந்த வங்கிகள் தாக்கப்பட்டன. பல இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் வீடு இழந்து, வாழ்க்கை வசதிகள் இழந்து, வெவ்வேறு இடங்களுக்கு ஓடி அலைந்து திரிந்து அனாதைகளாயினர்.

அப்பொழுது தாய்த் தமிழகத்திலுள்ள தமிழ் மக்கள் அனைவரும் எல்லா வேறுபாடுகளையும் மறந்து, ஒருமித்த உணர்வோடு ஒன்று திரண்டு எழுந்து, இலங்கை வாழ்த் தமிழர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் பேதமற்ற வாழ்வுரிமைகளும், பாதுகாப்பும் அளிக்க வேண்டும் என்று ஒருமித்த குரல் எழுப்பினார்கள். தமிழகச் சட்டமன்றப் பேரளையும், மேலவையும் மத்திய அரசுக்கு வேண்டுமோ விடுத்து, இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் மனிதத் தன்மையைக் காப்பாற்றும் அடிப்படையிலும் இந்திய அரசின் பொறுப்புணர்ச்சி, கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் நேரிடையாகத் தலையிட்டு நியாயத்தையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும், உலக அமைதியையும் உலக நாடுகளிலுள்ள சிறுபான்மையோரின் அடிப்படையுரிமைகளையும் காப்பாற்றும் பொறுப்பைப் பெற்றிருக்கிற ஐக்கிய நாடுகள் அவை தலையிட்டுக் கடமையை ஆற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டும் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி உரியவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தன.

இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் பல்வேறு வகையான முறையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் சிறப்புப் பிரதிநிதியான திரு. ஜி. பார்த்தசாரதி அவர்கள் மூலம், இலங்கையில் சமரச சுத்த நன்னெறி வழிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். அவற்றின்

1984 மார்ச் 30] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காரணமாக ஓரளவுக்கு அமைதி ஏற்படவும், இலங்கையிலுள்ள எல்லாத் தரப்பினரும் கூடிக் கலந்து பேசி, சுமுகமாக ஒருமித்த ஒரு முடிவு காண வட்ட மேஜை மாநாடு கூட்டப்படவும் ஆன நிலைமைகள் உருவாகின. இந்த முயற்சிகளெல்லாம் நல்ல நிலைமையை நிலையாக உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு நாம் இருந்து வந்தோம். வட்ட மேஜை மாநாடு திடீரென்று மே திங்களுக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது என்ற செய்தி நமக்கெல்லாம் மிக்க வருத்தத்தையும், வேதனையையும் அளித்தது.

இந்த நிலையில் இலங்கை சிங்கள வெறிபிடித்த இராணுவத்தினர் மீண்டும் இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்கு எதிரான வெறியாட்டங்களிலும், கலவரங்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர் என்ற செய்தி நமக்கு பேரதிர்ச்சியையும் துயரத்தையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதோடு, கொந்தளிப்பான நிலையை உருவாக்கும் தன்மையையும் உண்டாக்கி இருக்கிறது.

தமிழர்கள் மிகையாக வாழும் யாழ்ப்பாணம் அருகில் உள்ள சுண்ணாகம் நகரத்தில் சந்தைக்கூடத்திற்கு அருகில் சிங்கள இராணுவத்தினர் 28—3—1984 அன்று வெறியாட்டம் ஆடி பாமர மக்களைச் சுட்டுத்தள்ளியிருக்கின்றனர். அங்கேயுள்ள, தமிழர்கள் சுட்டார்கள் என்றும் அவர்களை எதிர்க்கின்ற அளவுக்கு அந்தப் பகுதிகளில் இராணுவத்தினர் சுட்டார்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும் சிங்கள இராணுவத்தினருக்கு, காயம் எதுவும் ஏற்படவில்லை என்றும் சிங்கள இராணுவத்தினர் யாரும் பாதிக்கப்படவில்லை என்றும் செய்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொடர்பாக இலங்கை அரசு 10 பேர்கள் தான் துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்துபட்டனர் என்று அறிவித்திருந்தாலும் வெளிநாடுகளில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்கள் மூலம் வந்துள்ள செய்தி 30 பேர்களுக்கு மேல் துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்துபட்டனர் என்றும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் காயம் அடைந்தனர் என்றும் அவர்களில் 25 பேர்களின் உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறுகின்றன. மல்லகம் என்ற இடத்திலும் இராணுவத்தினரின் வெறியாட்டம் நடைபெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளில் சிங்கள இராணுவத்தினர் வெறித்தன்மையோடு சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், கண்ணில் பட்டவர்கள் அடித்து, உதைத்து இழுத்துச் செல்லுகின்றனர் என்றும், 40 பேர்களை கைது செய்து விசாரணைக்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளனர் என்றும் அந்தச் செய்தி கூறுகிறது.

கலவரம் காரணமாக இலங்கைக்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் இடையேயான விமானப்போக்குவரத்து ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 30]

இந்திய வெளிநாட்டுத் துறையைச் சார்ந்த அதிகாரி ஒருவர் இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள கலவர நிலை குறித்து வருத்தம் தெரிவித்தும், சுமுகமான பேச்சுவார்த்தை மூலம் இலங்கை வாழ் தமிழர் பிரச்சினைக்கு நிலையான தீர்வு ஏற்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியும் கருத்தறிவித்துள்ளார். இந்திய பாராளுமன்ற மக்களவையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தும் வகையில் இந்தப் பிரச்சினை பற்றிக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

இது சம்பந்தமாகத் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழக மக்களின் கொந்தளிப்பு உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும், பாரதப் பிரதமர் இந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் தீர்க்க அரசியல் ரீதியாக உள்ள எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் முறையிலும்; 29—3—1984 ஆம் நாளன்று (நேற்று) பாரதப் பிரதமருக்கு டெலக்ஸ் மூலம் ஒரு செய்தியை அனுப்பியுள்ளார்.

28—3—1984-இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடு கலவர நிகழ்ச்சியைக் கேட்டுக் கொதிப்படைந்த, சென்னை சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் 29—3—1984 விடியற்காலை 2 மணியளவில் சென்னையிலுள்ள இலங்கைத் தூதரக அலுவலகத்தினை முற்றுகையிட முற்பட்டனர். ஆனால், சென்னைக் காவல் துறையினர், செய்தியறிந்து, உடனடியாக விரைந்து சென்று, மாணவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அங்கிருந்து திரும்பிப் போகச் செய்தனர். சென்னை சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் 29—3—1984 அன்றும், மீண்டும், காலையில் வந்து, அமைதியான முறையில், இலங்கைத் தூதரகம் சென்று, மகஜர் கொடுத்துள்ளனர்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்கு அனுப்பிய டெலக்ஸ் செய்தியை உங்களுக்குப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“As soon as the news of large scale massacre of Tamils in Jaffna (Sri Lanka) by Sri Lanka Air Force personnel reached here, there was widespread reaction among the people of Tamil Nadu. At Madras, students of Law College, Madras, marched towards Sri Lanka Deputy Commissioner's Office last night around 2 a.m. Timely intervention and alertness of Police Officers in tackling students prevented them from causing any major incidents and they were persuaded to go back to their hostel by Police Officers. Sri Lanka Deputy High Commission Office has been given police protection.”

1984 மார்ச் 30] [டாக்டர் இரா., நெடுஞ்செழியன்]

News of massacre of Tamil speaking population in Sri Lanka is likely to result in serious repercussions throughout Tamil Nadu as witnessed during July—August 1983 and disturbing effects on the minds of the people.

I pray that Prime Minister may intervene immediately, and take action in the matter as you were kind enough to do under similar circumstances, during July—1983.”

(முற்பகல் 11.00)

என்று நேற்று டெலக்ஸ் மூலம் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களோடு இணைந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமைகளை ஓட்டி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்ததற்கு இணங்க, சர்வகட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி, ஆலோசனை நடத்தி, முடிவு எடுக்க வேண்டிய தன்மை ஏற்பட்டால் அதற்கான முயற்சிகளை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுப்பார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு தூதுக்குழு சென்று இந்தியப் பிரதமருக்கு எடுத்துச் சொல்வதன் மூலமாகவும் நல்ல பயன் ஏற்படுமானால் அதையும் சர்வகட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டும்போது முடிவு செய்யலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலை இலங்கைத் தமிழர் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களைச் சந்தித்து சுமார் அரை மணி நேரம் அங்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகள் பற்றி உரையாடியிருக்கிறார்கள். இந்தியப் பிரதமர் அவர்களுடைய சிறப்புப் பிரதிநிதியான திரு. ஜி. பார்த்தசாரதி அவர்கள் இங்கே வந்ததன் காரணமாக அவர்களுடனும் இன்று காலை பேசி தமிழ் மக்களுடைய உணர்வுகளைத் தெரிவித்து, இந்தியப் பிரதமருக்கு அதைத் தெரிவிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். பிரதமரின் சிறப்புப் பிரதிநிதி திரு. ஜி. பார்த்தசாரதி அவர்கள் இன்று மாலை டெல்லிக்குச் செல்வ இருக்கிறார்கள். தமிழக அரசினுடைய உணர்வையும் தமிழக மக்களுடைய உணர்வுகளையும் தன்மைகளையும் பிரதமருக்கு எடுத்துக் கூறி, தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஆவன செய்வதாக திரு. ஜி. பார்த்தசாரதி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாநில அரசும், மத்திய அரசும் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து முறையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதில் நம்பிக்கையை வைத்துத் தமிழகத்தில் அமைதி காக்குமாறு அவைத்துரப்புப் பொது மக்களையும், மாணவர்களையும், எல்லா அரசியல் கட்சியினரையும் அரசின் சார்பாக இந்த அவையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1984 மார்ச் 30]

இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களின் உயிருக்கும் உடைமைக்கும் முழுமையான உத்தரவாதம் அளிப்பது மட்டுமல்ல, வட்டமேசை மாநாட்டை விரைவிலே கூட்டி, நல்ல நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும். இந்த நிலையை ஏற்படுத்த இந்திய அரசு எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வகையிலே அங்குள்ள நிலைமைகளை அறிந்து, அவ்வப்போது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிற காரணத்தால் இந்த அவையை ஒத்திவைத்து மேலும் இதுகுறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்ன வரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கால் : தலைவரவர்களே, இதுபற்றி ஒரு சிறு விளக்கம் கேட்க அனுமதிக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப் பெற்றது) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் முடிந்த பிறகு சில சந்தர்ப்பங்களில் விளக்கம் கேட்பதற்கு இதற்கு முன்னால் அனுமதித் திருக்கிறீர்கள். அதைப் போன்று எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் தீர்ப்பு அளித்த பின்னால் எந்தவிதமான விளக்கமும் கேட்க முடியாது, அனுமதிக்கவும் முடியாது, உட்காருங்கள்.

3. 106-வது விதியின்படி வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களது கோரிக்கைகள் குறித்த அறிக்கை.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தினையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினையும் சேர்ந்த மாணவர்கள் சார்பாக ஏழு மாணவர்கள் பிரதிநிதிகள் நேற்று என்னைச் சந்தித்து அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் :

(1) மொத்தம் உள்ள வேளாண்மை அலுவலர் பதவிகளில் 10 சதவீதத்திற்கு உதவி வேளாண்மை அலுவலர்களை துணை வேளாண்மை அலுவலர்களாக பதவி உயர்வு அளிக்கலாம். அதற்கு மேல் பதவி உயர்வு அளிக்கக்கூடாது.

(2) 1983 டிசம்பர் வரை உதவி வேளாண்மை அலுவலர்களது பதவி உயர்வை 10 சதவீதத்திலிருந்து 15 சதவீதமாக தற்காலிகமாக உயர்த்தி அரசு ஆணை வழங்கியிருந்தது. ஆனால் 15 சதவீதத்திற்கு மேலாக துணை வேளாண்மை அலுவலர்கள்

1984 மார்ச் 30]

[டாக்டர் கா. காளிமுத்து]

வலர்களாக பணி அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு 15 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருப்பதை உடனடியாக ஆய்ந்து, அதிகமாக உள்ளவர்களை மீண்டும் உதவி வேளாண்மை அலுவலர்களாக நியமித்து, புதிய வேளாண் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பினை அளித்திடல் வேண்டும்.

(3) பதவி உயர்வுக்கு தற்காலிகமாக 15 சதவீதம் அல்லது நிரந்தரமாக 10 சதவீதம் என்று கணக்கிடும்போது வேளாண்மை விரிவாக்கத் துறையிலுள்ள வேளாண்மை அலுவலர் பதவிகளை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்காக நியமிக்கப்பட்ட பதவி இடங்களைக் கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது.

மாணவர்கள் இந்த கோரிக்கைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு கோரிக்கை 2-ஐப் பற்றி ஆய்ந்து அவர்கள் தேட்டுக் கொண்டவாறு மேல் நடவடிக்கை எடுப்பதாக தெரிவித்துள்ளேன் மாணவர்கள் பிரதிநிதிகள் எனது கருத்தை ஏற்று கொண்டு தங்களது வேலை நிறுத்தத்தை விலக்கிக் கொண்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்புகள்

தஞ்சை, வடபாதிமங்கலம் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலை கழிவுநீர் குடமுருட்டி ஆற்றில் கலப்பது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் பொ. உத்திராபதி, தி. கா. நல்லப்பன், என். ஏ. பூங்காவனம், இரா. தாமரைக்கனி ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு சுற்றுச்சூழல் மாகக் கட்டுப்படுத்தல் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. பெர. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, “தஞ்சை மாவட்டம், வடபாதிமங்கலம் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையின் கழிவுநீர் குடமுருட்டி ஆற்றில் கலப்பதால் கால்நடைகளிடையே நோய் பரவுவது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு சுற்றுச்சூழல் மாகக் கட்டுப்படுத்தல் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராஜேந்திரன் : மாண்புமிகு கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். என். இராஜேந்திரன்]

[1984 மார்ச் 30]

அறிக்கை.

ஆருரான் சர்க்கரை ஆலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீடா மங்கலம் தாலுக்காவில் வடபாதி மங்கலம் கிராமத்தில் அமைந்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலை நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 2,000 டன் கரும்பிலிருந்து சர்க்கரை தயாரிக்கின்றது.

2. அதிகப்படியான சாறு, இயந்திரங்களில் ஏற்படும் கசிவு, இயந்திரங்களை குளிரூட்டப் பயன்படும் தண்ணீர் மற்றும் எண்ணெய், இயந்திரங்களை கழுவுகின்ற நீர் ஆகியவை கரும்பு ஆலையிலிருந்து வெளிவரும் கழிவு நீராகும். மேற்கூறிய ஆலை நாள் ஒன்றுக்கு 28 லட்சம் லிட்டர் கழிவு நீரை வெளியிடுகின்றது. கரும்பு ஆலையிலிருந்து வரும் கழிவுநீர் அமிலத் தன்மையும், பி.ஓ.டி. சுமார் 2,000 மி.கி. லிட்டர் கொண்டது. மேலும், மொலாசஸ் சுமார் 9,00,000 மி.கி. லிட்டர் பி.ஓ.டி. கொண்டது.

3. மொலாசஸ் சேமிக்க 6,000 டன் கொள்ளளவுள்ள எஃகுத் தொட்டி இந்த ஆலையில் உள்ளது. ஆலையிலிருந்து வரும் கழிவு நீர் சுத்திகரிக்கப்படாமல், ஒரு பகுதி, ஆலைக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் நெல் மற்றும் கரும்பு சாகுபடி செய்யப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மற்றொரு பகுதி 8 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஆற்றைச் சென்றடைகின்றது. இக்கழிவுநீர் ஆற்றில் கலப்பதால் கால்நடைகளுக்குப் புதிதாக நோய் ஏற்படுவதாக தகவலேதும் வரவில்லை.

4. மேற்கண்ட ஆலை 1974 ஆம் ஆண்டு நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டத்தின் 26வது பிரிவின்கீழ் தனது கழிவு நீரை வெளியேற்ற தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் அனுமதி பெறுமாறு கடிதம் மூலம் வலியுறுத்தப்பட்டது. மேலும் இவ்வாலைக்கு நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டத்தின் 44வது பிரிவின்படி ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதற்கு தகுந்த காரணம் காட்டுமாறு அறிக்கை விடுக்கப்பட்டது. உடனே ஆலை வாரியத்திற்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டிய படிவங்களை தற்போது பெற்றுச் சென்றுள்ளது. எனினும் வாரியம் மேற்படி ஆலைக்கு அனுமதி வழங்கும் போது தொழிற்சாலைக் கழிவுநீரை வாரியம் நிர்ணயித்துள்ள வரைமுறைக்கு ஒப்ப ஓர் குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள் சுத்திகரித்து வெளியிடும்படி வலியுறுத்தும். தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அந்த விவர அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது, 1974-ஆம் ஆண்டு கழிவு நீரை வெளியில் விடுவதற்காக இருந்த அனுமதியை இன்னும் கொடுக்காமல்

1984 மார்ச் 30]

[திரு. பொ. உத்திராதிபதி]

இருக்கிற சூழ்நிலையில், குறிப்பாக, குடமுருட்டி ஆறு திருத் துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் செல்கிறது. இந்த ஆருரான் சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து போன ஆண்டு வரையில் இந்த குடமுருட்டி ஆற்றில், இந்தக் கழிவு நீர் திறந்துவிடப் படவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டுதான் புதிதாக திருத்துறைப் பூண்டித் தாலுக்காவில்—50 கிராமங்களின் வழியாகப் போகும் அந்த கழிவு நீரைத் திறந்துவிட்டதால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஆடு மாடுகள் அந்த ஆற்றில் உள்ள தண்ணீரை குடிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் இந்தக் கழிவு நீரால் ஏற்படும் துர்நாற்றம் 15, 20 கிலோ மீட்டர் வரை வீசக்கூடிய காரணத்தால், மக்கள் உணவு கூட சரியாக உண்ண முடியவில்லை. சுகாதாரத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கக் கூடிய வகையில், இந்த ஆற்றில், இந்த ஆண்டில் கழிவு நீர் விடப்பட்டிருப்பது, மிக மோசமான நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அவர் கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே, சரி பாதி தண்ணீர் கரும்பு விவசாயத்திற்கும், நெல் விவசாயத்திற்கும் அளிப்பதாகவும், மீதமுள்ள தண்ணீரை வெளியே திறந்து விடுவதாகவும் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

அதேபோல 1974-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரையில், இந்தக் கழிவு நீரை எந்த முறையில் வெளியிடவேண்டுமென்று இந்த வாரியத்திலிருந்து அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படாமலேயே, இந்தக் கழிவு நீரைக் கண்ட இடங்களிலே திறந்து விடுவதன் காரணத்தால், பொதுமக்களுக்கு சுகாதாரக் கேட்டை உண்டாக்குகிறது. அப்படி மாடுகள் அந்தத் தண்ணீரைக் குடிப்பதால்—1984 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 11-ஆம் நாள் அன்று நான் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். பெரும்பாலான மாடுகள் அந்தக் கழிவு நீரைக் குடித்து விட்டு, மயக்கமுற்ற நிலையில், பிறகு கால்நடை டாக்டர்கள் வந்து பரிசோதனை செய்து மருந்து அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அமைச்சரவர்கள், உடனடியாக இந்தக் கழிவு நீரினால் ஏற்படும் சுகாதாரக் கேட்டைப் போக்கவும், அந்தக் கால்நடைகள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும், இந்தக் கழிவு நீரை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி அனுமதி வாங்காமல், கழிவு நீரைத் திறந்துவிட்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1984 மார்ச் 30]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கழிவு நீரை கண்ட இடங்களிலே விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். கண்ட இடங்களில் விடுவதாக என்னிடம் குறிப்புகள் இல்லை. ஒரு பகுதி கழிவு நீரை அவர்களுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் உள்ள நெல் மற்றும் கரும்பு சாகுபடி செய்ய பயன்படுத்துகிறார்கள். மற்றொரு பகுதியை, 8 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஆற்றில் கலக்கவிடுகிறார்கள் என்பதுதான் இங்கே தகவல். 1974-ஆம் ஆண்டுச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திரு- தி. டா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் மொலாசஸ் சேமிக்க 6 ஆயிரம் டன் கொள் அளவு உள்ள எக்குத் தொட்டிகள் மட்டுமே இருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கழிவு நீர் 8 கிலோ மீட்டர் சென்று குடமுருட்டி ஆற்றிலே கலப்பதாகவும் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 8 கிலோ மீட்டர், தொலைவிலே சென்று அங்கே கலக்கின்றபோது, அந்த ஆற்றின் தண்ணீரை அருந்துகின்றபோது, கால்நடையாக இருந்தாலும், மனிதர்களாக இருந்தாலும், பல்வேறு சுகாதாரக் கேடுகளுக்கு ஆளாகக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே 1974-ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி இந்த ஆலையிலேயிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீரை அப்புறப்படுத்துவதற்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய சுகாதார முறைப்படி செய்வதற்காக அரசு தாக்கீது செய்தும் அந்த ஆலையைச் சார்ந்தவர்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கழிவு நீர் குடமுருட்டி ஆற்றிலே கலக்காமல் இருப்பதற்கும் ஏனைய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், 1974-ஆம் ஆண்டிலே இருந்து விதிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய அந்த நிலையினை உடனடியாக அவர்கள் மேற்கொண்டு செய்வதற்கும், இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1974 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசால் 1982 ஆம் ஆண்டு இந்த வாரியம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்து, இந்தக் கழிவு நீரை அகற்ற முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 30]

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம், வடபாதிமங்கலம் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து வெளி வருகிற கழிவு நீர் ஆற்றில் கலக்கப்படுவதால், கால்நடைகளுக்கு நோய்களும், குறிப்பாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள அனைத்து கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் இந்த நிலத்தடி தண்ணீரைக் குடிப்பதற்கு எடுப்பதால், அவர்களுக்கும் இது நோயை உண்டாக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கின்றது. இதனால் தண்ணீரும் கெட்டுப் போகக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே இதைத் தடுத்து, வேண்டுகூடிய இன்னொரு பகுதியில், இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு அரசும், அமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமான குறிப்புகள் என்னிடம் இல்லை. தனிக்கேள்வி கேட்டால், பதில் தயாரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆவடியில் உள்ள திருமுல்லைவாயிலில் அமெரிக்கன் ரப்பர் பேக்டரியிலிருந்து ரப்பரும், அமிலமும், கலந்து வந்து, நச்சிக் கருப்பு தூசிகள் ஊர் முழுவதும் படிந்து கெடுதலை உண்டாக்கியதால் அந்த ஆலையை முடிவிட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்திலே சட்ட சபையிலும், பத்திரிகையிலும் அறிவித்ததை நான் பார்த்தேன். அதைப்போல இந்த தஞ்சை மாவட்டம் வடபாதிமங்கலத்தில் உள்ள ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து வருகிற கழிவு நீரை குடமுருட்டி ஆற்றில் கலக்கவிடுவதால், அங்கே உள்ள விவசாய நிலங்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும், மனிதர்களுக்கும் கூட ஏராளமான தோல் வியாதிகள் வந்து அவர்கள் சாகக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கிற காரணத்தால், அந்த ஆலையை மூடுவதற்கும், இந்த அரசு போடுகின்ற அந்த உத்தரவிற்கு அவர்கள் கீழ்ப்படியாவிட்டால் சம்பந்தப்பட்ட உரிமைபாளர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை போன்ற மாபெரும் தண்டனை கொடுப்பதற்கும் அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஆலையைப் பற்றிய கவன ஈர்ப்பு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆவடிக்கு அருகில் உள்ள திருமுல்லைவாயிலிலுள்ள ஆலை மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையை சம்பந்தப்படுத்திக் கேட்கிறார்கள் திருமுல்லை ரேயிலிருந்து அமெரிக்கன் ரப்பர் பேக்டரி மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை தனி. தஞ்சையில் இருக்கின்ற

[திரு. எஸ். என். இராஜேந்திரன்]

1984 மார்ச் 30

இந்த சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து வருகின்ற அந்தக் கழிவு நீரின் ஒரு பகுதியை பயன்படுத்தி, மற்றொரு பகுதியை சுத்தி கரிக்காமலேயே அவர்கள் ஆற்றில் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக பலர் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

வாரியம் சமீபத்தில் அறிவித்திருக்கிறபடி, 1974 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலே 20-வது பிரிவின் கீழ் மாசு கட்டுப்படுத்தி பிறகு தண்ணீரை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று அந்த ஆலைக்கு முதலில் அறிவுறுத்தினார்கள். அதை சட்டை செய்யாமல் அலட்சியம் படுத்திய காரணத்தினாலே, 44-வது பிரிவின்படி ஏன் உங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக தகுந்த காரணம் காட்டும்படி அறிக்கை விட்டபின், இப்பொழுது தான் அவர்கள் இந்த வாரியத்திலிருந்து படிவங்களை வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அதற்கான நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து இந்த வாரியம் எடுத்து வருகிறது. இந்த வாரியத்தின் வாயிலாக 44-வது பிரிவின் படி, படிவத்தை நிரப்பி, விரைவில் வாரியத்திடம் ஒப்படைத்து அனுமதி பெறுவார்களேயானால், கழிவு நீரை மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகள் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படும். காலமும் கொடுக்கப்படும்.

அதன் பின்னரும் அவர்கள் அலட்சியப்படுத்துவார்களேயானால், இந்த வாரியம் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான வாய்ப்புக்கூறுகள் இந்த சட்டத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த ஆலையை மூட முடியுமா, ஆயுள் தண்டனை கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். ஆலையை மூடுவதோ அல்லது ஆலையிலே பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு கேடு விளைவிப்பதோ இந்த வாரியத்தின் நோக்கம் அல்ல. நிலம், நீர், காற்று ஆகியவற்றில் மாசுபடாமல் காக்கவேண்டும் என்பதுதான் இந்த வாரியத்தின் நோக்கம். அப்படி மாசு படுத்தப்படாமல் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய பொறுப்பு ஆலை அதிபர்களுக்குத் தான் இருக்கிற காரணத்தால் ஆலை அதிபர்கள் அலட்சியப் போக்காக இருப்பார்களேயானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டது போல், கழிவு நீரை நன்னீராக மாற்றி ஆற்றில் விடக்கூடிய அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ஆலை அதிபர்கள் தவறுவார்களேயானால், அவர்களுக்கு 2 ஆண்டு கடுங்காவல் விதிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 30

5. அறிக்கைகள் அளித்தல்

பொது நிறுவனங்கள் குழு

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவினுடைய கீழ்க் கண்ட அறிக்கைகளை பேரவைக்கு வைக்கிறேன்.

(அ) இந்திய தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான (வணிகத் துறைகள் பற்றிய) அறிக்கையின் மீதான மேற்படி குழுவின் முப்பத்தேழாவது அறிக்கை.

(ஆ) இந்திய தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1978-79- மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கைகள் (சிவில்) மீதான மேற்படி குழுவின் முப்பத்தெட்டாவது அறிக்கை.

(இ) தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் 1971-72 முதல் 1975-76 வரையிலான ஆண்டுக் கணக்குகள் குறித்த மேற்படி குழுவின் முப்பத்தொன்பதாம் அறிக்கை.

(ஈ) தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில்கள் கழகத்தின் செயல் முறை குறித்த மேற்படி குழுவின் நாற்பதாவது அறிக்கை. போதிய அவகாசம் இல்லாததால் அச்சடித்த பிரதிகளுக்குப் பதிலாக படி எடுக்கப்பட்ட பிரதிகள் உறுப்பினர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கொண்டு அறிக்கையின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் பிரதிகள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சடித்த பிரதிகள் கிடைத்தவுடன் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு தனியாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

6. வரவு செலவுத் திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

அ. கோரிக்கை எண்: 15—காவல்துறை.

ஆ. கோரிக்கை எண் 16.—தீயணைப்புப் பணிகள்.

இ. கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

திரு. செ. இராமலிங்கம், : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை, மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வை துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது தமிழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நேற்று முதல் இங்கே பல்வேறு

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 30]

உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இந்த ஆட்சியிலே நடைபெறுகிற கொலை, கொள்ளை போன்றவைகளையெல்லாம், ஆளும் கட்சியினர் உட்பட, இங்கே பட்டியல் போட்டு பேசினார்கள். நடைபெற்ற குற்றங்களில் தண்டு பிடிக்கப்பட்டவை எத்தனை என்பதையெல்லாம் இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் நடக்கின்ற குற்றங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. நான் உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தக் குற்றங்கள் நிகழாமல் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை காவல் துறையினர் ஏதாவது எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அன்றாடம் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். சென்னையில் முகமுடி கொள்ளை பயம். இரவு நேரங்களில் பொது மக்கள் நிம்மதியாக நடமாட முடியாத நிலைமை. பேருந்து நிலையங்களிலும் புகை வண்டி நிலையங்களிலும் ஜேப்படிக்காரர்கள். இப்படிப்பட்ட பேர்களிடமிருந்தெல்லாம் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் மாமூல் பெறுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு. இன்றையதினம் பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் சில தனிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சிலருக்கு மட்டும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது காவல் துறையின் மீது பொதுமக்கள் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சில குறிப்புகளைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 1982 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மொத்த குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 34,680. அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 25,174. ஏறத்தாழ 72 சதவீதக் குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று 1983 ஆம் ஆண்டில் நடந்த மொத்தக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 40,039. அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை, 26,209. ஆக மொத்த விழுக்காடு 65 சதவீதம். இப்படி ஆண்டுக்காண்டு மொத்தக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது என்பதற்கும், ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்களின் விழுக்காடு மிகவும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதற்கும் இந்தப்புள்ளிவிவரமே நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. நான் கூட 'இந்தியா டுடே' பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

Between 1978-1983 there was one death behind bars in Tamil Nadu every ten days.

ஒவ்வொரு 10 நாட்களுக்கும், ஒரு காவல் கைதி போலீஸ் காவலில் இறந்துவிடுகிறான் என்று அந்தப் பத்திரிகை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறது. குறிப்பாக 1977 ஆம் ஆண்டு, முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் முதலமைச்சராக பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப்

1984 மார்ச் 30]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

பிறகு 1983 ஆம் ஆண்டு வரை, ஏறக்குறைய 355 பேர்கள் காவல் நிலையத்தில் காவல் கைதிகளாக இருந்த நிலைமையில் கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் கூர்ந்து கவனித்தாக வேண்டும். இந்த நிலைமை ஒரு நல்ல ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கிறதா, என்பதை மட்டும் நீங்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20.)

அதேபோன்று, இந்த ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் மூலமாக, எதிர்கட்சியினர் மீது குறிப்பாக, இந்த ஆட்சிக்கு வேண்டாதவர்கள் மீது பொய் வழக்குகளைப் புனைந்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் பற்றியும் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, 1979 ஆம் ஆண்டு மட்டும் 2,47,467 மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்டது என்றும், அவற்றில் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள், 31,345 பேர்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று, 1980 ஆம் ஆண்டு 1,44,458 வழக்குகள் மதுவிலக்குக் குற்றத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் தண்டனை அடைந்தவர்கள் 5,434 பேர்கள் மட்டுமே. அதேபோன்று, 1981 ஆம் ஆண்டு, 53,734 வழக்குகள் மதுவிலக்குக் குற்றச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது 794 பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கின்றபோது, மற்றவர்களுடைய தூண்டுதலால் மட்டுமே இந்த வழக்குகள் புனையப்பட்டுள்ளது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது.

இதைப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடைய போலீசாருடைய திறமை இவ்வளவுதானா என்று நாம் சந்தேகப்பட வேண்டிய ஒரு நிலைமையில் இருக்கிறோம். காரணம் அந்த அளவிற்கு பொய் வழக்குகளை அதிகமாகப் போடுவதன் காரணமாக இந்த வழக்குகள் முழுமையாக நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கூட கடந்த 3, 4 ஆண்டுக்காலமாக தொடர்ந்து இனக் கலவரங்கள், சாதிக் கலவரங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. அதைப் பற்றி, நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கூட கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியில், வேட்டமங்கலம் கிராமத்திலே, திருப்பனத்தாள் கிராமத்திலே, சூரியநாராயணகோயில் கிராமத்தில், கடந்த 3 ஆண்டுக்காலமாக சாதிக் கலவரங்கள், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 30]

ருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே நம்முடைய சி. ஐ. டி. இலாக்கா இந்தக் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பாக அவைகளைப் பற்றி தகவல் தெரிந்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை ஏதாவது மேற்கொண்டார்களா என்றால், உள்ளபடியே நடவடிக்கைகளில் நம்முடைய சி. ஐ. டி. இலாக்கா ஈடுபடுவது கிடையாது. மாறாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றித் தான், இன்றையதினம் உள்ள சி.ஐ.டி. இலாக்கா கவனத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள வலங்கைமான் வட்டத்தில், ராசேந்திர நல்லூர் என்ற ஊரில் இராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைச் சார்ந்த கோபால் என்பவர் பட்டப் பகலில் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இன்று வரை. இது சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்படவில்லை. இங்கே இளையபெருமாள் கூட சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான், கேட்க விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்தினால், இன்றுவரை சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்படவில்லை, யாருடைய துண்டுதலின் பேரில் யாருடைய துணையின் பேரில், அவர்கள் இன்றையதினம் வெளியில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி நாடு முழுவதும் எங்கே பார்த்தாலும், இந்த ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, எங்கே பார்த்தாலும், சாதிக் கலவரங்கள் இனக்கலவரங்கள் ஏராளமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. சிலயிடங்களில் சிறப்பாக பணிபுரிகின்ற அதிகாரிகளை 3 மாத காலம் கூட சேர்த்தாற் போல் ஒரே இடத்தில் அவர்கள் பணி புரிவதற்கு நீங்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமம் இன்ஸ்பெக்டர் கடமை தவறாதவர், நேர்மையான அதிகாரி ஜெயகுமார் என்பவர் அவர் வந்து ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் அவரை 2 தடவை மாற்றல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் ஏறத்தாழ 40 வழக்குகள், சிலை திருட்டு வழக்குகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற பெரிய காவல் துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் அவருடைய பணியை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் ராஜி என்கிற ஒரு ஆய்வாளர். அவருடைய பெயரை ஆனஸ்டு ராஜி என்று கூறுவார்கள். நேர்மையையும், கடமையையும் தன்னுடைய குறிக்கோளாக கொண்டு பணியாற்றக்கூடிய சிறந்த அதிகாரி அவர். ஒரு ஆண்டு காலத்தில் 3 தடவை அவரை மாற்றல் செய்திருக்கிறீர்கள். என்ன காரணத்தால் இப்படி செய்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு இருக்கின்ற கவனம் எல்லாம் இங்கே காவல்துறையிலே மேல் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களைப் பற்றி தான் கவலைப் படுகிறீர்களே ஒழிய கீழே சிறப்பாக பணிபுரிபவர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு கவலை

1984 மார்ச் 30]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

கிடையாது. அதே போன்று நேர்மையாக பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளை நீங்கள் டிஸ்கரேஜ் செய்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு ஏராளமான தொல்லைகளை இன்றையதினம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இங்கே இந்த கொள்கை விளக்க குறிப்பில் காவல்துறையின் சாதனைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். நான் உங்களைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாடுதுறை கிராமத்தில் அந்த கிராமத் தலைவராக இருந்த முத்து குமார் சாமி 6 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் கொலை செய்யப்பட்டார். குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்தீர்களா? தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த வெங்கட்டாசலம் அவரைப் பற்றி இன்று வரை அவர் கொலை செய்யப்பட்டரா? அல்லது உயிரோடு இருக்கிறாரா? என்பதை கூட இந்த அரசு தெரிவிக்கவில்லை. அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது காவல்துறைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன முடிவு அறிவித்தார்கள்? நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். இன்றையதினம் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஏராளமான கொலை, கொள்ளைகளை கண்டுபிடிக்காமல், அறிவிக்க இயலாமல் இருப்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கது என்பதை இந்தநேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 2 வார காலத்தில் முன்னால்கும்பகோணம் காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக இருக்கின்ற பொற்றாமரைக் குளத்தில் மாயவரத்தை சேர்ந்த ஸ்ரீராம் என்ற வாலிபர் ஒருவர் படுகொலை செய்யப்பட்டு பிணமாக கிடந்தார். ஆனால் எங்களுக்கு கிடைத்த தகவல் அவர் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ரூபாயோடு கடை தெருவில் இருந்து அவரோடு சிலர் சண்டை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரப்பெற்று பிறகு அவரை யாருமே சந்திக்கமுடியவில்லை. மறுநாள் அவர் குளத்தில் பிணமாக இருந்தார் என்ற தகவல் எங்களிடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அவரை கொலை செய்ததாக கூறுகிறார்கள். அவரை கொலை செய்தவர் யார்? அவரிடம் இருந்த பணம் என்ன ஆனது? இது பற்றி காவல்துறை என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை கூறவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்றையதினம் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதிக்கு மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து 15 சதவீதத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக சாலை விபத்தில் இறந்து பட்டவர்கள் 60 பேருக்கு கும்பகோணம், திருவிடைமருதூர் பொருத்த வரையில் நிவாரண நிதி வழங்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 30]

அதேபோன்று சுமார் 3 மாதங்களுக்கு முன்னால் இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் பாகநேரி என்ற ஊரில் அங்கே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னால் மத்திய அமைச்சர் திரு. ஆர். வி. சாமிநாதன் அவருடைய சொந்த ஊர். இன்று நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. யூ. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய சொந்த ஊர். அந்த ஊரில் ஏறத்தாழ 70 கிலோ எடை உள்ள பிள்ளையார் சிலையை அங்கே இருந்த காவலர்களை எல்லாம் அடித்து விட்டு திருடி சென்று இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று இன்னொரு திருட்டு ஒரு தனியார் வீட்டில் எல்லா கதவுகளையும் உடைத்து எல்லா பொருட்களையும் களவு செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அடுத்த 4 தினங்களில் பக்கத்து ஊராக இருக்கக்கூடிய காளையார் மங்களத்தில் சிவன் கோயில் சிலையை திருடி விட்டார்கள். இப்படி ஒரு வார காலத்தில் பல கொள்ளைகள் குறிப்பிட்ட பகுதியில் நடைபெற்றும் இன்று வரை எந்த துப்பும் துலக்காமல் இருக்கிற போலீஸ் துறையை உள்ளபடியே நாம் இவர்கள் சிறந்த காவல் துறையினர் என்று எப்படி பாராட்ட முடியும். அதேபோன்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு வார காலத்திற்கு முன்னால் செய்யார் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்-வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெறுகிற போலீஸ் அராஜகம் கொஞ்சம் நஞ்சம் அல்ல.

(முற்பகல் 11-30.)

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், அங்கே சண்முகம் என்ற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் எந்தக் காரணமும் இன்றி இரண்டு வாலிபர்களை அழைத்துச் சென்று பலமாகத் தாக்கியதன் காரணத்தால், அவர்கள் உயிருக்கு ஆபத்தான நிலைமையில் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**

**

**

சிறந்த காவல்துறை என்று பெயர் பெற்றிருக்கின்ற நம்முடைய காவல்துறை இன்றைக்குச் சென்னை நகரத்தில் ஏராளமான மசாஜிகிளப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கி உள்ளது. அங்கே ஆபாசம் நடக்கின்றது என்ற குற்றச்சாட்டு வருகின்ற நேரத்தில், அவைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருவதையும் நாம் பத்திரிகைகளின் வாயிலாக பார்க்கிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினரின் படம் அங்கே இருந்தது; காவல்துறை அதிகாரியின் படம் அங்கே இருந்தது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் வருவதைப் பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறோம். எனவே, காபரே நடனம் நடக்கின்ற இரவு விடுதிகளுக்கு காவல்துறை

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

ஏன் அனுமதி வழங்குகிறது? எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவலின்படி, அங்கேயிருந்து இந்தக் காவல்துறைக்கு ரெகுலராக மாமூல் வருகிறது, எனவேதான் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட அனுமதி வழங்கப்படுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

இன்றைக்குக் காவல் துறையில் காவலர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறார்கள். எனவே, போலீஸ் வேலைக்கு ஆள் எடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இராஜரத்தினம் ஸ்டேடியம் முதல் சித்ரா டாக்கீஸ் வரையில் கியூவில் நின்றார்கள். ஆனால் அங்கே நடந்த ஒரு பரிதாபத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

**

**

**

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவிடைமருதூர் காவல் நிலையம், திருநீலக்குடி காவல் நிலையம், திருப்பனந்தாள் காவல் நிலையம், பந்தநல்லூர் காவல் நிலையம் ஆகிய காவல் நிலையங்களில் பணிபுரிகின்ற காவலர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லை. இதைப்பற்றி நானும் கடந்த ஏழாண்டுகளாக வலியுறுத்தி வருகிறேன். எனவே, அவர்களுக்குக் காவலர் இல்லங்கள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்பொழுது காவலர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற ரேஷன் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு நல்ல ரேஷனாகக் கொடுங்கள்; இல்லாவிட்டால் அதற்கான ஈட்டுத் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல்துறையில் ஏராளமான பட்டதாரிகள் காவலர்களாகப் பணிபுரிகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கோவைத்தம்பி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசின் சார்பாக இயங்கி வருகின்ற ஒரு துறை காவல் துறை. அது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும்.

*

*

*

*

திரு. செ. இராமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

*

*

*

*

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வருகின்ற செய்திகளை எல்லாம் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாது. எனவே இப்போது நீங்கள் சொன்ன வாசகங்கள் உட்பட நீங்கள் ஏற்கனவே சொன்ன வாசகங்களும், திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் சொன்ன வாசகங்களும் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த காவல் துறை மானியத்தின்மீது பேச அனுமதித்ததற்காக துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி பல தரப்பு கட்சியினரும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய திட்டத்திலே உள்ள புள்ளி விவரங்கள் அத்தனையையும் பற்றி இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் சபாநாயகர் அவர்கள் மிகவும் குறைந்த நேரமே இங்கே பேசுவதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஒருசிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட 5 கோடி என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கின்றது. இப்படி இருக்கின்ற நிலைமையில் காவல் துறையினுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. ஜனநாயகம் நிறைந்த நாடு இந்த நாடு. எனவே ஜனநாயகம் அதிகமாக இருந்தாலே பாதுகாப்பும் அதிகமாகத் தேவைதான். ஜனநாயகத்திலே யார் எதைப் பேசுவது, எதைச் சொல்வது என்றில்லை. சுதந்திரம் வந்து 33 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டதன் காரணத்தால் ஜனநாயகத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் ; எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் ; யாரை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே காவலர்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. எனவே அதிகப்படியான காவலர்களை போன வருஷம் எடுப்பதாக இருந்தது. பின்னர் அது ஒத்திப் போடப்பட்டுவிட்டது. இப்போதும் கூட காவலர்கள் தேர்வு நடந்திருக்கின்றது. ஆனால் இன்னும் அதற்கான ஆர்டர்ஸ் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

1984 மார்ச் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

இப்போது தமிழகத்திலே உள்ள மொத்த காவலர்களின் எண்ணிக்கை 56,629 ஆகும். இந்த அளவில் காவலர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தால் எப்படி 5 கோடி ஜனங்களைப் பராமரிக்க முடியும். சாதாரணமாக ஒரு ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு கான்ஸ்டபிள் என்ற அளவிலாவது இருக்க வேண்டும். இப்போது அந்த அளவில் கூட இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை காரணமாக அவர்கள் கடமையைச் செய்வது கடினமாக இருக்கும்.

பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்துவிட்ட பல பட்டதாரிகள் வேலைகள் கிடைக்காததன் காரணத்தால் காவலர்களாக வந்து சேர்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய வகையிலே ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் பி.ஏ. படித்துவிட்டு நேரடியாக சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கும் சிலர் வருகிறார்கள். இப்படி வருகின்றவர்கள் மேலே இருக்கின்ற நிலைமையில் முதலிலேயே பட்டம் படித்துவிட்டு காவலர்களாக வந்தவர்கள் கீழே ப்ரமோஷன் எதுவும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. மேலும் பட்டம் பெற்ற சிலர் நேரடியாக பெரிய பதவிதளுக்கு வருகிறார்கள். அப்போது ஏற்கெனவே சப் இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற பட்டதாரிகள் இவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே பட்டதாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய மரியாதை கொடுக்கப்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளைத் தரவேண்டு என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இன்றைய சூழ்நிலையிலே எந்தெந்த அளவிலே குற்றங்கள் நடக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அனைவரும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அனைத்து குற்றங்களும் இன்றைக்கு அதிகப்படியாக ஆகி இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; மறுக்கவில்லை. இப்போதுதான் அந்தக் குற்றங்கள் அதிகமாக ஆகிவிட்டனவா என்றால் இல்லை. கொஞ்சம், கொஞ்சமாக அதிகரித்திருக்கின்றது; அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. முதலிலே காங்கிரஸ்காரர்களின் காலத்திலேயும் குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன; பிறகு தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்திலும் குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன; அதன்பிறகு இப்போதும் குற்றங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி நாளுக்கு நாள் குற்றங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த மாதிரி காவலர்கள் அதிகமாக ஆக்கப்படவில்லை. பி. எஸ். ஆபீஸர்கள் என்ற அளவிலே அதாவது தலைமை

(திரு. ஆர். தியாகராசன்)

[1984 மார்ச் 30]

நிலையிலே ஆபிஸர்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் கீழே இருக்கின்ற ஃபீல்ட் ஆபிஸர்கள் போதிய அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இப்போது இல்லை. எனவே குற்றங்களைச் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

(முற்பகல் 11-40.)

மேலும் இப்போது காவலர்களுக்குச் சரியான வீட்டுவசதி இல்லை. இரவிலேயும், மற்ற நேரங்களிலும் பணியாற்றுகின்ற நிலையில் அவர்களுக்கு - போதிய டி.ஏ., பேட்டா ஆகியவை கிடைக்கின்ற நிலைமை இல்லை. அவர்களுடைய வருமானத் தைப் பெருக்க வேண்டும். அப்படி பெருக்காத காரணத்தால் தான் எங்கே வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் வருமானத்தைத் தேடி தங்களுடைய குடும்பத்தைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணத்தால் என்ன என்ன சாரியங்கள் வல்லாமோ நடக்கின்றன. இருக்கின்ற அத்தனை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் லஞ்சம் வாங்குவதில் தவறுவதில்லை

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை நீக்கும் படி உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) அன்பார்விமென்டரி என்பதற்காக அல்ல. சமுதாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்த வாசகம் சொன்னாலும் அது சில நேரங்களிலே நீக்கப்படுகிறது. சில நேரத்திலே ரொம்ப வெளிப்படையாக சொல்லக்கூடாது என்று நேற்று நீங்கள் விரும்பிய மாதிரி நானும் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்) ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டும். ஆதாரமில்லாமல் வேக் அஸ்கேஷன்ஸ் எதையும் சொல்லக் கூடாது. ஆகவே அவையெல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : என்னுடைய நோக்கம் குறை சொல்ல வேண்டுமென்பது அல்ல. எல்லா அரசு காலத்திலும் இருந்தது தான். காங்கிரஸ் அரசிலும் இருந்தது என்றுதான் நான் சொன்னேன். சாதாரண கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்களிடத்திலே போலீசார் நடந்துக்கொள்ளக்கூடிய விதங்களை முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். முதலமைச்சருக்குத் தெரிந்தால்தான் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு கண்டிக்க முடியும், இல்லையா? அதற்காக சொன்னேனே தவிர, உங்கள் காலத்திலேதான் தப்பு நடந்தது, அதற்கு முன்னால்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக் குணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30 [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

நடக்கவில்லை, காங்கிரஸ்காரன் காலத்தில் நடக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. எல்லா காலத்திலும் நடக்கக்கூடிய பரம்பரை வியாதி யாக இருக்கிறது. அந்த வியாதியை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். அதனால் யாரைப் பற்றியும் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று பேசவில்லை.

சாதாரணமாக கிராமத்திலே அடித்துக்கொண்டு போலிஸ் நிலையத்திற்குப் போகிறார்கள். இரண்டு பேரையும் கூப் பிட்டு கேஸ் போட வேண்டியது. இரண்டையும் ரிஜிஸ்தர் பண்ணி ஒருவனை போலிஸ் ஸ்டேஷன் உள்ளே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. இன்னொருவனுக்கு சிம்பிள் காயம் என்று சொல்லி வீட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டியது. திரும்பவும் ரிஜிஸ்தர் பண்ணியதை மாற்றுவது. அடுத்த நிமிஷம் இன்னொன்று மாற்றுவது* இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன தெரியுமா? வறுமைதான். சாராயம் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஆகவே அந்த வகையிலே அவர்களுக்கு ஒன்றும் வருவதில்லை. அரசாங்கத்திலே டி.ஏ. உயர்த்திக் கொடுத்து, வீட்டு வசதி கொடுத்து, அவர்கள் குழந்தை களுக்குப் படிப்பு வசதி செய்து கொடுத்து, சௌகரியங்கள் எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் இந்த மாதிரி எண்ணங்கள் அவர்களுக்கு உதயம் ஆகாது. அதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, யாரைப்பற்றியும் குறை சொல்வதற்காக இல்லை. இப்பொழுது தான் நடக்கிறது என்று சொல்லவில்லை.

முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எல்லா இலாக்காக்களும் இருக்கின்றன. அவர்களிடம் இப்பொழுது இந்தக் காவல் துறையும் வந்த பிறகு திறமையாக நடக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக அந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் கண்டிக்கிறார்கள், அதைப் பாராட்டுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலே நடக்கிற விதங்களை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொன்னால் தான் எல்லோருக்கும் தெரியும். சின்னகிராமத்திலே நடப்பது பெரிய ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களுக்குத் தெரியாது. அல்லது, டைரக்டர் ஜெனரலுக்குத் தெரியாது, அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதனாலே அவர்கள் காதிற்கு வரவேண்டும். அவர்கள் பெரிய லெவலில் இருக்கிற ஆபீசர்கள். சின்ன லெவலில், கான்ஸ்டேபிளாக இருக்கிறவர்கள் நிலையை விளக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்; யாரையும் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று அந்த வார்த்தைகளை நான் சொல்லவில்லை.

இந்தச்சமயத்தில் விருத்தாசலம் பகுதியில் இருக்கிற ஒருசில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். விருத்தாசலம் பெரிய ஜங்ஷன். எல்லாப் பகுதிகளுக்கு போய் வருகிற அளவிற்கு அங்கே

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1984 மார்ச் 30]

போக்குவரத்து இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் பிக்-பாக்கெட் அடிக்கிறவர்கள் அடித்துவிட்டு இரவிலே இரயில் ஏறுவார்கள்; இறங்குவார்கள். ரெயில்வே டிபார்ட்மென்டில் சொன்னால் இங்கே இருக்கிறவைகளை கவனிப்பதற்கே போதுமான அளவு போலீஸ் இல்லை; திருடுகிற இடத்திற்கு எப்படி அவர்களை அனுப்புவது என்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய போலீசை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதேபோல கொலையை செய்துவிட்டு ரெயில் பாதையில் போட்டு விட்டு போய் விடுகிறார்கள். பின்னால் ரெயில் அறைத்துவிட்டது என்று முடிவு செய்வார்கள். அந்தப் பிணத்தை நாமும் எடுக்க முடியாது. பொது மக்களும் எடுக்க முடியாது. இதுபோன்று நியாயங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சொல்கிறேன். இதுபோன்ற செய்திகளை அரசு தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய போலீசை கேட்டால் அது ரெயில்வே டிபார்ட்மென்ட்; நாங்கள் விசாரிக்க முடியாது என்று சொல்வார்கள். ரெயில்வேயில் ஏதோ விசாரணை செய்கிறோம் என்று செய்து பிணத்தை தூக்கி புதைத்து விடுகிறார்கள். நடந்த கொலை என்ன காரணத்திற்காக நடந்தது என்பதை கண்டுபிடிக்கப்படாமல் போய் விடுகிறது. அது போல பல கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன.

அந்தப் பகுதியில் குப்புசாமி என்ற ஒரு பெரிய ஆள் சூதாட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். எந்த அரசு இருந்தாலும், பல ஆண்டுகளாக அவர் நடத்தி வருகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் அவர் இன்னும் பல காரியங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அது எல்லோருக்கும் தெரியும்; இங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். அவர் ஒரு பெரிய ஆள்; அவரால் தான் அங்கே எல்லா விவகாரங்களும் நடக்கின்றன. அவர் கையிலே அடியாட்கள், சமூக விரோதிகள் 100 பேர்களை வைத்திருக்கிறார். யாராவது கட்சிக்காரர்கள் ஊர்வலம் போனால், கூட்டத்தில் கல்லெறிவது; பொதுக் கூட்டத்தில் கல்லெறிவது போன்று காரியங்களை செய்வார்கள். அந்த ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு அவர் எல்லா காரியங்களும் செய்கிறார். பெண்களை கடத்திக் கொண்டு போய் விற்பது என்றெல்லாம் செய்கிறார். இதுபோன்ற காரியங்களை எல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டாமா? இவையெல்லாம் போலிசிற்கு தெரியாதா? நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தப் பெண்களை கடத்திக் கொண்டு போய் விற்பது விடுகிறார்கள். விற்பதுடன் அந்தப் பெண் அங்கே கற்பழிக்கப்படுகிறாள்; பிறகு அவள் எங்கேயும் போகமுடியாமல், வீட்டிற்கும் வரமுடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். இதற்கு காரணம் அரசு

1984 மார்ச் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

சாங்கமா? யார் இதற்கு பொறுப்பு என்றால் போலீஸ் நிர்வாகம் தான் பொறுப்பு. அவர்கள் எல்லாவற்றையும் ஞான திருஷ்டியில் கண்டுபிடிக்க முடியாது. என்றாலும் ஓரளவிற்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும் இல்லையா? அங்கே போய் நீ யார் அம்மா? என்று விசாரித்து அந்த விடுதியில் இருக்கிற நல்ல பெண்களை விடுதலை செய்ய முடியும் இல்லையா? ஆகவே காரியங்கள் நியாயமாக நடப்பதற்கு போலீஸ் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எந்த ஒரு அரசாங்கமும் நல்ல காரியங்களை செய்ய முடியாது. அவர்கள் நிர்வாகத்தில் திறம்பட நடந்தால் மற்ற துறைகளில் நடக்கும் தவறுகளை நாம் எளிதாக கண்டுபிடிக்கலாம். அந்தப் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியை தொட்டுப் பார்ப்பதில்லை. கான்ஸ்டேபிள்களை எடுத்துக் கொண்டால் தீபாவளி அன்று நான்கைந்து கான்ஸ்டேபிள்கள் 7, 8 சாக்குப் பைகளை எடுத்துக்கொண்டு ஊர் முழுவதும் போய் வெடிகளை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தமாதிரி ஒவ்வொரு விழாவின் போதும் மாமூல் வாங்குகிறார்கள். அங்கே கண்ணன் என்று ஒரு ஹெட் இருக்கிறார். அவரை கேட்டால் என்னய்யா பண்ணைச் சொல்கிறீர்கள்? அது தான் எங்களுக்கு வேலை; போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வேறு வேலை இல்லையென்று சொல்கிறார். சுரெக்ட்டாக போய் ஜவுளிக்கடையில் துணிகிழிக்கிறார்; என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார். கடைக்காரர்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கவில்லை என்றால் நோட்டை கிழித்து கடாக்கிறார். அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளிடம் சொன்னால், நான் என்ன செய்வது, எவ்வளவோ கூப்பிட்டு கண்டிக்கிறேன்; வேறு இடத்திற்கு மாற்றினாலும் அப்படித்தானே செய்வார் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதைப்போல அங்கே ஒரு ஆசிரியருக்கும் இன்னொருவருக்கும் தகராறு. அவரை வீட்டிலேயே புகுந்து ஒருவன் அடித்து விட்டான். அடித்தவர் வசதியுள்ள பெரிய கள்ளக்கடத்தல்காரர். அவர் பேரில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் சூரிய காந்தி எண்ணெய் கடத்தல் கேஸ் நடக்கிறது. ஆசிரியரும், ஆசிரியர் வீட்டு அம்மாவும் வீட்டில் இல்லை; ஆனால் அவர்கள் மேல் ஆட்டோமாட்டிக்காக போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கேஸ் ரெஜிஸ்டர் ஆகிறது. இதுபோன்ற காரியங்களை கண்டுபிடிப்பதற்குத் தான் புலனாய்வுத் துறை இருக்கிறது. அவர்களால் இதை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையா? புலனாய்வுத் துறையை ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் போட்டால் அங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடக்கிற விஷயங்கள், அரசியல் வாதிகள், சமூகவிரோத சக்திகள் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து விட முடியும். யார் யாரோ

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1984 மார்ச் 30]

தவறு செய்கிறார்கள். அந்த விவரங்கள் எல்லாம் முதலமைச்சருக்கு கட்டாயமாக தெரிய வேண்டும். தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி அந்தப் புலனாய்வுத் துறைக்குத் தான் உண்டு. அதைப் பயன்படுத்தி, தியாகராசன் யார்? என்ன பண்ணுகிறார்? எங்கே லஞ்சம் வாங்குகிறார்? யார் யாருக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கிறேன் என்று பணம் வாங்குகிறார்? என்னென்ன செய்கிறார் என்று பூராவும் தெரிந்து கொள்வதற்கு, புலனாய்வுத் துறையைக் கையில் வைத்திருக்கிற முதலமைச்சர் அதன்மூலம் அத்தனை காரியங்களையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-50)

அதேபோல் ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒருவரைப் போட்டு அதைக் கண்காணித்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? கட்டுப்படுத்த முடியும். அப்படி யாராவது சரியாக செய்யவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு 10 பேரை சஸ்பென்ட் செய்யுங்கள், ஒரு 10 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள், சரியாகப் போய்விடும். பின்னால் அரசியல்வாதிகள் இப்படி செய்து விட்டார்களே என்று சொல்லலாம். ஆனால் கடமையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும். அரசியல்வாதிகளுக்குப் பயப்படக் கூடாது. தவறு செய்கிறவர்கள் மீது அரசு சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்வார்கள். அந்த மக்கள் புரிந்து கொண்டால் போதும். ஏனென்றால் இந்த அரசியல்வாதிகள் அந்த மக்களிடம் பேசுபவர்கள் ஒட்டுக்கேட்கவேண்டும். ஆகவே, அரசைப் பொறுத்தவரையில் தவறு செய்கிறவர்கள் மீது சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமை, எண்ணம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்விக் கொள்கிறேன்.

விருத்தாசலம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அருகிலேயே சோம சுந்தரம் என்ற அட்வகேட் வீட்டில் பகல் 12 மணிக்குப் புகுந்து, அவருடைய மனைவியின் கழுத்தில் இருந்த செயின் எல்லாவற்றையும் கழற்றிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் இவர்தான் வீட்டில் புகுந்து கொள்ளையடித்தார் என்று ஆளை அடையாளம் காட்டிய பின்னாலும், போலீசார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் அவன் இந்த மாதிரி பகலில் துழைந்து வீட்டுக்குள் திருடுபவன் அல்ல, இரவில்தான் கொள்ளை அடிப்பான் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போலவே, கருவேப்பிலம்குறிச்சி என்ற இடத்தில்

1984 மார்ச் 30])திரு. ஆர். தியாகராசன்)

கோவிந்தராஜன் என்பவர் வீட்டில் புகுந்து கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். பாண்டிரங்கன் வீட்டில் களவு நடந்து இருக்கிறது. இதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட களவுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக புலனாய்வுத் துறை ஒவ்வொரு ஊருக்கு ஒருவர் என்ற முறையில் போடவேண்டும். எஸ்.பி. சி.ஐ.டி. என்று எல்லா இடத்திலும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இதைப் பற்றி எஸ்.பி.க்கு தகவல் சொல்லவேண்டாமா? அங்கேயிருக்கும் போலீசோடு இந்த எஸ்.பி.சி.ஐ.டி.யும் சேர்ந்து கொண்டால், எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? பின்னர் யாரிடத்தில் போய் நாம் நியாயம் கேட்பது? முதலமைச்சருக்கு இவைகள் எல்லாம் தெரிய வேண்டும். இந்த எஸ்.பி.சி.ஐ.டி. சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று நாம் எங்காவது சொன்னால், வாய்யா, நான் உங்களை எங்கே எப்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமோ, அங்கே பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஒரு ஊரில் ஏதோ கலவரம் நடந்து விட்டது என்று சொன்னால், காங்கிரஸ்காரன் தியாகராஜன் எங்கோ ஒரு இடத்தில் கல் எறிந்தான் என்று சொன்னால், உடனே அந்த நபரைப் பிடித்து தண்டிப்பதற்குப் பதிலாக, அந்தத் தெருவில் உள்ள பெண்டு, பிள்ளை எல்லோரையும் பிடித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். இப்படி நியாயத்திற்குப் புறம்பானவகையில் காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் சரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா வகையிலும் எதையும் திறமையாகச் செய்தாலும், காவல் துறை ஒன்றை மட்டும் சரியாகச் செய்யாவிட்டால், அதைச் சீரமைப்புச் செய்யாவிட்டால் தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்து விடும். திருடு, களவு, கொலை அதிகமாகிவிடும். இதை இந்த அரசாங்கம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதை எப்படி சீரமைப்பு செய்வது என்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள். யாரையும் நான் துன்புறுத்தும் எண்ணத்தோடு பேசவில்லை. கிராமத்தில் இரண்டு பேர் அடித்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால், பெட்டிஷன் கொடுக்க வந்தால், அவனை ஒரு தாங்குதாங்கி உள்ளே தள்ளிவிடுவார்கள். எதற்காக தாங்குகிறார்கள் என்பது துணைத் தலைவருக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் உங்கள் பேச்சை இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1984 மார்ச் 30]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் காவல் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது நான் சார்ந்து இருக்கும் ஜனதா கட்சியின் சார்பிலே என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒட்டு மொத்தமாக, தமிழகத்தின் காவல் துறை இந்தியாவிலேயே மிகப் பெயர் பெற்ற, காவல் துறை என்று இருந்த காவல் துறை இன்றைக்கு ஒரு 'டீமாரலைசடு போர்ஸ்ஸாக' இருக்கிறது. தமிழகத்தின் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் The Police has become a demoralised force என்கிற அளவில் இன்றைக்கு மாறிக்கொண்டு இருக்கிறது.

அதுனுடைய அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேம் மட்டத்திலிருக்கிற அதிகாரிகள் முதல் கீழே இருக்கிற காவலர்கள் வரையில் இந்த நிலைமை பரவியிருக்கிறது. இதற்கு முழுமையானக் காரணம், முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் இந்த அரசாங்கம்தான். அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அணுகுகின்ற முறைதான் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

1981 ஆம் ஆண்டு சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு தேர்வு நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது தமிழக முதலமைச்சர் அதை பாதியிலே நிறுத்தினார். என்ன காரணத்தைக் கொண்டு நிறுத்தினார்? இந்தத் தேர்வு சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை. இந்தத் தேர்வு சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்பதால் நான் இராணுவத்தை வைத்து, இந்தத் தேர்வை நடத்தப் போகிறேன் என்று சொன்னார். அப்படியானால், தேர்வை நடத்தியது யார்? தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த காவல்துறை அதிகாரிகள். மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிற ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் தேர்வை நடத்தினார்கள். டி.ஐ.ஜி., க்கள், எஸ்.பி.-க்கள் போன்ற உயர்ந்த நிலையிலுள்ள அதிகாரிகள் இந்தத் தேர்வை நடத்தினார்கள். இந்தத் தேர்வே முதலமைச்சருக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. இதிலே சீர்கேடு நடக்கிறது என்று சொன்னார். அப்படியானால் இந்த அதிகாரிகளின் கீழ் இருந்து இயங்குகின்ற தமிழக காவல்துறைமீது

1984 மார்ச் ()

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

தமிழக மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை பிறக்கும்? முதலமைச்சருக்கே நம்பிக்கை இல்லை என்றால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கைப் பிறக்கும்? இது ஒரு காரணம்.

இன்னொரு காரணம். ஏறத்தாழ 10,000 காவலர்களைத் தேர்வு செய்தார்கள். தேர்வு செய்து மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை எல்லாம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, தேர்வு செய்யப்பட்டது சரியில்லை, நீங்கள் தேர்வு செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் காவல் துறையில் காவலர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பிள்ளைகள்தான். அப்படிப்பட்டவர்களை, ஒரு நாள் உங்கள் தேர்வு செல்லாது என்று சொல்லி, 3 ஆண்டுகள் கழித்து வெளியே தள்ளுகிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் காவலர் குடும்பத்திற்கு 38 கிலோ அரிசி சகாய விலையில் கொடுக்கிறோம், 50 சதவீத சப்ளிடி விலையில் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது கொடுக்கிறார்களா? ஒரு காவலர் குடும்பத்திற்கு 4 கிலோ 'பாம் ஆயில்' கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு கிலோ கூட இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் இந்த காவல் துறை இன்றைக்கு 'டி மாரலைஸ்ட்' ஆகிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் தமிழ் அரசும், காவல் துறையின் பொறுப்பை நிர்வகிக்கின்ற முதலமைச்சரும் தான் என்று எடுத்துச்சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு விசாரணைக் கைதிகளை அதிகமாக லாக்அப்பில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாநிலம் என்ற ஒரு பெயர் தமிழ்நாட்டுக்கு உண்டு. லாக்கப்பிலே விசாரணைக் கைதிகளின் மரணம் நடக்கிற விதிதாச்சாரம் அதிகமாக இருப்பது, அதிகமாக சாகின்றார்கள் என்ற ஒரு பெயர் தமிழ்நாட்டுக்கு உண்டு. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு காவல்துறை ஒட்டுமொத்தமாக 'டி மாரலைஸ்ட் போர்ஸாக' மாறிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு மிக அதிகமான அதிசாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு துறை. இப்படிப்பட்ட ஒரு துறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள்—மேல்மட்டத்திலிருந்து கீழே இருக்கக்கூடிய காவலர்கள் வரை இப்படிப்பட்ட நிலைக்கு ஆளாவார்களானால் நாளைக்கு இந்த தமிழ்நாட்டில் காவல் துறையில் ஒரு 'ஓப்பன் ரிவோல்ட்' வந்துவிடும் பிரச்சனை இருக்கிறது. டிசிப்பிளினட் போர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருந்த காவல்துறை இன்றைக்கு 'மோஸ்ட் இன் டிசிப்பிளினட்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. பொ. விஜயராசவன்]

[1984 மார்ச் 30]

காவல் துறையினருடைய குறைகள் ஒருபக்கம் இப்படி இருந்தாலும் மறு பக்கத்தில் பார்த்தால் விசாரணைக் கைதிகள் லாக்ஃப்பில் சாகிறார்கள், பல்வேறு சம்பவங்களை அதற்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1983 ஆம் ஆண்டில் ஆதாயத்திற்கான கொலை, பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் 69. ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது 29 தான். பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளிலேயே 40 வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பதிவு செய்யப்படாத வழக்குகள் எத்தனை என்பதற்கு கணக்கு இல்லை. அதைப்போன்று எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு சந்தேகத்திற்கு இடமான மரணங்கள் சமீபத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தாலூகா சப்ளை ஆபீசர் (வட்ட வழங்கல் அதிகாரி) அவர்களுடைய ஒரு மகன் கல்லூரி மாணவன், மர்மான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற ஓயப்பாட்டுடன் அந்த மரணத்தைப்பற்றி காவல் துறையின் சுவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்காக மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம், கோரிக்கை எழுப்பினார்கள். இன்னும் அது கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அந்த வழக்கைப் பதிவு செய்தார்களா இல்லையா என்று கூட தெரியாது.

(நண்பகல் 12-00)

அதைப் போன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு போலீஸ்காரர் விபத்தில் இறந்துவிட்டார் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த விபத்துக்குப் பின்னால் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்த போலீஸ்காரரை கொலை செய்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றுஇவ்வளவு சிறப்பாக பணியாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் இப்படி எத்தனையோ கொலைகள், எத்தனையோ குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. கொலைகள், குற்றங்கள்

1984 மார்ச் 3(]

[திரு. டொ. விஜயராகவன்]

பெருகி வருவது ஒரு பக்கம். இவைகளில் காவல் துறையில் இருக்கிறவர்கள் அஜாக்கிரதையாக செயல்படுவதால், இந்தத் துறையில், 'இம்மாரலைசேஷன் பேக்டர்' என்று இங்கே குற்றஞ்சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால், அம்பத்தூர்ப் பகுதியில், ஒரு கம்பெனியில் பணிபுரிகின்ற ஒரு செக்யூரிட்டி ஆபிசரின் குழந்தையை தண்ணீரிலே அழுக்கிக் கொன்றதாகக் கூட ஒரு செய்தியைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். சென்னை மாநகர மக்கள் குடிக்கின்ற அந்தத் தண்ணீரிலே, அந்தத் தண்ணீர் வரும் குழாயிலே இந்தக் குழந்தையின் பிணம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு முன்னால் கூட, இது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பெண்ணுடைய எலும்புக்கூடு மட்டும் தான் அந்தக் குடிநீர் வருகின்ற இடத்திலே கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாகச் சட்டமன்றத்திலே கூட விவாதப்பொருளாக வந்ததை நினைவுகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் கூட, காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசாங்கத்திற்கும் பரிந்துரை செய்து, இப்படி திறந்துவைத்திருக்கக் கூடிய சென்னை மாநகரத்து மக்கள் குடித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய, தண்ணீரில் 2, 3 நாட்களாக பிணம் இருந்து, அதை சென்னை மாநகர மக்கள் மட்டும் குடித்தார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அதற்கு முன்னால், அழகிய நிலையில் ஒரு பெண்ணினுடைய எலும்புக்கூட்டை எடுத்ததாக ஒரு வரலாறு உள்ளது. அந்தக் குழாயைக் கூட மூடுவதற்கு இந்தச் சர்க்காரால் முடியவில்லை. இதுதான் இன்றைய நிலைமை. ஆனால் துரிதமாக வழக்குகளை முடிக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், 1980 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் நடைபெற்ற சில காரணங்களுக்காக, என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு சிறு சம்பவத்தை வைத்து வழக்குகள் பதிவு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு போய் 4 ஆண்டுகள் ஆயிற்று, காவல் துறையினுடைய அஜாக்கிரதையால் காவல் துறையினர் கொண்டுவரப்பட்ட சேர்க்க முடியாததன் காரணமாக அம்மாண்டிவளையில் 1980 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வழக்கு கூட இன்னும் முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதே போல இன்னும் எத்தனையோ காரியங்களைச் சொல்லமுடியும்.

காவல் துறையைப் பற்றி சொல்லவேண்டுமென்றால், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தேர்வு நடக்கவில்லை. இப்போது யார் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்? ஏட்டுகள் தான்—அவர்கள் அஷ்டஆப் சீனிய ரிட்டி முறையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏட்டுக்கள்

[திரு. பொ. விஜயராவன்]

1984 மார்ச் 30]

அவர்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இல்லை என்று முழுக்கத் தெரிந்தவர்கள். அவர்கள் சட்டம்-ஒழுங்கைக் கடைபிடிக்கக் கூடிய முறையில் இல்லாதவர்கள். அவர்களை சரியான முறையில் பிரமோஷன் கொடுத்து எடுக்கவில்லை. அவர்கள் தற்காலிகமாக இன்றைக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவி வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி நிரந்தரமாக்கப்படாமல், என்றைக்குமேல் அதிகாரிகள் கருணையில்லாமல், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தொப்பி போய், ஏட்டுத்தொப்பி வந்துவிடுமோ என்ற பிரஷரில், இவர்கள் எப்படி ஒழுங்கைக்காப்பாற்றி குற்றங்ளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பதை கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, காவலர்கள் போதாமை. 10,000 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னது ஒரு பக்கம். இப்போது தேர்வுகள் நடைபெற்று விட்டன. தேர்வுகள் எல்லாம் முடிவுற்று, 4ஆம் தேதியில் கூட பரிட்சை எழுதிவிட்டார்கள். முடிவுகள் இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லை. என்பது ஒரு பக்கம்.

பல இடங்களில் காவல் நிலையங்களில் காவலர்களின் பற்றாக்குறை. காவலர்களின் பற்றாக்குறை அப்படி இருந்தாலும்கூட, ஒரு வழக்கு, ஒரு பிரச்சினை காரணமாக, அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டம் மலையோரப் பகுதி. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய பல இடங்களில் போய் ஒரு காரியத்தைச் சொன்னால் அவர்கள் உடனடியாக அதை விசாரிப்பதற்கான வாகன வசதி கிடையாது. சரி, உடனடியாக தொடர்பு கொள்வதற்கான டெலிபோன் வசதி கிடையாது. புதிதாக மித்திரவளையிலே இன்றைக்கு ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் டெலிபோன் வசதி கிடையாது. இன்னொன்று, இந்த மாவட்டத்தில், பல இடங்களில், பல ஆண்டுக் காலமாக அவுட்-போஸ்டாக இருக்கக்கூடிய இடங்களை, போலீஸ் ஸ்டேசன்களாக மாற்றவேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வந்தாலும்கூட, அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு, கண்ணுமாழியில் இருக்கக்கூடிய, ஆசாரி பள்ளத்திலே இருக்கக்கூடிய, கொத்திக்கோடு குமாரபுரத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த அவுட்-போஸ்ட்கள் உடனடியாக காவல் நிலையங்களாக மாற்றப்படவேண்டும். அதேபோல் இப்போது புதியதாக ககுங்கல்லில் ஒரு காவல் நிலையம் தொடங்கப்பட்டு, இப்போது அங்கே போதிம யகாவலர்கள் கிடையாது. போதிய கான்ஸ்டபிள்கள் கிடையாது அங்கே போதிய காவலர்கள் இல்லாததன் காரணமாக பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் சரியான முறையில் கண்டுபிடிக்கப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கத்தினுடைய ஒட்டுமொத்தமான அணுகுமுறை ஒரு பக்கம், அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறையாலே, காவலர்கள்

1980 மார்ச் 30 (திரு. பொ. விஜயராகவன்)

பாதிக்கப்பட்டது ஒரு பக்கம், இப்படி இருக்கிறது. இன்னொன்று, காவலர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், சரியான முறையிலே இல்லாததினால், இருக்கின்ற வரையில் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வோம், டெற்றுக் கொள்வோம் என்ற அளவிலே தான், இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள காவல் நிலையங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. ஒருவன் ஒரு வழக்கைக் கொண்டு வந்தால், ஒரு புகார் கொண்டு வந்தால், அதில், வாதி, பிரதிவாதி, ஆகியவர்களில் யார் அதிகமான அளவிற்குப் பணம் கொடுக்கமுடியுமோ யாருக்கு அதிகமான அளவிற்கு பணம் கொடுப்பதற்கான வசதிகள் இருக்கிறதோ, அவர்களுக்குத்தான் நீதி கிடைக்கிறதேயல்லாமல், உண்மையிலேயே குற்றவாளி தண்டிக்கப்படுவதில்லை. இது எங்கே போய் நிற்கும்? ஏற்கனவே காவல் நிலையத்தில் இருக்கும் காவலர்கள், காவல்துறை, ஒரு டிமாரலைஸ்டு போர்சாக வருகிறது என்பது மட்டுமல்ல. மக்கள் கூட காவல்துறையை எதிர்த்து புரட்சி செய்கின்ற அளவிற்கு.....

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஜயராகவன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, காவல்துறை அலுவலகங்களில் சென்று வழக்கு பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று மக்கள் செல்லுகின்ற நேரத்தில், யார் கூடுதலாக பணம் கொடுத்தார்களோ, அவர்களுடைய வழக்கை மட்டும்தான் பதிவு செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தோடு இதைப் பேசுகிறார்கள்? எந்த வழக்கிற்கு யார் பணம் கொடுத்தார்கள்? என்பதை தயவுசெய்து குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா? என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே. I can give umpteenth number of cases. If you want I will give a list of it. ஆயிரக்கணக்கானவற்றைச் சொல்லமுடியும். ஒன்றல்ல. (குறுக்கீடு) இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த மன்றத்திற்கு நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் * * *

* * * (குறுக்கீடு). இதுபோன்று எத்தனையோ ஆதாரங்களை வேண்டுமானால் கூட கொடுக்க முடியும்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்கிறார்கள் * * * ஆகவே அவர்கள் பேசியதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ் அகற்றப் பெற்றன.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்) [1984. மார்ச் 30]

திரு. என். சங்கரய்யா ஏற்கனவே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகையில் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதெல்லாம் ரிக்கார்டுகளிலே இருக்கிறது. ஏற்கனவே பேசி பதில் அளிக்கப்பட்ட விஷயந்தான் இது. (கூச்சல்-குழப்பம்)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏன் இவ்வளவு பேரும் எழுந்து நிற்றிறீர்கள்? உட்காருங்கள் இங்கே சாதாரணமாக அன்-பார்லியமெண்ட்டரி என்ற முறையில் வரும் வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல; நம்முடைய விதிகளுக்கு முரணாகப் பேசப் பெறுபவைகளும் கூட நீக்கப்பெறுகின்றன போதிய ஆதாரமின்றி சொல்லப்பெற்ற அந்த வார்த்தைகள் நீக்கப் பெற்றன. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஒன்றுமே பச வேண்டாம் என்றால் எதைப் பேசுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதையுமே பேசக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. கையிலே ஆதாரம் இல்லாமல் குற்றச்சாட்டுகளைப் பேசக்கூடாது. ஆதாரம் இருந்தால், அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு பேசலாம். (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அவர் பெயரைச் சொல்லவில்லை, யாரைப் பற்றியும் குற்றச்சாட்டாகவும் சொல்லவில்லை,...

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். * * * என்று சொன்னால் அதிலிருந்து புரியாதா? * * * அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : உமாநாத் அவர்கள் ஏற்கனவே இது பற்றி பேசியிருக்கிறார். அது ரிக்கார்ட்டிலே இருக்கிறது. அதைத்தான் இவரும் பேசியிருக்கிறார்.

*க மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : அப்படிச் சொல்வதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இதுபோன்ற கருத்து நிலவுகிறது என்பதைத்தான் இந்த அவைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கருத்து ஒன்றும் நிலவ வில்லை.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆக, இது போன்ற சூழ்நிலைகள் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கு நம்முடைய அரசினுடைய தவறான அணுகு முறை தான் காரணம். குறிப்பாக சாவல்துறையினிடையே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இத்தகைய மோசமான சூழ்நிலைகளுக்கு காரண கர்த்தாவாக இருப்பது நம்முடைய அரசினுடைய அணுகுமுறைதான் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த அணுகு முறையின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு பல அவலமான காரியங்கள் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விசாரணைக் கைதிகளை அதிக நாட்களுக்கு லாக்அப்பிலே வைத்திருப்பது, சட்டத்திற்கு விரோதமாக அவர்களை அழைத்துச் சென்று சாவலிலே வைத்திருப்பது; சார்ச் ஷீட் கூடப் போடாமல் விசாரணைக் கைதிகளை லாக்-அப் சிறையிலே வைத்திருப்பது; லாக்அப்பிலே இருப்பவர்கள் மரணம் அடைவது போன்ற இவைகளில் தமிழ் நாடு முதலிடம் வகிக்கின்ற சூழ்நிலை இருப்பது நமக்கெல்லாம் நல்ல பெயரைத் தராது. ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தினுடைய சாவல் துறை என்று சொன்னால், அகில இந்திய முழுவதற்கும், இந்தியாவினுடைய எல்லாப் பகுதிகளும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு இருந்தது. அதைப்போன்ற நிலைமை வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எடுத்துச் சொன்னேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல. ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற இரண்டு சந்தேகத்திற்கு இடமான மரணங்களைப் பற்றி அரசாங்கம் விசாரணை செய்து, ஒரு அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக, நன்றி கூறி அமைகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாவல்துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்காக வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக, நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சாவல் துறை இயங்குகின்ற விதத்தை மக்கள் நல்ல முறையிலே ஆதரித்தாலும், எதிர்க் கட்சியைச்

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

சேர்ந்தவர்கள் கடுமையாக விமர்சனம் செய்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஜனநாயக நாட்டிலே அமைவது என்பது இயற்கை. அந்த முறையிலே ஏதாவது தவறு இருந்தால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சுட்டிக் காட்டுவதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் உண்மையே இல்லாமல், ஆதாரமே இல்லாமல் குற்றச்சாட்டுகளை சாவல் துறையினர் மீது சுமத்துகிறபோது தான் நமக்கு வருத்தம் ஏற்படுகிறது. ஆனாலும், சாவல் துறை இன்னமும் நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு ஏற்ற கருத்துக்களை அவர்கள் சொன்னால், உண்மையிலேயே அந்தக் கருத்துக்களை வரவேற்போம்.

ஆனாலும் எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்த அளவிலே தமிழ் நாட்டிலே இந்த அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், பதவி பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பின்னால், எந்த அளவு ஒத்துழைப்போடு செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இங்கே கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. 1977க்குப் பின்னால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் இங்கே எத்தனையோ உண்டு என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் எங்கே பார்த்தாலும் ஊர்வலங்கள், அதேபோல அடிக்கடி போராட்டங்கள். அது மட்டும் அல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அரசை எதிர்த்து அவர்கள் ஊர்வலங்களை நடத்தச் செய்து, தூண்டி விட்டு இந்த அரசிற்கு எதிராக திட்டமிட்டு பல்வேறு விதமான போராட்டங்களை எல்லாம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு எப்படிச் சமாளித்தது? 1977க்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி எதிர்க்கட்சியினரை இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்கு வோம் என்று சொன்னார்களோ, அப்படி இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரும்புக்கரம் என்ற சொல்லை இந்த ஆட்சியிலே உள்ள காவல் துறைக்கு இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல எதிர்க்கட்சி சார்பிலே நடத்தப்படுகிற ஊர்வலங்கள் இன்னும் பல காரியங்களுக்கு தேவையான பாதுகாப்பை தான் இந்த ஆட்சி காவல் துறையின் மூலமாக கொடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சரி, எப்படி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் இந்த அரசுக்கு எந்த வகையிலே கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்தலாம் என்றுதான் எதிர்க்கட்சிகள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 30] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

மதுரையிலே மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் காவல் துறையினருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டபோது **

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) **.

கமிஷன் விசாரணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. **

என்று சொல்வது அதற்கு எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விசாரணைக் கமிஷன் முன்பு இருக்கிற பிரச்சினையைப் பற்றி பேசத் தேவையில்லை. அது அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்பெறுகிறது.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிரச்சனைக்கு உள்ளாக நான் செல்லவில்லை. இந்த அரசுக்கு எந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டாலும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எல்லா சமயங்களிலும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் வரும்போது, வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய, அல்லது விசாரணையில் இருக்கக் கூடிய ஒன்றைப் பற்றி சந்தேகப்படும்படியாகவோ, சூசகமாகவோ கூட வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று ஒரு முறையை நாம் வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு பிரச்சனைக்குப் போகலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் முக்கியமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நம்முடைய கோட்டையிலே பறக்கிற தேசியக் கொடி பாதிக்கப்பட்டதிலே பறந்துக் கொண்டிருக்கிறதே என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : Guinea நாட்டு அதிபர் மறைந்துவிட்டார். இன்றைக்கு அடக்கம் செய்கிறார்கள். அதனால் அரைக்கம்பத்தில் பறக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் இயங்குகின்ற காவல் துறை மிக சிறப்பாக செயல்படுகிறது. பலவிடங்களில் நடைபெறுகின்ற குற்றங்களை எல்லாம் தமிழக காவல்துறையினர்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

குறிப்பாக நாட்டையே, உலுக்குகின்ற அளவில் அதிர்ச்சி தரக் கூடிய பல சம்பவங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் இத்தனை மணிக்குள் இல்லை என்றால் இத்தனை நாட்களுக்குள் என்று சொல்லுகின்ற அளவில் வெகு வேகமாக வீழ்க்குகளை கண்டுபிடிக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை, எடுத்துக் கொண்டால் கூட அங்கே குமரகோயில் என்ற கோயில் இருக்கிறது. அங்கே பணியில் இருந்த ஒரு காவலர் கொலை செய்யப்பட்டு யாருமே கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவில் இருந்த ஒரு நேரத்தில், காவல்துறை மிக சாமர்த்தியமாக அந்த கொலைகாரனை கண்டுபிடித்து அவனுக்கு நீதி மன்றத்தின் மூலமாக ஆயுள் தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால் தமிழக காவல்துறையை உள்ளபடியே நான் பாராட்டிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்த அளவுக்கு வெகு வேகமாக செயல்படுகின்ற தமிழக அரசின் காவல்துறையை குறை சொல்வது நான் உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் அவர்கள் மேல் திணிக்கின்ற கருத்துக்கள் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற பல்வேறு சம்பவங்களை நினைக்கும்போது நான் அதை சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. வெளி மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்களை நான்கூறும் இரண்டு உதாரணமாக சுட்டிக்காட்டி தமிழக காவல்துறை எந்த அளவுக்கு சிறப்பாக செயல்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பம்பாயில் நேற்று நடைபெற்ற சம்பவங்களை நாம் பத்திரிகையில் செய்திகளாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தினமலர் பத்திரிகையில் மிக விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அங்கே பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமூகத்திலே சமூகவிரோதிகள் செய்கின்ற குற்றங்களை மிக தைரியமாக எடுத்து எழுதிய பத்திரிகை ஆசிரியர் ஏ. எஸ். நாராயணன் என்பவரை அங்கே சொலை செய்திருக்கிறார்கள். எங்கே பம்பாயில்?

அதேபோல் பஞ்சாபில் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நிருபர் சந்தியசோ என்பவர் அங்கே குத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதே போல் கர்நாடக மாநிலத்தில் தந்தி பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் சித்தாமேத் தக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல பீகாரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள காவல் துறைக்கு போட்டியாக அங்கே பூமிசேனா இயக்கத்தினர் ஆயுத ஊர்வலம் வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காவல் துறையினர் இருக்கின்ற எண்ணிக்கையை விட பிகாரில் அதைவிட

1984 மார்ச் 30] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

கூடுதலான எண்ணிக்கையில் தனி நபர்கள் வைத்து இருக்கின்ற பல்வேறு ஆயுத படைகள், தலைமை நிலையங்கள் அங்கே காவல் துறைக்கு சமமாக செயல்பட்டு, காவல்துறை மக்களுக்கு ஒரு நியாயமான நல்ல வழியில் கிடைக்காத முறையில் சூழப்பமான சூழ்நிலைகள் நாட்டில் பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெறுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது போன்ற நிலைமைகள் பல்வேறு மாநிலங்களில் இருந்தாலும் அங்குள்ள காவல்துறை அதை சமாளிப்பதை விட இங்கே தமிழ் நாட்டில் உள்ள காவல்துறை எந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாத அளவுக்கு மக்கள் சுழுகமரக வாழ்கின்ற நல்ல சூழ்நிலை இந்தியாவில் தமிழகத்தில் மட்டும் தான் சிறப்பாகக் காவல் துறை செய்து வருகின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 6 கோடி மக்கள் இருக்கின்ற தமிழ்நாட்டில் 56 ஆயிரம் காவல்துறையினர் இந்த மக்களுடைய சட்டம், ஒழுங்கை கவனிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு திறமையாக இந்தக் காவல்துறை செயல்படுகிறது என்பதற்கு இதுவே உதாரணம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக் கப்பெற்றது) காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் தான் இந்தியாவில் எந்த அரசும் கொடுக்காத சலுகைகளை எல்லாம் தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவலர்களுக்கு மலிவு விலையில் அரிசி, பருப்பு போன்ற பொருட்களை எல்லாம் கொடுக்கின்ற ஒரே அரசு இந்தியாவில் இருக்கின்ற தமிழக அரசு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோல தமிழக காவல்துறையில் தான் ஏராளமான பேர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்கின்ற வகையில் மிக அருமையான சீர்திருத்தங்களை தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கின்ற போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் முன்பு ஒரே ஒரு எஸ். ஐ. தான் இருப்பார். அவர்தான் எல்லாப் பணிகளையும் செய்வார். ஆனால் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அங்கே கிரைமுக்கு தனியாக ஒரு எஸ். ஐ. அதுபோல லா அண்டு ஆர்டருக்கு தனியாக ஒரு எஸ். ஐ. ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமை, மக்களுக்கு விரைவாக பணிகளை செய்வதற்கு ஏற்படுத்தித் தந்த பெருமை தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையே சாரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்] [1984 மார்ச் 30]

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி 2 கோரிக்கைகளை மட்டும் வைத்து முடிக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக கன்னியாகுமரிக்கு தனியாக ஒரு டி. எஸ். பி. அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி சுற்றுலா மக்கள் ஏராளமாக வருகின்ற பகுதியாக இருப்பதால் அந்த கன்னியாகுமரிக்கு தனியாக ஒரு டி. எஸ். பி. அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போல அங்கே தீ அணைப்பு வாகனங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. 2 வாகனங்கள் செயல்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, தேவையான அளவுக்கு தீ அணைப்பு வாகனங்களை அங்கே கூடுதலாக செயல்பட அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போல உட்கோட்ட நீதிமன்றம் தாலுக்கா அளவிலே செயல்படுகின்ற ஒரு நீதி மன்றம்.....(மணியடிக்கப் பெற்றது).

*திரு. ஏ சாதல் ஹம்து : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குக் காவல் துறை மானியத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது காவல் துறையைப் பற்றியும், அதன் சிறப்பான பணிகளைப் பற்றியும் பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குக் காவல்துறை சிறப்பாகவும், போற்றத்தக்க வகையிலேயும் நடைபெறுவதாக இங்கே ஆளுங்கட்சி தரப்பில் பேசப்பட்டது. அப்படித்தான் இந்தக் காவல்துறை நடைபெற வேண்டும் என்பது என் முதல் ஆசை, உள்ளத்து ஆசை.

ஆனால், இப்படிச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் காவல்துறை எந்த அளவிற்கு நடைமுறையில் செயல்படுகிறது என்பது குறித்துப் பல்வேறு சம்பவங்கள் இந்த அவையிலேயே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு பல்வேறு குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. காவல்துறையின் கொடுமைகளைப் பற்றியும், கெடுபிடுகளைப் பற்றியும், அராஜகத்தைப் பற்றியும் பல்வேறுவிதமான ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளில் இந்த அவையிலே நாங்கள் வைத்து இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு இங்கே உள்ள ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானால் அதிகாரிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசலாம். ஆனால் நாட்டு மக்கள் அதை நம்புவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், காவல்துறையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அதை

1984 மார்ச் 30] [திரு. ஏ சாகுல் ஹமீது]

நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல்துறை நிதியாகச் செயல்பட வேண்டும். காவல்துறை நியாயமாகச் செயல்பட வேண்டும்; காவல்துறை பாரபட்சம் இல்லாத முறையிலே செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் ஆசை. காவல்துறை நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எங்களின் பேரவா.

ஆனால், நாட்டிலே நடக்கின்ற நடைமுறைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, காவல்துறை தொடுத்திருக்கின்ற வழக்குகளிலே பெரும்பகுதி பொய் கேசுகளாகத்தான் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு ஆதாரமாக இன்றைக்கு எத்தனையோ பல்வேறு சம்பவங்கள் அதிகாரிகளுக்குமனுக்களின் மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படித் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், உரிய நடவடிக்கை அவைகளின் மீது எடுக்கப்படாத காரணத்தினால் தான் இன்றைக்குக் காவல்துறையின் பாரபட்ச நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

லாக்கப்பில் எத்தனையோ கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன எத்தனையோ வழிப்பறிகள் நடந்திருக்கின்றன; காவல்துறையிலே ஒரு கேசைப் பிடித்தால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களை லாக்கப்பில் அடைக்கின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் திரும்பி வருவார்களா என்ற சந்தேகம் இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால், காவல்துறையின் மீது இன்றைக்கு மக்கள் எந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், காவல்துறையில் எத்தனையோ அதிகாரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பழைய இரும்பு பட்டரை வியாபாரிகள், வெல்டிங் ஓர்க் பட்டரைகள் வாகனங்கள் பழுது பார்க்கும் பட்டரைகள் வைத்திருப்பவர்கள், டிங்கர் ஓர்க்ஷாப் வைத்திருப்பவர்கள் போன்ற இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு வியாபாரிகள் காவல் துறையினிடத்தில் லைசென்ஸ் பெற வேண்டுமென்று மசோதா தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. போக்குவரத்து இடையூறு, திருட்டுப் பொருள் வாங்குவதைத் தடுக்கும் அதிகாரம் காவல்துறைக்கு ஏற்கெனவே உள்ளது. இந்தக் கடைகளுக்கும் ஒரு லைசென்சைக் காவல்துறையிடம் வாங்க வேண்டுமென்று சுட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் தேவையில்லாத ஒன்று. அதுமட்டும் அல்லாமல், அந்த பழைய இரும்புக் பட்டரைக் கடைகள், வெல்டிங் ஓர்க்ஷாப், டிங்கர் ஓர்க்ஷாப் போன்ற பட்டரை இடங்களில் பணியாற்றுகின்ற வேலைக்காரர்களின் போட்டோக்களைக்கூடக் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் தொழிலாளர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. தொழிலாளர் போட்டோ பதிவேடு கடைபிடிக்க வற்புறுத்துவதாவது ரவுடிகளாக சமூக விரோதிகளாக இவர்களைக் கருதுவதாக இருக்கிறது.

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1984 மார்ச் 30]

அவர்கள் நடத்துகின்ற பட்டரைக்கு சிறுதொழில்கள் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம், அங்கு பணியாற்றுகின்றவர்களின் போட்டோக்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்துவது என்பதும் காவல் துறை லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்பதும் இலஞ்ச ஊழல் களுக்குத்தான் வழி வகுக்கும். இதனால் அங்கே உள்ள வியாபாரிகள் போலீசுக்குப் பயந்துகொண்டு வாழ்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த லைசென்ஸ் முறையையும் போட்டோபதிவேடு முறையையும் ரத்து செய்யக் கோருகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ முறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துவிட்டோம்., மைனாரிட்டி மக்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் இல்லை என்று சொல்லிச் சொல்லி சலித்துவிட்டோம். நிச்சயமாக இந்த அரசின் மீது அது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையை சிறுபான்மை சமுதாயம் இழந்திருக்கிறோம். இன்றைக்குக் கூட்டாச்சி பொறுப்பிலே, முஸ்லீம் லீக் பொறுப்பு ஏற்கின்ற வரையில் மைனாரிட்டி மக்களுக்குரிய உரிமைகள் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை நாங்கள் இழந்து விட்டோம். இதைப்பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்து, சலித்து விட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறுபான்மையான முஸ்லீம் மக்கள் ஜமாத்துக்கள் வைத்து தங்கள் சமுதாயப் பணிகளைச் செய்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். யாரோ ஓரிருவர் கம்பிளெயின்ட் கொடுத்தால், அந்த ஜமாத்தை சேர்ந்தவர்களைப் போலீசார் அழைத்து, பேசக்கூடாத. வார்த்தைகளையெல்லாம் பேசி அவமானப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் மீது குற்றம் இருந்தால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் குற்றமில்லாதவர்களை—ஜமாத்தையே அழைத்து அவமானப்படுத்துகின்ற நிலையை எண்ணி முஸ்லீம் மக்கள் பல்வேறு இடங்களில் வருத்தப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பற்றி மொத்தத்திலே எடுத்துக்கொண்டால், சாவல்துறையினால் சட்டம் ஒழுங்குகள் வேறுவிதமாகப் துஷ்பிரயோகமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குண்டா ஆக்ட் என்பது இன்றைக்குத் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசு எத்தனையோ கறுப்புச் சட்டங்களைப் போட்டு, அதனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும், விவசாயக் கூலிகளையும் படாத பாடு படுத்துகின்றது இந்தப் போலீஸ் துறை என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக் கூடாது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

காவல்துறை பணிகள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எதிர்க்கட்சிகளாக இருக்கின்ற எங்களுடைய ஆசையும் விருப்பமும் ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டு நடப்பு அவ்வாறு இல்லை. காவல்துறையில் இலஞ்ச வழல் இருக்கின்றது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்; அவ்வாறு இல்லை என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் நாட்டு மக்கள், படித்த மக்கள் அறிவார்கள். யார் மூலம், எப்படிக் கொடுத்தது? கிறார்கள் என்பது நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியும். அந்த பகுதி மக்களுக்கு தெரியும். அதன் விளைவை வருங்காலம் தாமதமாக உணர்த்தும்.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆக இன்றைக்கு காவல் துறையினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட சமுதாயம் அரிசன சமுதாயமும் முஸ்லீம் சமுதாயமும் தான் இன்றைக்கும் திண்டாமைச் சட்டம் இருக்கின்றது. அப்படி திண்டாமைச் சட்டம் இருந்தாலும் கூட அது சரியாக அமல் நடத்தப்படாத நிலைமை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை வளர்ந்திருக்கின்றது. எனவே சட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அமுல்படுத்த தவறி விட்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கூட கம்மாச்சேரி கிராமத்திலே இரு சமுதாயத்தினருக்கிடையே சோஷல் சண்டை நடந்தது. அப்படி சண்டை ஏற்பட்ட நிலைமையில் ஒரு சமுதாயத்தினர் மீது மட்டும் கேஸ் புக் பண்ணி இருக்கிறார்கள். அதன் சாரணமாக அந்த மக்கள் தினமும் சோர்ட்டுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்க முடிகின்றது. ஆகவே காவல் துறை நல்ல முறையில் பாராபட்சமற்ற முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த ஆட்சியினை விரைவில் மாற்றக்கூடிய ஒரு துறையாக காவல் துறைதான் இருக்கின்றது. நாளைக்கு வாக்குச் சாவடிக்கு மக்கள் செல்கின்றபோது வாக்கு சீட்டை பெட்டியில் போடும் போது அங்கே எாக்கிச்சட்டை தான் சண்மூன் வரும். அதன் சாரணமாக இந்த ஆட்சி மாறும் என்பதைத் கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர், எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற காவல் துறை, தீயணைப்புத்துறை, மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை ஆளும் கட்சி சார்பாக இணைத்துக்கொள்கிறேன் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1984 மார்ச் 30]

காவல்துறையை நெருப்பு என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொதுக்கூட்டங்களிலே குறிப்பிடுவார்கள். எனவே நெருப்பைப் பயன்படுத்துவது போல காவல் துறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அந்த நெருப்பிடம் நாம் நெருங்கினால் அந்த நெருப்பு நம்மை அழித்துவிடும்; நெருப்பை விட்டுவிட்டு வெகு தூரம் நாம் வீலகிச் சென்று விட்டால் குளிர் ஏற்படும். ஆகவே அந்த நெருப்பைப் பயன்படுத்தி எப்படி குளிர் சாய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு குளிர் சாய்வதற்குரிய வகையிலேதான் காவல் துறையை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் துறையின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது மனச்சாட்சியைக் கொஞ்சம் கீழே சமூக நலத்தை விட்டு பொய் சாட்சி சொல்கின்ற அளவுக்கு ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நான் விரும்பவில்லை என்பதை இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சர்நாடசத்திலே இருந்த போலீஸ் நன்றாக இருந்தது; இப்போது சர்நாடசத்தில் இருக்கின்ற போலீஸ் மோசமாக இருக்கின்றது. 1971-லே சித்தார்த்த சங்கரே முதலமைச்சராக இருந்தபோது போலீஸ் துறை கசந்தது; இப்போது அந்தப் போலீஸ் துறை இனிக்கின்றது; இப்படி எல்லாம் மனச்சாட்சிக்குப் பயப்படாமல் தனிப்பட்ட முறையில் பொய்சாட்சி சொல்கின்ற நிலைமை இல்லாமல் மனச்சாட்சிக்குப் பயந்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது நல்லது என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

எங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏதோ காவல் துறை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில்தான் புதிதாக உலகத்திலேயே இல்லாத அளவில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோல் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியைப்பார்க்க கிறோம். இவர்கள் எல்லாம் ஏதோ மகாத்மா போலவும், அனைந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ பாவ ஆத்மா போலவும் அப்படி பாவ ஆத்மாவின் ஆட்சி நடைபெறுவது போலவும் ஒரு தோற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற காட்சியை நாம் இங்கே பார்க்கிறோம்.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

ஜனநாயகத்திலே மனிதனுக்கு மிகப் பெரிய தோல்வி ஏற்படுகின்றபோது அந்த மிகப் பெரிய தோல்வியை தனிமனிதன் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும்போது அவனைச் சுற்றி இருக்கின்ற மக்கள் மத்தியில் ஒரு விரக்தி ஏற்படுகின்றபோது அந்த விரக்தி காரணமாகக் கூட இந்த நாட்டிலே சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு ஆகியவை கெடக்கூடிய வாய்ப்பு உருவாகலாம் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் காவல் துறை மிகவும் கம்பீரமாக இருக்கின்றது, மிக மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றது, அதில் குற்றமே இல்லை, எனவே குற்றம் சொல்வது யார் என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்பவில்லை. அந்தக் கேள்வியைக் கேட்க விரும்பவில்லை என்று கொன்னாலும், இன்றைக்கு இந்தியாவில் மற்ற இடங்களில் இருக்கின்ற காவல் துறையை விட தமிழகக் காவல் துறை செவ்வனே உண்மையாகப் பாடுபடுகின்றது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனவே தனி மனிதனுடைய சுதந்திரமானாலும், சமுதாயத்தினுடைய சுதந்திரமானாலும், கிராம சுதந்திரமானாலும் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் நிம்மதியான சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்று முன்தினம் பேசிய மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதோ தொழிலாளர் போராட்டத்திற்கும், தொழிலாளர் வர்க்க போராட்டத்திற்கும் விரோதத்தனமாக ஒரு போலீஸ் துறையை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பயன்படுத்தி மிகக் கம்பீரமாக இருக்கின்றது என்பதுபோல் சொன்னார்கள். தொழிலாளியினுடைய குரல் வளையை நெறுக்கின்ற அளவுக்குத் தமிழகத்தினுடைய அரசு இருக்கிறது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ஒரு போலீஸ் முறையை எழுப்பி, தொழிலாளர்களுடைய சோரிகைகளை மறைக்க முயற்சிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த முயற்சி வீண் வேலை என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நடந்து முடிந்துபோன காலகட்டங்களில் என்று சொல்கிறார்களே, பொய் வழக்குகள் என்று சொல்கிறார்களே, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களே வழக்குமன்றத்தில் நிற்கிறார்களே என்று சொன்னால், இந்தத் தடையம் கூட கடந்த கால ஆட்சியில் இல்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொய் வழக்குகள் என்று சொல்கின்ற இவர்கள் ஆண்ட கால கட்டங்களில் அந்த வழக்குகளே இல்லாமல் சமாதியில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.கழகத் தொண்டர்களைத் தூக்கி கீழே போட்டுவிட்டு

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1984 மார்ச் 30]

ஆட்களே இல்லாமல் செய்த காட்சியை எல்லாம் தமிழகத் துல் நாம் பார்த்தோம். அந்த நிலைமையில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. இல்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜாதிக்கலவரம் உருவாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். யார் அந்த ஜாதிக்கலவரத்தைத் தூண்டுவது? இன்று கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த, தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் உயர்திரு இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசினார்கள். என்று சொல்கிறார்கள் என்றால்

* * * * *

இதே சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளே நின்று கொண்டு தமிழக மக்கள் மத்தியில் ஜாதிக்கலவரத்தைத் தூண்டுவதற்கு வாதாடுவதாகத்தான் அந்தப் பேச்சு இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பேச்சை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றும் நான் பணிவோடு விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * * * *

என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நிரூபிக்கத் தயாராக இருந்தால் இந்தச் சட்டமன்றம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற நாங்கள், எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். மறைமுகமாக ஜாதிக்கலவரங்களைத் தூண்டுவது, ஆட்சி இழப்பில், விவரம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையை நாட்டு மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி விரக்தி அடைந்து போவது, அந்தக் கலவரங்களைத் தூண்டி விட்டு போலீஸ் கலவரத்தை அடக்கவில்லை என்று சொல்வது எந்த விதத்தில் ஜனநாயகத்தில் நியாயம் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் காவல்நிலையங்களில், லாக் அப்பில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் அதிகம் பேர்கள் சாகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சாவதைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக இல்லை. எந்த உயிர் போனாலும், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருந்தாலும், மனிதாபிமான உள்ள அத்தனைபேரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு மீது அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கின்ற மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நேற்றைய செவ்வாய்க்கிழமை என்ன நடந்தது என்பதைத் தாங்கள் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். என்ன நடந்தது மேற்குவங்காளத்தில் என்று பார்க்கும்போது அனைத்திந்திய அண்ணா

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைகிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

தி.மு.க. அரசு பற்றி சொல்வது நியாயமான குற்றச்சாட்டா என்பதைத்தான் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போன் செஷ்வாய்க்கிழமை வங்காளத்திலே, துறைமுகத்திலே ஒரு தகராறு நடக்கிறது. டெப்பெட்டி கமிஷனர் மேத்தா தன்னுடைய செக்யூரிட்டி ஆபீசர்களோடு போன போது, அந்தத் தகராறில் கொல்லப்படுகிறார். அது சம்பந்தமாக மியான் என்பவரைக் கைது செய்து மாண்புமிகு ஜோதி பாசு அரசு மேற்கு வங்காளத்திலே விசாரிக்கிறது. 24 மணி நேரத்தில் அந்த மியான் என்பவர் இறந்து போகிறார். டாக்டர்கள் பிரேதப் பரிசோதனை நடத்துகிறார்கள், இரத்தக் காயங்கள் உடம்பிலே இருக்கின்றன என்று டாக்டர்கள் தீர்ப்பு சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஜோதி பாசு அரசு மோசமான அரசு என்று கூறுவதா? இதை மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி முதலமைச்சர் அதிர்ச்சி தெரிவித்து இருக்கிறார். அதனுடைய போஸ்ட் மார்ட்டம் அறிக்கை வந்த தற்குப் பிறகு தான் ஜுடிஷியல் என்கொயரி பற்றி தீர்மானிக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, அவ்வாறு அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவம் நடந்ததற்கு முதலமைச்சர் உடனடியாக அதிர்ச்சி தெரிவித்து அது சம்பந்தமான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார் என்பதை அந்த ஆட்சியினுடைய அணுகுமுறையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

திரு. கோவைத்தம்பி : ஏதோ அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு இந்தச் சம்பவங்களுக்கெல்லாம் சந்தோஷப்பட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாடுவது போலவும் மாண்புமிகு ஜோதி பாசு அரசு முதலமைச்சர் இதற்குச் சங்கடமும் அனுதாபமும் தெரிவிப்பது போலவும் மாண்புமிகு மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் கூறுவதற்கு கொஞ்சம் எங்களையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்றுதான் நான் பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவு என்றும் தொழிலாளர்கள் விரோத அரசு அல்ல; தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளை காக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நடக்கின்ற எந்தப் போராட்டத்தையும் நசுக்குகின்ற அரசு அல்ல. அதற்காகக் காவல் துறையை

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, தமிழகத்திலும் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. எனவே, அது சரி என்பது தான் உங்கள் வாதமா?

[1984 மார்ச் 10]

திரு. கோவைத்தம்பி : தவறுகள் நடைபெறுவது மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகிறது, அதனால் தான் தமிழகத்தில் நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆரம்பத்தில் நான் சொன்னேன், மனசாட்சியை கீழே இறக்கிவிட்டு பொய்ச்சாட்சி சொல்கின்ற அளவுக்கு பேச்சுக்களைப் பேச வேண்டாம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற காவல் துறை, ஏதோ ஒரு பத்திரிகை எழுதியதற்காக, ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு அடுத்த வரிசையில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர். ** **

என்று சொல்கிறார்கள். இதே பேச்சு தமிழக சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுமானால்

திரு. என். சங்கரய்யா : ஏற்கனவே அதை நீக்கியாகி விட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த ஒரு வாசகத்தை மட்டும் நீக்குகிறேன். காலையிலே திரு. இராமலிங்கம்** * * *
என்று பேசியதை நீக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் கேட்டார்கள். அந்த வரியும் நீக்கப்படுகிறது.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : நான் தவறாகச் சொல்லி இருந்தால் நீக்குங்கள். நான் ** **
என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் கூட

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடையெல்லாம் நீக்கியாயிற்று.

(பிற்பகல் 12-40).

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை நீங்கள் நீக்குவதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் மறுப்பு சொல்லவில்லை. மக்கள் மன்றத்திற்கு இது தெரியாவிட்டாலும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், புதிய உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், இந்தியாவின் ஜனநாயகத்திலே தமிழக அரசை எப்படி தவறாக அடையாளம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அகில உலகத்திற்கும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று தான் அந்தப் புதிய உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற நண்பர்களுக்கு பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய சூழ்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ் அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

நிலையில் தமிழ் சமுதாயம், திராவிட சமுதாயம் என்று பிரிவினை உணர்வை ஏற்படுத்துவதைப் போல, அதிலே முஸ்லீம் உறவை தனியாக பிரித்துப் பார்ப்பதைப் போல அரசியலில் செல்வாக்கு அற்றவர்கள், தங்களை மீண்டும் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள் என்று விரக்தி அடைந்தவர்கள் வேகமாக நாட்டிலே சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் கெடுக்கிற விதத்தில் பேசி வருகிறார்கள் என்பதை காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின்போது இந்த மன்றத்தில் உங்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் காவல் துறையில் மிக நவீனமான முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைமை மருத்துவமனைகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் தலைமை மருத்துவமனையில் காவல் நிலையம் இருந்தால் தான் அடிதடி தகராறு அல்லது மற்றைய தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அந்தத் தகராறுகளுக்கு தீர்வு காணக் கூடிய சூழ்நிலை வேகமாக ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்றைய தீயணைப்புத் துறையிலும் நவீன கருவிகளை மேலை நாடுகளைப் போல புழுத்தி தீயணைப்பு முறைகளில் முயற்சி செய்து வெற்றிகரமாகப் பணிகளைச் செய்வதற்கு, முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதற்கு, ஆக்கப் பூர்வமான நடவடிக்கைகளில் தமிழக அரசு இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதை நான் மனமார பாராட்டுகிறேன். அவற்றை மேலும் வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. ஆனால் ஆணைமலை என்ற பெரிய ஊர் அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. இடையில் ஒரு ரெயில்வே கேட் இருக்கிறதால் தீயணைப்பு முயற்சிகள் தடுக்கப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பெரிய பகுதியான அந்த ஆணைமலையில் பல நேரங்களில் தீ விபத்தால் பெருத்த சேதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆணைமலையில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. பாரமலை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான காவல் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில கசுத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் காவல் துறை நாம் இன்றைக்கும் சொல்லிக்

[திரு. க. பாரமலை] [1984 மார்ச் 30]

கொண்டு இருப்பதைப் போல திறமைக்குப் பெயர் பெற்ற காவல் துறை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே அதற்கு ஒரு சிறப்பான இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. குறிப்பாக சமீப காலங்களில் கூட தமிழகத்தில் களவு போன சிலைகளை அமெரிக்காவுக்கும், பிரிட்டனுக்கும் சென்று கூட கைப்பற்றிக் கொண்டு வருகிற அளவிற்கு அந்தத் துறை மிகத் திறமையாகச் செயல்படுகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வகையில் அந்தத் துறை பல்வேறு வகைகளில் முன்னணியில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

குறிப்பாக செய்தித் தொடர்பாளராலும் அல்லது அறிவியல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி குற்றங்களைப் பிறப்பிப்பது ஆனாலும் பல்வேறு துறைகளில் நவீனப்படுத்தும் முயற்சியில் இந்தத் துறை தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் ஒரு இடத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. காவல் துறை திறம்பட செயலாற்றி பொது மக்களுக்கும் காவல் துறைக்கும் இடையே சுமுகமான உறவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது நூற்றுக்கு நூறு சரியானது. அப்படிப்பட்ட உறவுகள் சுமுகமான நிலை ஏற்பட வேண்டுமானால் காவல் துறை மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வருவதற்கு காவல் துறையின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக அமைய வேண்டும். குறிப்பாக தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பு காவல்துறை மூலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை பொதுமக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நிச்சயமாக அந்த உறவு வளர முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற போது, 1982-83-ல் குற்ற எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் “தாராளமாகக் குற்றங்களைப் பதிவு செய்யவேண்டும்” என்ற அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள குற்றங்களைப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது என்று அந்த எண்ணிக்கையில் இருந்து தெரிகிறது. குற்றங்களைத் தாராளமாகப் பதிவு செய்வது என்பது உண்மையிலேயே பொதுமக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும். யார் புகார் கொடுத்தாலும், உடனே அந்தப் புகாரை பதிவு செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட இன்னும் பல இடங்களில் சரியாக அது கடைபிடிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக பெட்டிஷன் என்கொயரி என்ற நிலையிலே மேல் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் விசாரிக்கப்படுமானால், கீழே பல தவறுகள் நடப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, தாராளமாக வழக்குகளைப் பதிவு செய்வது என்ற

1984 மார்ச் 30] [திரு. க. பாரமலை]

முறையில் யார் பெட்டிஷன் கொடுத்தாலும் அதைப் பதிவு செய்து, விசாரணைசெய்து தவறு இருந்தால் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்வது என்கிற முறையில் காவல் துறை பின்பற்றும் மானால் காவல் துறையின் மீது ஒரு நல்ல நம்பிக்கை பொது மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும். ஆகவே குற்றங்களைப் பற்றிய குறிப்பு 1982 மற்றும் 1983 ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, புகார் செய்யப்பட்டவை 1982-ல் 34,680 ஆகவும் 1983-ல் 40,039 ஆகவும் இருக்கிறது. ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்களைப் பொறுத்த அளவில் 1982-ல் 25,174 ஆகவும் 1983-ல் 26,209 ஆகவும் இருக்கிறது. குற்றக் கண்டுபிடிப்புகளின் விழுக்காடு 1982-ல் 72.5 ஆகவும் 1983-ல் 65.5 ஆகவும் இருக்கிறது. இப்படிக் குறைவாக இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி துறை சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியுரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எந்த அளவுக்கு இங்கே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1976 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு குடியுரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழக அரசுக்கும் அது வந்தது. அதனுடைய அடிப்படையில் அதன் பிரிவு 15 உட்பிரிவு 6-ல் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மாநில அரசாங்கங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்பதிலே அந்தத் துறை கொஞ்சம் மெத்தனமாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே நான் கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த உட்பிரிவில் தீண்டாமையினால் ஏற்படுகிற விளைவுகளைக் கண்டறிந்து அவைகளைக் களைவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முனைப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமானால் நிச்சயமாக அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்ததாகக் கருத முடியும்.

(பிற்பகல் 12-50)

அப்படி இந்த 'ட்ரவுட் ரோ ஏரியா'வைக் கண்டறிவதைப் போன்று 'அண்டச்சபிலிட்டி ப்ரோன் ஏரியா' வைக் கண்டறிந்து இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் தவறு நடக்காமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் கருப்பம் பட்டி காட்டுராஜா போன்ற இளைஞர்கள் கொலை செய்யப்படுவதைத் தடுத்திருக்கலாம்.

[திரு. க. பாரமலை]

[1984 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு கூட எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அரிசன மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை பற்றி வந்திருக்கிறது. அரிசன நல மானியத்தில் கூட இதுபற்றிச் சொன்னோம். சிவகங்கையில் ஒரு கல்லூரி மாணவன். அவன் ஒரு அரிசன மாணவன். மாணவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட்டான். தேர்தலில் போட்டியிட்டான் என்பதற்காக அவனை அடித்து, இன்றைக்கு மருத்துவமனையில் சேர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சம்பவம் இன்று தான் நடக்கிறது என்று அல்ல, பல வருஷங்களாக அந்தக் கல்லூரியில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது முன்கூட்டியே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்காமல் இருக்க காவல் துறை ஏன் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இனிமேலாவது அந்த இடங்களைக் கண்டறிந்து, தயவுசெய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் தேர்தலில் போட்டியிடாமல் மற்றவர்களுக்கு ஒட்டு போட்டாலும் எங்களை அடிக்கிறார்கள்; நாங்களே போட்டியிட்டாலும் எங்களை அடிக்கிறார்கள். கண்ட இடத்தில் தாக்குகிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தேர்தல் இல்லாமல் இருப்பதுதான் எங்களுக்கு நல்லது என்று எனக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்து, இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளில் தேர்தல் இல்லாமல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, குடிமையியல் பாதுகாப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக வழக்குகள் பதிவு செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமித்திருக்கிறோம்: ஜீப் வழங்கி யிருக்கிறோம்; போதுமான ஸ்டாஃப் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை என்ன? இதுவரை வழக்குகள் போட்டார்கள்; எத்தனை வழக்குகளுக்கு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; எத்தனை வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன; எத்தனை வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது என்பன போன்ற விவரங்களை இந்த அறிக்கையில் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். நாங்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட விவரங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை.

1984 மார்ச் 30]

(திரு. ச. பாரமேஸ்வரன்)

இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை நகரிலே ஒரு முதல் வகுப்பு குற்றணியல் நீதிமன்றம் இருக்கிறது. அதில் போடப்படுகிற வழக்குகளில் 98 சதவீதம் வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. எதற்காக அப்படி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது? புலன் விசாரணை செய்கிற அதிகாரிகள் மீது தவறு இருக்கிறதா? அல்லது சாட்சிகள் வரவில்லையா? என்ன காரணம்? ஏன் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு ஆய்வு நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக ஒரு சம்பவத்தை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு காவல் நிலையத்தில் ஒரு இன்ஸ்பெக்டரால் துன்புறுத்தப்பட்ட ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர், அந்த இடத்தைவிட்டு வேறு எங்காவது போக வேண்டுமென்று விரும்பினார். அவரை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் உயர் அதிகாரியிடம் கேட்டபோது, அவர் சொன்னார். அவருடைய பர்சனல் ஃபைல் எல்லாம் பார்த்து, அவர் எந்தவிதமான குற்றமும் செய்யாதவராக இருந்தால், நன்னடத்தை உள்ளவராக இருந்தால், அவரை புலன்விசாரணைத் துறைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்.

நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்தத் துறைக்கு வருகின்றவர்கள் தவறு செய்யாதவர்களாக திறமையிக்க அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும். நாணயமான அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் இந்தத் துறையிலே சிறப்பாக பணியாற்ற முடியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் உத்தியோக உயர்வுக்கு சிறந்த தகுதி பெற்றவர்கள் என்று கருதப்பட வேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்கள் திறமையாக, நாணயமாகச் செயல்பட முடியும்.

அதோடு இந்த வழக்குகளை நடத்துகிறபோது அசாதாரண குழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக குடிமையியல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகளைப் போடும்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒருபுறமாகவும், தீண்டாமைக் குற்றம் புரிந்துவிட்டு, அவர்களுக்கு எதிராக வழக்காடுகிறவர்கள் ஒருபுறமாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் சம்பந்தமாக தவறு செய்த குற்றவாளிகள், புலன் விசாரணை செய்கின்ற அதிகாரிகள்,

(திரு. க. பாரமலை) [1984 மார்ச் 30]

நீதிமன்றத்தில் வழக்காடுகின்ற வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவராக இருந்தால், அந்த வழக்கு தோல்வியடைந்துவிட்டால், பொதுமக்களிடத்திலே அது சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வழக்கிலே அரசாங்க வக்கீல்தான் வாதாட வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாமல் தனிப்பட்ட வக்கீல்களை வைத்தும் கேஸ் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு 'பானல்' போட்டு, வருகின்ற வழக்குகளில் யார், யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கின்ற தன்மையைப் பார்த்து, அந்த வழக்கின் நிலைமைக்கு ஏற்ப அந்தப் பானலில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்களில் ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்து, வழக்கை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

மேலும், இந்த அறிக்கையிலே ஒரு 'ரீசர்ச் அண்ட் அனலைஸ் ஸ்கீம் சாங்ஷன்' செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன் நல மானியத்திலும் ஒரு 'எவாலுவேஷன் ஸ்கீம்' சொல்லப்பட்டிருந்தது. இந்த இரண்டும் ஒன்றுதானா என்பது தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்த ரீசர்ச் அண்ட் அனலைஸ் ஸ்கீமை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கம் செய்திருந்தாலும் கூட நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருந்தார்கள். அப்படியில்லாமல் இந்த ஆண்டு நல்ல முறையில் நடைமுறைப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமூக கலவரங்கள் நடைபெறுகின்ற பகுதிகளில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் டெலிபோன் வசதிகளைப் பொருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறை ஆய்வாளர்களுக்கு இன்றைக்கு ஜீப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிய தகவல் கிடைத்ததால் கூட, அவர்கள் உடனடியாக அங்கு போய்ச் சேர்வதற்கு, தனி யார் வாசனங்களையோ லாரிகளையோ தேட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு ஜீப் வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1981 ஆம் ஆண்டு ஒரு சமூக கலவரம் நடந்த இடத்தில், சில வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. சத்திரக்குடி என்ற இடத்தில் பல பேர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, அதிலே நூற்றுக்கு அதிகமான ஹரிஜன மக்கள் எதிரிகளாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பல்வேறு கிராமங்களில் வசிக்கின்ற ஏழைகள் இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 30]

(திரு. க. பாரமலை)

கள், அந்த வழக்குகள் இன்றைக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. அவர்கள் வாய்தாவிற்றாகக் கோட்டிற்குச் சென்று வருகிறார்கள். அன்றாடம் வேலை செய்யும் அந்த ஏழைகள் இப்படி 3, 4 வருடங்களாக நீதி மன்றத்திற்குச் செல்வது நியாயமாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் கட்டனூர் என்ற இடத்தில் ஒரு புறக் காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அதை காவல்நிலையமாக உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம், முகிரியில் ஒரு ஃபையர் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே வண்டிகள் கிடையாது. போதுமான கட்டிட வசதிகளும் கிடையாது. எனவே அது குறித்து உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்து, வண்டிகள் வாங்குவதற்கும், கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்து, உத்தரவிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்காக சமூக அந்தஸ்து பெறுவதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்ததற்காக நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு நிலையிலும், இந்த உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டுமானால், என்னால் தனியான விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே உத்தியோக உயர்வைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில், அதிகமான அளவில் ஹரிஜன அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், இன்றைக்கு 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உத்தியோகம் நியமனங்கள் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த 18 சதவீதம், 18 சதவீத ஜனத்தொகை இருந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது, 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனத்தொகைக் கணக்குகளைப் பார்த்தால், 19.45 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே இந்தச் சமுதாயத்திற்கு 20 சதவீத நியமனங்களை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சொல்ல விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக — இந்த அவையிலுள்ள பல்வேறு நிரந்தரக் கமிட்டிகள் இருப்பதைப் போல, Legislature Committee on Scheduled Castes and Scheduled Tribes இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. க. பாரமலை)

[1984 மார்ச் 30]

பாராளுமன்றத்தில் இருப்பதைப் போலவும், மற்ற சில மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போலவும், தமிழ்நாட்டு சட்டசபையிலும் Legislatur Committee on Scheduled Castes and Scheduled Tribes இருக்க வேண்டும். அது குறித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அதாவது, ஒவ்வோர் இடத்திலும் இந்தப் போலீஸ் நிலையங்கள் சீரோடும், சிறப்போடும் நடைபெற வேண்டுமென்றால், ஜனங்கள் அங்கங்கே கொடுக்கிறார்களே மகஜர்கள் - அந்த மகஜர்கள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி பதிவு செய்யப் பட்டவைகள் உண்மையிலேயே நியாயமாக உள்ளதா, சரியாக இருக்கிறதா என்று உணர்ந்து, கீழ உள்ள அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வார்களேயானால், மக்கள் மத்தியிலே அவர்கள் மீது ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்படும்.

1947-ஆம் ஆண்டு டில்லியிலே ஒரு மிகப் பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டது. அந்தச் சமயத்திலே அங்கே உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளால் அந்தக் கலகத்தை அடக்க முடியாமல், சென்னையிலிருந்து தமிழகத்திலிருந்து போலீஸ் வரவழைக்கப்பட்டு, அந்தக் கலகம் அடக்கி ஆளப்பட்டது. தமிழகப் போலீஸ் ஒரு சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை மீண்டும் வரவேண்டும் என்று எங்களைப் போல் உள்ளவர்கள் ஆசைப் படுகிறோம். அதைப்போல ஒரு நல்ல முறையில், சீரிய முறையில் பணிபுரிகின்ற ஒரு நிமைலையை உருவாக்கவேண்டும்.

இதர மாநிலங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே கலவரம் நடக்கிறது இங்கே கொலை நடக்கிறது. இங்கே கொள்ளை நடக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதை ஒப்பிட்டுப் பேசி, அங்கே நடக்கவில்லையா, இங்கே நடக்கவில்லையா என்று கேட்பது, நல்லதல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எனவே நாம் நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த

(பிற்பகல் 1-00)

வரையிலும், இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும், உண்மையிலேயே நல்ல உயர்ந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லாம், நல்ல முறையில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் எல்லாம்

1984 மார்ச் 30] (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்)

இங்கே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்த இலாக்காவை நல்ல முறையில் கண்காணித்து, சீரோடும் சிறப்போடும் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னைப் போன்ற வர்களுடைய ஆசையும் எண்ணமும் என்பதை நான் இந்த நேரத் திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முதன் முதலாக இந்தத் தீயணைப்புத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே 27 வண்டிகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மதுரையைப் பொறுத்தவரையிலே 13 வண்டிகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையிலே அத்தனையும் நல்ல முறையிலே இயங்குகிறதா என்று பார்ப்போமானால் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. இந்தத் துறையில் 9 மாதங்களுக்கு உள்ளாக 5 பேர்கள் டைரக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரையாவது ஒருவரை, நிரந்தரமாக 3 ஆண்டுக்காலம் வரைக்கும் இங்கே இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இருந்தால்தான், அதிகாரியாக வரக்கூடியவர்கள் திறமையாகப் பணியாற்றி, அங்கே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி கண்காணிக்க முடியும்.

இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியில், உள்ள வத்தலகுண்டில் ஒரு தீ அணைப்பு நிலையம் ஆரம்பித்துவிட்டு இது வரைக்கும் அங்கே வண்டியில்லை. இது வரைக்கும் வண்டியில்லாத காரணத்தால், இங்கே ஏதாவது ஃபையர் ஆக்கிடுன்ட் என்றால், உடனே பழைய மாதிரி பெரியகுளத்திற்குப் போன் போட்டு, அங்கே யிருந்து அந்த வண்டி வருவதற்குள்ளாக, குடிசைகள் எல்லாம் நாசமாகப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினாலே எங்கே எல்லாம், தீ அணைப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்றதோ, அங்கே எல்லாம் கண்டிப்பாக நல்ல முறையில் பழுதில்லாத வண்டிகள் இருக்க வேண்டும். பம்புகள் இருக்க வேண்டும், அதற்கு மோட்டார்கள் பொறுத்தப்பட்டு இருக்க வேண்டும், 2 ஆண்டுக்கு முன்பு நாம் பேப்பரிலே பார்த்தோம். நாமக் கல்லிலே தீ விபத்து ஏற்பட்டு, அந்த வண்டி கெட்டுப்போய் தண்ணீரை வெளியே செலுத்த முடியாமல், இருந்தபோது அங்குள்ள மக்கள் தீயணைப்பு படையினரை அடித்ததை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இல்லாமல், நல்ல முறையில் இயங்கக்கூடிய வண்டிகளை நாம் வைத்தால், அது மிகவும் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல் மதுரையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு டெப்யூட்டி டைரக்டருக்கு 10 ஜில்லா, அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது, ஏற்கெனவே மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது, திருச்சியிலே கோவையில், 2 டெப்யூட்டி டைரக்டர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு குறிப்பிடுவது இருந்தது. அதற்குப் பணமும்

(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1984 மார்ச் 30]

ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இதுவரைக்கும் அது அமல்படுத்தப்படவில்லை, எனவே இதையெல்லாம் பிரித்து பிரித்து ஒரு டைரக்டர் திறமையானவராக இருந்தாலே போதும் — மேலிருப்பவர்களை பிரித்து பிரித்து, 2 ஜில்லாவிற்கு, 3 ஜில்லாவிற்கு ஒருவர் என்று நிலைமையை ஏற்படுத்துவோமேயானால், நிச்சயமாக இந்தத்துறை நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்த இரண்டு துறைகளிலும் போலீஸ் துறையிலேயும், தீ அணைப்புத் துறையிலேயும் வேலை செய்வது என்பது ரிஸ்க்கான உத்தியோகம். அவர்களுக்கு எந்த நேரத்திலே என்ன வரும் என்று தெரியாது. அவர்கள் என்னென்ன கேட்கிறார்கள், அத்தனை சலுகைகளையும் நாம் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு சம்பள உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சப்படி உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, பதவி உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வீடு கட்டுவது, தங்களுடைய குடும்பத்தில் உள்ள பெண்கள் ஏதாவது ஒரு உபயோககரமான முறையில் ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி, அப்படிச் செய்தால் தான் அவர்களுக்கு உபரியாக வருமானம் வரும். அதை வைத்து, அந்தக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏற்படும். அந்த வகையில் எத்தனை வசதிகள் வேண்டுமானாலும் அவைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால்தான் அது நன்றாக இருக்கும்.

சென்றமுறை அரிசி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்; கொடுத்தார்கள், பருப்பு கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்; கொடுத்தார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 1967 ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது, உடனே 1 படி, படிப்படியாக 3 படி என்று சொன்னார்களே, அதைச் சொல்லிவிட்டு, மதுரையிலேயும், மெட்ராசிலேயும் ஒருபடி அரிசி போட்டுவிட்டு, பிறகு அதை நிறுத்தினார்களே, அந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது. நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். மகாத்மா காந்தி என்ன நினைத்தார்கள். 'நான் விரும்பும் சுதந்திர இந்தியாவில், ஒரு சாதாரண நல்ல, அழகிய மங்கை தன்னுடைய உடம்பெல்லாம் வைரத்தையும் வைரோரியத்தையும் போட்டுக்கொண்டு, இரவு 12 மணிக்கு, தன்னந்தனியாக ரோட்டிலே நடந்து செல்லவேண்டும்; பயமின்றி நடந்து செல்லவேண்டும்; அப்பேர்ப்பட்ட சுதந்திரத்தைத்தான் நான் விரும்புகிறேன்' என்று காந்திஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? இன்றைக்கு நாட்டிலே

1984 மார்ச் 30] (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்)

போலீஸ் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கிறது என்று நாம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் என்ன நடக்கிறது? யாராவது திருடினால், அந்தத் திருடனைப் பிடித்து, இந்தப் போலீஸ் அடிக்கக்கூடாது. யாராவது கொலை செய்தால், அந்தக் கொலைகாரனை இந்தப் போலீஸ் பிடித்து அடிக்கக்கூடாது. யாராவது கற்பழிப்பு சம்பவத்திலே ஈடுபட்டால், அவனைப் பிடித்து அடிக்கக்கூடாது, என்ற நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்குமானால் நிச்சயமாக ஒரு கொலைக்கு 9 கொலைகள் நடக்கும், ஒரு திருட்டுக்கு ஓராயிரம் திருட்டுக்கள் நடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே—நாங்கள் எல்லாம் கமிட்டியிலே சொல்லும்போது அந்தமான் தீவிலே பார்த்தோம். அதாவது கில்லட்டின் போல், வந்தேமாதரம் என்று சொல்லக்கூடியவனை, அவனுடைய உடம்பை அப்படியே பிடித்து, அவனைச் சவுக்கால் சவுக்கடி கொடுப்பார்கள். அந்த அடியினாலே, உடம்பை அவனால் ஆட்டக்கூட முடியாது, இப்படி அப்படி அசைக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு இன்றைகு யார் செய்தாலும் * * *

பத்து வயது குழந்தை கூட மானபங்கப் படுத்தப்படுகிறான். அதேபோல தனியாக ஒரு இடத்திலே வீடு கட்டப்பட்டிருந்தால், அந்த வீட்டிலே இருக்கிறவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, பகல் வேளைகளில் அந்த வீட்டு அம்மா மட்டும்தான் இருப்பார்கள். ஒரு திருடன் போய் கதவைத் தட்டுவான். அந்த அம்மா ஓடி வந்து கதவைத்திறப்பார்கள். கதவைத்திறந்தவுடன், அம்மா ஐயா பேப்பர் வாங்கிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள், ஐயா ஆபிசிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வான். பிறகு எனக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தாருங்கள் என்று சொல்வான். உடனே அந்த அம்மா உள்ளே போய் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்குள்ளாக இவன் உள்ளே புகுந்து கதவைத் தாள் போட்டு வாயிலே துணி அடைத்து மானபங்கப் படுத்திவிட்டு, அல்லது கொலை செய்துவிட்டு, அந்த இடத்திலேயிருந்து நகை நட்டுகளை பிடுங்கிக்கொண்டு போகிற நிலைமை இருக்கிறது என்றால்; அந்த திருடனை அடிக்கக்கூடாது என்ற நிலையை நாம் வைத்திருப்போமேயானால், இதைவிடக் கொடுமையான செய்கைகள் இந்த நாட்டிலே ஏன் ஏற்படாது என்பதை, நான் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1984 மார்ச் 30]

அவனை பின்னால் போலீஸ் பிடித்துவிடுகிறது. போலீஸ் துறையினர் கொலை செய்தவர்களை, குற்றம் செய்தவர்களை, திருடுபவர்களை எல்லாம் பிடித்து விடுகின்றனர் என்றாலும் கூட, அவர்களைச் சற்று லேசு பாசாக விட்டு விடுகிற காரணத்தால் தான், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காததன் காரணத்தால்தான், இன்றைக்கு கொலையும், கொள்ளையும் திருட்டும், கற்பழிப்பும் நாட்டிலே அதிகமாகி வருகின்றன என்பதை மிக வருத்தத்தோடும், மிக வேதனையோடும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனவே இந்த மாதிரி நிலைமை நீடிக்குமானால், முதலிலே போலீஸ் துறை பெருமையோடு இருந்ததே; இந்தியா முழுவதும் சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றக் கூடிய போலீஸ் துறை என்று பெருமையான பெயர் பெற்றிருந்ததே, அந்த நிலைமையை நாம் மீண்டும் உருவாக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், இவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதில் நீங்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ்ஸிலே பெண்கள் போகிறார்கள். 40, 50 பயணிகளும் போகிறார்கள். அதிலே ஒருவன் திடீர் என்று எழுந்து ஒரு பெண்ணிடத்திலே போய் துப்பாக்கியைக் காட்டி, அவள் போட்டிருக்கும் நகைகளை கொடு என்று கேட்கிறான். நகையைக் கொடுக்காவிட்டால் அவன் துப்பாக்கியால் சுட்டுவிடுவான். அங்கே இருக்கக்கூடிய இதர பிரயாணிகளும் அதை தடுத்து நிறுத்த முயல்வது இல்லை. காரணம் அவன் துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறான். அல்லது கத்தி வைத்திருக்கிறான். அதைத் தடுத்தால், நம்மீது துப்பாக்கி குண்டு விழுந்துவிடும், நம்மீது கத்தி வைத்து குத்தி விடுவான், ஆகையால் நமக்கு ஏன் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ரயிலிலே பிரயாணம் செய்யக்கூடிய பெண்களிடத்திலே — அவர்கள் அதிகமான நகை போட்டிருக்காவிட்டாலும் கூட, 2 பவுன், 3 பவுன் போட்டிருந்தாலும் கூட, திருடர்களுக்கு அது உறுத்துகிறது. உடனே அந்தப் பெண்ணை கத்தியைக் காட்டி பயமுறுத்தி நகைகளைக் கொடு என்று கேட்கிறான். அந்தப் பெண் கொடுக்க மறுத்தால் அவளைக் குத்திவிடுகிறான். ரயிலிலே இருப்பவர்கள் அப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகு ரயிலிலே சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்து நிறுத்தி வெகு சாதாரணமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்றால் அவர்களை கசை அடி கொடுத்து, அவர்களுடைய எலும்பு எல்லாம் சிதறக்கூடிய

1984 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

சூழ்நிலையை உருவாக்கக் கூடிய அளவுக்கு, அந்த போலீசுக்கு நாம் அதிகாரத்தை வழங்கினால் ஒழிய நாட்டிலே கொலையும், கொள்ளையும் நிறுத்தப்படமுடியாது என்ற கருத்தை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன். எனவே அதைச் செய்தால்தான் நாம் நிச்சயமாக சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நிறுத்த முடியும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், எத்தனையோ பெண்கள் மானபங்கப்படுத்தப்படுகிற சூழ்நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. யார் யார் பெண்களை கற்பழிக்கிறார்களோ அந்தக் கொடியவர்களை, வெறி நாய்களை அடிப்பது போன்று அடித்து, அவர்களை எல்லோர் முன்னாலேயும் தூக்கில் இட்டால்தான் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தினசரி பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம். காலையிலே செய்தித்தாளைப் பார்த்தால், இங்கே கற்பழிப்பு, அங்கே கற்பழிப்பு இங்கே கொலை, அங்கே கொலை என்று செய்திகள் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, ஒரு தாய் என்ற முறையிலே ஒரு பெண் என்ற முறையிலே கண்ணீர் விடுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு பல இடங்களில் பெண்களை லாக்கப்பிலே வைக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே லாக்கப்பிலேயே பெண்களை வைக்கவே கூடாது. அப்படி வைப்பதன் காரணத்தாலேதான் பலவிதமான அபகீர்த்திகள் போலீஸ் இலாகாவிற்கே எற்படக் கூடிய அளவில் நிலைமைகள் நடக்கின்றன. கிச்சிப்பாணையத்திலே இது போன்ற ஒரு சம்பவத்தை விசாரிப்பதற்காக நம்முடைய அரசு ஒரு ஒன்மேன் கமிஷனை நியமித்தது. அந்த ஒன்மேன் கமிஷனிலே ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட நீதிபதியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த நீதிபதி விசாரணை செய்துவிட்டு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே 'பாரர் 49-ல்' 'இறுதியாக, தெய்வமணி சா. பொ. 2 வரிசை புகைப்படங்களில் கண்டுள்ளபடி சா.பொ. 3, புடவையை கழுத்தில் சுற்றி தூக்கிலிட்டு உயிரை மாய்த்துக் கொண்டாள் என்று சொல்வது, தெய்வமணிக்கு கிச்சிப்பாணையம் காவல் நிலையத்தில் காவலர்களால் ஏற்பட்ட மரணத்தை மறைக்க பொய்யாக நடத்தப்பட்டுள்ள நாடகம் என்றே கருதுகிறேன்' என்று அந்த சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1984 மார்ச் 30]

ஆகவே இரவு நேரத்திலே பெண்களைக் கொண்டு போய் காவல் நிலையத்திலே வைத்திருப்பதன் காரணத்தாலேதான், அது சின்னப் பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி, வயதானவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது நடுத்தரமாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு பெரிய அபகீர்த்தி ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி, அந்த அபகீர்த்திக்கு இந்த அரசு இலக்காகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் பெண்களை லாக்கப்பிலேயே வைக்கக்கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே பெண்களை எந்தக் காலத்திலும் லாக்கப்பிலே வைக்கக் கூடாது. அந்த முறை மாற்றப்படவேண்டும். அவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களை கண்டியுங்கள், தண்டனை கொடுங்கள். தண்டனை கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுங்கள். அடுத்த நாள் விசாரணைக்கு வரச் சொன்னாலும் வருவார்கள் அவர்களை லாக்கப்பிலே வைக்கக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

தண்டாமை ஒழிப்பின்கீழ் பல கேஸ்கள்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப்போன்று போடப்பட்டிருக்கிறது— அவைகளிலே பல கேஸ்கள் தள்ளுபடியாகின்றன. சுதந்திரம் அடைந்திருக்கின்ற இந்தக் காலத்திலே, 37 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட இந்தக் காலத்திலே ஜாதிக் கொடுமை இன்றைக்கும் கிராமங்களிலே இருக்கிறது. என்றால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும். இன்னும் சில இடங்களிலே தவறாக கேஸ் தொடுக்கப்படுகிறது, எங்களுக்கும் அது தெரிகிறது, நாங்களே சென்று தவறான கேஸ் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் ஜாதிக் கொடுமை என்று கேஸ்கள் வந்தால் யாராவது ஜாதியைப் பற்றிப் பேசிவிட்டால் 500 ரூபாய் அபராதம் என்றும் 6 மாதம் ஜெயில் என்றும் இருக்கிறது. யாராவது ஜாதியைப்பற்றிப் பேசினால் 500 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று பத்து கேஸ்கள் போட்டு விட்டால் தான் அடுத்தபடியாக ஜாதிப் பிரச்சினையை வராது. அதோடு 6 மாத ஜெயில் தண்டனையும் கொடுத்தால் தான் பிரச்சினைகள் தீர வழிவகுக்க முடியும்.

1984 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பெரன்னமமாள்]

இப்போது 5 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் தமிழ்நாட்டிலே 56 ஆயிரத்து சொச்சம் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏறெனவே 12 ஆயிரம் போலீஸ்களை வேலைக்கு எடுப்பதற்காக இன்டர்வ்யூ செய்து பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை எடுப்பதாக இருந்தும் இதுவரைக்கும் அவர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. இப்போது மறுபடியும்சப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு செலக்ஷன் என்று செய்யப்பட்டது. அதிலும் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது திரும்பவும் போலீஸ்காரர்களைத் தேர்வு செய்வதற்கான ஒரு சூழ்நிலை நடக்கிறது என்றால், — நாம் ஏதாவது தேர்வு செய்தோம் அந்தத் தேர்வை முடித்து அந்தப் பதவியை கொடுக்க வேண்டும்— அப்படிக் கொடுக்காமல் ஏதோ அழுகிற பிள்ளைக்கு வாரைப்பழத்தைக் காட்டுகிறமாதிரி, உனக்கு உத்தியோகம் வந்து விடும் வந்துவிடும் என்று சொல்லி வளர்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் அதுவும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கின்ற துறையிலே இருக்குமானால் அது இந்த சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல. தமிழகத்திற்கு நல்லதல்ல என்பதைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச்சொன்னார்கள். இதற்கிடையில் நானும் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேசவிரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தீயணைப்புத் துறையின் விளக்கக் குறிப்பிலே 3-வது பாராவிலே, சிறந்த நவீன தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த புதிய ஊர்திகளையும் இதர தீயணைப்பு சாதனங்களையும் வாங்குவதன் மூலம் இம்மாநிலத்தின் தீயணைப்புத் துறையை நவீனப்படுத்துவதற்கு அரசு அதிகபட்ச முயற்சி எடுத்து வருகின்றது. இதற்காக இந்தியப் பொது ஈட்டுறுதி கழகத்திடமிருந்து ரூபாய் 1.41 கோடி கடனாகப் பெறப்பட்டது' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 6 கோடியே 48 லட்சத்து 99 ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாக கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் 1½ கோடி பொய் வரைக்கும் கடனாக வேறு வாங்கப்படுகிறது. இப்படி இவ்வளவு அதிகமாக வாங்கப்படுகின்ற

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்] [1984 மார்ச் 30]

நிதி எந்த அளவுக்கு உதாசீனமாக ஊதாரித்தனமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை என்னால் நிரூபிக்கமுடியும். இது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய துறை. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய துறை என்றால், மிகச் சிறப்பாக நிர்வகிக்கக்கூடிய ஒரு துறை என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நிர்வாகத்திலே சீர்கேடு என்பது உச்சக்கட்டத்திற்கு போய்விட்டதை நான் நிரூபிக்கமுடியும்.

இங்கே ஊர்திகள் வாங்குவதற்கு கடன் வெளியிலிருந்து வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் கிட்டத்தட்ட 34 ஊர்திகள் செயலற்று கிடக்கின்றன. 1979 இல் வாங்கிய ஊர்தி இன்னும் முழுமையாக செயல்படவில்லை ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தால் அனுமதியளிக்கப்பட்ட சில தீயணைப்பு நிலையங்கள் செயல்படவில்லை. இங்கே 23 ஆம் பக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசினரால் ஏற்கெனவே ஒப்பளிக்கப்பட்டு, இன்னும் திறக்கப்படாமல் இருக்கும் தீயணைப்பு நிலையங்கள் 17 என்று சொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே 33 ஆம் பக்கத்திலே கடைசியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, அனுமதி வழங்கப்பட்டு தொடங்கப்படாமல் உள்ள தீயணைப்பு நிலையங்கள் 34 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எது உண்மை? நமக்கே புரியவில்லை. பதினேழா அல்லது முப்பத்து நாலா? நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பிலேயே வித்தியாசம் இருக்கிறதே ஏன்? நீங்கள் மானியக் கோரிக்கையிலே 6½ கோடி ரூபாய் கேட்கிறீர்கள். அது அளிக்கப்படுகிறபோது இந்த நிதியை நீங்கள் எத்தனாகச் செலவு செய்கிறீர்கள், என்றே புரியவில்லை. 6½ கோடி ரூபாய் கேட்கிறீர்கள். மேற்கொண்டு கடனும் வாங்குகிறீர்கள். அது முழுமையாக முறையாக செலவு செய்யப்படுகிறதா? தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏராளமாகத் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த அரசு ஆணை பிறப்பிக்கிறது. அரசு ஆணை நிதி ஆதாரத்தை வைத்து பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்டினுடைய கன்கரன்ஸ் பெற்றபிறகுதான் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட இந்த 34 நிலையங்கள் திறக்கப்படவில்லையே, செயல்படவில்லையே, இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எங்கே போகிறது, அதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

அது மட்டுமல்ல, வாகனங்கள் வாங்குவதற்கு வெளியிலிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். சென்னையில் இருக்கக்கூடிய எஸ்பிஎன்டபகுதியிலே உள்ள நிலையத்திலே 3 பிரிமியர் வேன்கள் சேனிஸ்களோடு பல ஆண்டுகளாக நிற்கின்றன. அதேமாதிரி 1210 இ பென்ஸ் வண்டி சேனிஸ் அங்கே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 5 ஆண்டுகளாக சேனிஸ் அப்படியே பாடிக்கட்டப்படாமல் பயனின்றி கன்டம் ஆகிறது. வண்ணாரப்பேட்டையிலே உள்ள

1984 மார்ச் 30]

[திரு ரா. கிருஷ்ணன்]

நிலையத்திலே 1210 இ. வேன் சேனிஸ் பிரிமியர் மகேந்திரா ஆம்புலன்ஸ் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேனாம்பேட்டை நிலையத்திலே 1210 இ. பென்ஸ் 8 சேனிஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் குப்பர் என்ஜின்கள். அது மட்டுமல்லாமல் மயிலாப்பூர் நிலையத்தில் 1210 இ. 5 சேனிஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பாடி கட்டப்படவில்லை, பயன்படுத்தப்படவில்லை. அப்படியென்றால் சேனிஸ்கள் ஒசியாகக் கிடைக்கிறதா அரசாங்கத்திற்கு? ஒசியாகக் கிடைக்கிறது என்றாலும் நிறுத்தக்கூடாது, பயன்படுத்தவேண்டும் கண்டிப்பாக. அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு டைரக்டர் ஆபீசிலேயே பாடி கட்டாக ஆம்புலன்ஸ்கள் நான்கு நிற்கின்றன. தீயணைப்பு வண்டிகள் 6 நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, பயன்படுத்தப்படவில்லை. என்ன அலங்கோலம்? நிர்வாகச் சீர்கேட்டிற்கு இதைவிட ஒரு உதாரணம் வேண்டுமா? இதற்கு நான் அரசாங்கத்திடமிருந்து பதிலை எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் பேசும்பொழுது

* * *

அப்படி அந்தப் பகுதிகள் இருக்குமாயின் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதை ஒழுங்கு படுத்தியாகவேண்டும். ஏற்கெனவே தொழில் நுட்பம் பயின்றவர்கள் பலர் இருந்தும் கூட இன்றைக்கு முறையாகப் பதவியைப் பெறவில்லை என்பது ஒரு பெரும் குறைபாடாக இருக்கிறது. ஒதுக்கப் படுகிற நிதியை முறையாக செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து ஆயத் தீர்வை. ஆயத் தீர்வை என்றால் அது பொன் முட்டையிடும் வாத்து என்று அறிகிறோம். நிச்சயமாக சொல்லலாம் ஆயத்தீர்வையைப் பொறுத்தவரையில் கமிஷனர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள், ஏன் அமைச்சரே மாறுகிறார். இதற்கு என்ன காரணம் என்று நமக்கே தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, ஆயத் தீர்வை சம்பந்தமான குறிப்பின் 5-வது பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளி, கல்லூரி.

. மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

மாணவரில்லம், மருத்துவமனை வழிபாடு செய்யப்படும் அல்லது புனிதமான இடங்கள் ஆகியவை அமைந்த இடங்களிலிருந்து 150 மீட்டர் தொலைவிற்குள் இத்தகைய கடைகளை — அதாவது மதுக்கடைகளை — அமைக்க அனுமதிக்கலாகாது என்பது விதி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆயத் தீர்வையைப் பொறுத்த வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் திரு. சித்தன் அவர்கள் கோயிலுக்குப் போகிற வழியில் கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் — வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்குமானால் இந்த விதி என்னவானது? இந்த விதிக்கு ஏதாவது அர்த்தமுண்டா? இந்த விதியை முறியடிக்கக்கூடிய முறையில் அமைப்புக்கள் இருக்கின்றனவே இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? இந்த விதியை மீறியும் புரகிபிட்டட் ஏரியாவிலே கடைகள் வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை-இந்த குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981-82, 1982-83 ஆண்டுகளில் கிளைகள் வைப்பதற்கு — சாராயக் கடைகள் ஏலம் விட்டால் கிளைகள் வைப்பதற்கு — ஒரு ஏற்பாடு இருந்தது. ஆனால் இப்போது கிளைகள் கூடாது என்று சொல்லி அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் பொதுவாக ஏலம் எடுக்கக்கூடிய ஒரு சாராயக் கடை மெயின் கிராமத்தில் இருக்கும். பல்வேறு குக்கிராமங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், அங்கே சாராயக் கடைகள் இருக்காது. கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்தே விடுவோம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கிற போது ஒரு முக்கிய கிராமத்திலே ஒரு சாராயக் கடை இருக்கிறது. அதிலிருந்து குக்கிராமம், 2, 3 மைல் இருக்கிறது. 2, 3 மைல் வந்து சாராயம் குடிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? குக்கிராமங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் சாராயக் கடைக்காரர்கள் கிளைக்கடைகள் அன்ஆதரைஸ்டு ஆக வைத்துக் கொள்வது ஒன்று, அல்லது அவர்களே குக்கிராமங்களுக்கு ஏலம் விடக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது உள் ஏலம் எடுக்கக்கூடியவர்கள் கள்ளச் சாராயத்தை விற்கக்கூடிய நிலைமையை நாடு பூராவும் பார்க்கிறோம் அதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருமானம் குறைகிறது? ஆகவே, இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

[பிற்பகல் 1-20]

நான் ஒரு கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 20,000 ரூபாய்க்கு ஏலம் எடுத்தவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 160 பாட்டில்கள் விற்க வேண்டும். அதுதான் 100 சத வீத விற்பனையாகும். 160 பாட்டில்கள் வரையில் வாங்கினால், போலீஸ்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஏரியாவிலே எஃன் போர்ஸ்மென்ட் சரியாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

934 மார்ச் 30] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

160 பாட்டில்கள் வாங்கவில்லையென்றால் எண் போர்ஸ்மென்ட் சரியில்லை என்று மேலதிகாரிகள் சொல்லுவார்கள். இதுதான் நிலமை. ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால், 160 பாட்டில்களுக்கு மேலேயே வாங்குகிறார்கள். ஏனென்றால், தேவை அதிகமாக இருக்கிறது சாராயம் குடிப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அது சரியில்லை என்பதுதான் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து.

புகை பிடிப்பது தவறுதான், ஆனால் அது சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டிருக்கிறதே. அது உடம்புக்குக் கேடுதான். இருந்தாலும் இன்றைக்கு இலட்சக் கணக்கில், கோடிக் கணக்கில் முதலீடு செய்து சிகரெட் கம்பெனிகளும், பீடி கம்பெனிகளும் உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த சிகரெட், பீடி போன்றவை சட்டப்பூர்வமாக ஆக்கப் படுகிறது. இன்றைக்குச் சாராயத்தைப் பொறுத்தவரையில்கூட அது கூடாது என்பதுதான் சரி. அதற்காக அரசுத்துறையிலிருந்து ஆக்கபூர்வமான விளம்பரங்களைச் செய்து குடிப்பழக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டியது ஒரு பணி.

ஆனால் சாராயத்தைக் குடிக்கின்றவர்களை அனுமதிக்கின்ற பொழுது, தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள்தான், தங்கள் கவலையை மறக்க விரும்பிக் குடிக்கிறார்கள். அது ஒரு பங்கம் இருந்தாலும், இன்றைக்கு இந்தச் சாராயத்தில் ஒரு சில நபர்கள் கொள்ளையடிக்கின்ற நிலமைகள் இருக்கின்றன.

எரிசாராயத்தின் விலை ஒரு லிட்டர் இரண்டு ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு லிட்டர் எரிசாராயத்தை இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கி, அந்த ஒரு லிட்டர் எரிசாராயத்தை மூன்று மடங்காக ஆக்கி அதாவது அதிலே தண்ணீரைக் கலந்து மூன்று லிட்டர்களாக ஆக்கி அதை நான்கு பாட்டில் எளில் அடைக்கிறார்கள். இப்படி நான்கு பாட்டில்களில் அடக்கப்படும் சாராயத்தின் விலை சாதாரணமா ரூபாய் 90 காசுக்குக் கலவை ஆலையிலிருந்து கடைக்கு விற்கப்படுகிறது. அதாவது ஏலம் எடுத்த கடைக்குக் கொடுப்பது 7 ரூபாய் 90 காசுக்கு.

1984 மார்ச் 30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது, உறுப்பினரவர்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் மெய்மறந்து பேசிக்கொண்டு இருப்பதால் உறுப்பினரவர்களுக்கு நேரம் போனது தெரியவில்லை. சாராய விவகாரத்தைப் பற்றியும், பாட்டில்களைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதனால்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட அந்த எரிசாராயம், தண்ணீரைக் கலப்பதன் மூலம் 31 ரூபாய் 60 காசுக்கு அதிகமான விலைக்கு விற்கும் அளவிற்கு இருக்கிறது. சென்னையிலே விற்பனை செய்தால் 100 மில்லியை இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது. இதைச் சாதாரணமாக இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஏற்கனவே அதிக ஏலத்திற்கு எடுத்தவர்கள் இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்று நினைக்கக்கூடும். ஆனால் அப்படி அல்ல பிரச்னை. எனவே, இதை ஒழுங்குபடுத்தி, முறைப்படுத்த வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தப் பாட்டிலுக்குக்கூட இரண்டு ரூபாய் ரேட் போடுகிறார்கள் ஆனால் கலவை ஆலை அதைத் திரும்ப வாங்கும்போது 80 காசுக்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். இப்படி ஒரு பாட்டிலுக்கு 1 ரூபாய் 20 காசு மிச்சமாகிறது. பேக்கேஜிங்கு 17 காசு. இப்படி ஒவ்வொரு பாட்டிலுக்கும் 1 ரூபாய் 37 காசு கலவை ஆலைகளுக்கு இலாபம் இருக்கிறது அப்படி அதிகமாக இலாபம் இருக்கின்ற நிலைமையில் அரசாங்கமே ஏன் இதை நாட்டுடமையாக்கக் கூடாது? இதை நாட்டுடமையாக்குவதில் என்ன தயக்கம் என்பதை மட்டும் அரசு அறிவிக்க வேண்டும்.

கலவை ஆலைகள் லைசென்ஸ் அடிப்படையில் விடப்படுகிறதா அல்லது டென்டர் மூலமாக அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையிலே என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். எரிசாராயத்தை ஒரு லிட்டர் என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்கள், எந்த

1984 மார்ச் 30]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

விகிதத்தில் அதில் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. கலவை ஆலையிலிருந்து தமிழ்நாடு மாநில விற்பனைக் கழகத்திற்கு ஒரு பாட்டில் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது, சில்லரை விலை 100 மில்லி இரண்டு ரூபாய் என்று இருப்பதை 2 ரூபாய் 30 காசு, 2 ரூபாய் 50 காசு என்று விற்கப்படுவதற்கு இந்த அரசின் நடவடிக்கை என்ன என்பதையும் அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

போலிஸ் துறையிலே இன்றைக்கு மிக மிக்கியமான ஒரு பிரச்சினை என்னவென்றால் போலீஸ் சங்கம் வைப்பது பற்றி ஹைக்கோர்ட்டிலே. ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக அந்தச் சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்வது பற்றிய பதினை டி. ஜி. பி. அரசின் மூலமாக ஹைக்கோர்ட்டுக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கூறப் பட்டது ஆனால் மூன்று மாதங்கள் முடிந்துவிட்டன இதுவரை ஏதாவது பதில் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து போலீஸ் கேஸ்களை வாபஸ் வாங்குவது பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் வருகின்றபோது சில வழக்குகள் போடப்பட்டன. பின்னர் அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கி விடுகிறோம் என்று அரசு சொன்னது. அதாவது 302, 307 ஆகிய கேஸ்களைத் தவிர அதாவது சொலை செய்தல், கொலை செய்ய முயற்ச்சித்தல் ஆகிய கேஸ்களைத் தவிர மற்ற கேஸ்கள் எல்லாம் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை.

சங்கரன்சோயிலிலே விசைத்தறித் தொழிலாளர்கள் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது கேஸ் போடப்பட்டிருந்தது. அவை 302-ம் இல்லை, 307-ம் இல்லை. மற்ற செக்ஷன்கள். ஆனால் அந்த கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; சமீபத்திலே அந்த வழக்கை விசாரித்து தண்டனை வழங்கக்கூடிய நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தின் உத்திரவு எந்த அளவிற்கு செயல்படுகிறது என்பதை இவற்றின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது

(மணியடிக்கப் பெற்றது.)

7. அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவையின் கட்சித் தலைவர்களையும் அரசையும் கலந்து ஆலோசித்துப் பேரவையின் நிகழ்ச்சி குறித்த கீழ்க்கண்ட மாற்றத்தைப் பேரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் மற்றும் மாநில ஆயத்தீர்வைத் துறை பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீதும் அவற்றிற்கு முன்மொழியப் பெற்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை மீதான விவாதமும் பதிலுரையும் மீண்டும் 9-4-1984 அன்று தொடரும். நாளையதினம் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டபடி சிறைச்சாலைகள் மற்றும் நீதி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

ஏற்கனவே 9-4-1984 அன்று எடுத்துக் கொள்ளப் பெறுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த முத்திரைத்தாள்கள் நிர்வாகம், பத்திரப்பதிவு மற்றும் பால் வழங்கு திட்டங்கள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் என்று எடுத்துக்கொள்ளப் பெறும் என்பது அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கலந்தாலோசித்துப் பின்னர் அறிவிக்கப்படும்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 31-3-1984 சாலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.27 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

152. வணிக வரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 29-11-1981 ஆம் நாளிட்ட II (1)-சி. டி. மற்றும் ஆர். ஈ.-583(ஏ) 81-ஆம் எண் அறிவிக்கையில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து வணிக வரிகள்-சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 28-12-1983 ஆம் நாளிட்ட 1,466 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைவரிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் ச-1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ்பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

1984 மார்ச் 30]

153. சேலம் நகர கிச்சிப்பாளையம் காவல் நிலையத்தில் உள்ள “லாக்கப்” அறையில் 1983 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15-ஆம் நாளன்று தெய்வமணி என்ற குள்ளூண்டு இறந்த போனது பற்றி விசாரிக்க அமைக்கப்பட்ட திரு. ஏ. எம். நஞ்சப்பன் விசாரணை குழுவின் அறிக்கை.

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

104. இந்திய தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான (வணிகத் துறைகள் பற்றிய) அறிக்கையின் மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் முப்பத்தேழாவது அறிக்கை. (தமிழ், ஆங்கிலம்.)

105. இந்திய தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1978-79 மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கைகள் (சிலில்) மீதான பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் முப்பத்தெட்டாவது அறிக்கை. (தமிழ், ஆங்கிலம்.)

106. தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் 1971-72 முதல் 1975-76 வரையிலான ஆண்டுக் கணக்குகள் குறித்த பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் முப்பத்தொன்பதாம் அறிக்கை. (தமிழ், ஆங்கிலம்.)

107. தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில்கள் கழகத்தின் செயல் முறை குறித்த பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் நாற்பதாவது அறிக்கை. (தமிழ், ஆங்கிலம்.)

108. தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு கிராம ஊழியர்கள் (வகைப்பாடு, கட்டுப்பாடு மற்றும் மேல்முறையீடு) விதிகளை வகுப்பது குறித்து வருவாய்த் துறையின் 24-6-1983 ஆம் நாளிட்ட 1,131 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை.

